คู่มือ
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชธานี
ปีการศึกษา ๒๕๕๕

งานประกันคุณภาพการศึกษา

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

มิถุนายน ๒๕๕๕

คำนำ

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านคุณภาพของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในการจัดทำคู่มือประกันคุณภาพครั้งนี้ มีองค์ประกอบตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาของ สกอ. ๙ องค์ประกอบ ๒๓ ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ตามเกณฑ์มาตรฐาน สมศ. ๑๘ ตัวบ่งชี้ ๒๐ ประเด็น และตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ๑ ตัวบ่งชี้ รวมทั้งสิ้นเป็น ๔๔ ตัวบ่งชี้ ในการประเมินคุณภาพภายในของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ จะทำการประเมินโดยใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาของ สกอ. ๙ องค์ประกอบ ๒๓ ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ตามเกณฑ์มาตรฐาน สมศ. ๑๕ ตัวบ่งชี้ ๑๗ ประเด็น และตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ๑ ตัวบ่งชี้ รวมทั้งสิ้นเป็น ๔๑ ตัวบ่งชี้ ทางคณะวิศวกรรมศาสตร์ เล็งเห็นว่าคู่มือการประกันคุณภาพนี้จะเป็นแนวทางในการดำเนินการเรียนการสอน ที่นำประโยชน์แก่บุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ให้ก้าวหน้าต่อไปในอนาคต

อย่างไรก็ตาม คู่มือเล่มนี้ยังอาจมีข้อบกพร่องบ้าง ฝ่ายประกันคุณภาพต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ และยินดีพร้อมรับความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงต่อไป

งานประกันคุณภาพ
คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชธานี

สารบัญ

บทที่ ๑ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ๑
การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน.....๑
แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน.....๔
บทที่ ๒ กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ๑๐
กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชธานี..... ๑๐
กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี..... ๑๑
บทที่ ๓ การพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษา ๑๒
การพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชธานี..... ๑๒
การพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ๑๓
บทที่ ๔ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ ๒๒
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ ๒๓
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต ๒๙
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ๗๓
องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย ๙๑
องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม ๑๑๑
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ๑๒๔
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ ๑๓๒
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ..... ๑๕๔
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ๑๕๙
องคประกอบที่ 10การดำเนินงานเพื่อการบรรลุถึงอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของ
มหาวิทยาลัย.....๑๗๔
บทที่ ๕ การเก็บรวบรวมข้อมูล ๑๗๖
การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ๑๗๖
การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ.....๑๙๐
บทที่ ๖ แนวทางการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษา (SAR)..... ๑๙๓
บทที่ ๗ คำชี้แจงในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน.....๑๙๖
บทที่ ๘ คำอธิบายตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม.....๒๐๖
ภาคผนวก ๒๑๑
เอกสารอ้างอิง ๒๑๓

บทที่ ๑
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สาระสำคัญที่ระบุในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ คือ การประกันคุณภาพภายในจะดำเนินการโดยบุคลากรของสถานศึกษาร่วมกับหน่วยงาน ต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบายแผนพัฒนา และ มาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระ และความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้องสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ก่อนมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักดี ถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาโดยอยู่ภายใต้หลักการสำคัญ ๓ ประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอก ตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้จัดทำ**กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖** เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ในมาตรา ๕ และมาตรา ๔๗ วรรคสอง โดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ในปี ๒๕๕๓ กระทรวงศึกษาธิการได้ออก**กฎกระทรวงว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา**

พ.ศ. ๒๕๕๓ แทนฉบับเดิม โดยรวมประกันคุณภาพภายในและภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกัน มีคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก ๒ ประการ คือ ๑) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ ๒) แสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย การประเมินคุณภาพ การติดตามตรวสอบคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่ระบุในกฎกระทรวงให้พิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

๑. การประเมินคุณภาพภายใน หมายความว่า การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม และการตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศสำหรับการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งกระทำโดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูและสถานศึกษา

๒. ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา” ประกอบด้วย

๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม ๒.๓ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นประธานกรรมการ

๒) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นรองประธานกรรมการ

๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจากผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการจัดการศึกษา การบริหารสถานศึกษา หรือการประเมินการจัดการศึกษา จำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งบุคคลที่ไม่เป็นข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งดูแลงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ

๓. ให้นำความในข้อ ๑๐. ข้อ ๑๑. และข้อ ๑๒. มาใช้บังคับกับคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การแต่งตั้งกรรมการแทน การแต่งตั้งกรรมการเพิ่ม และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๒.๓ โดยอนุโลม

๔. คณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษาโดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

๓) แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา

๔) ปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษามอบหมาย

๕. ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยยึดหลักเสรีภาพทางวิชาการและความมีอิสระในการดำเนินการของสถานศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

๑. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบ การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนิน การประกันคุณภาพภายใน ตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันสุขภาพภายในเพื่อใช้กำกับ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๓. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพภายในโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

๔. ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังต่อไปนี้

(ก) หลักสูตรการศึกษาการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ

(ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์

(ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน

(ง) ห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่น

(จ) อุปกรณ์การศึกษา

(ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา

(ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักศึกษา

(ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร

ให้แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามที่เห็นสมควร โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันตามระบบและกลไกที่สถาบันนั้นๆ ได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้สถาบันได้ทราบสถานภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ได้ตั้งไว้อย่างต่อเนื่องการประเมินคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั้น ทั้งคณะผู้ประเมิน ลถาบันที่รับการประเมินจำเป็นต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

ทั้งนี้ สถาบันต้องวางแผนจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้เสร็จสิ้นก่อนสิ้นปีการศึกษาที่จะเริ่มวงรอบการประเมิน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ดังนี้

๑. เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาได้ทันปีการศึกษาถัดไป

๒. เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน ๑๒๐ วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถาบัน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ดังที่กล่าวข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำแนวทางการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ดังปรากฏในตารางที่ ๒.๑ ตารางดังกล่าวสามารถแยกได้เป็น ๔ ขั้นตอนตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือ การวางแผน (plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (do) การประเมินคุณภาพ (check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = กิจกรรมข้อที่ ๑ เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้านี้มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้วย กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกัน

คุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยได้รับทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกันก่อนเริ่มปีการศึกษา เพราะต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน

D = กิจกรรมข้อที่ ๒ ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษา คือเดือนที่ ๑ – เดือนที่ ๑๒ ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน – เดือนพฤษภาคม ปีถัดไป)

C = กิจกรรมข้อที่ ๓ – ๘ ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับหลักสูตร/สาขาวิชา คณะ/วิทยาลัยหรือหน่วยงานเทียบเท่า และมหาวิทยาลัย ระหว่างเดือนมิถุนายน – สิงหาคม ของปีการศึกษาถัดไป

A = กิจกรรมข้อที่ ๙ วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัยนำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีหรืองบประมาณพิเศษก็ได้

สำหรับกิจกรรมข้อที่ ๑๐ ในตารางดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยทุกแห่งต้องดำเนินการตามกฎหมาย เพื่อประโยชน์ของสถาบันในการปรับปรุงคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบาย เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของชาติให้ทัดเทียมกับนานาอารยะประเทศและมีความเป็นสากล

ตารางที่ 2.1 วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน

กิจกรรมดำเนินการ	ต.ค.-พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. มหาวิทยาลัยวางแผนการประเมินคุณภาพประจำปีการศึกษาใหม่ โดยประกาศตัวบ่งชี้ก่อนเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่ และแจกคู่มือการจัดทำ SAR (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวบ่งชี้ วิธีการและกำหนดการประเมินคุณภาพภายในประจำปี)																	
2. มหาวิทยาลัยเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือน ตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้บนระบบ CHE QA Online (มีทีมงานให้คำปรึกษากับบุคลากรและ/หรือหน่วยงานและหรือภาควิชาในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานตามความเหมาะสม)																	
3. คณะ/วิทยาลัยนำผลการประเมินระดับหลักสูตร/สาขาวิชามาจัดทำ SAR บนระบบ CHE QA Online และเตรียมการประเมินระดับคณะ/วิทยาลัย (แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินระดับคณะ/วิทยาลัย)																	
4. ประเมินระดับคณะ																	
5. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับคณะ/วิทยาลัยมาจัดทำ SAR บนระบบ CHE QA Online และเตรียมการประเมินระดับมหาวิทยาลัย (แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน																	

กิจกรรมดำเนินการ	ต.ค.-พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
ระดับมหาวิทยาลัย)																	
6. ประเมินระดับมหาวิทยาลัยบนระบบ CHE QA Online และนำผลการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในปีการศึกษาถัดไป																	
7. ผู้บริหารนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน หรือปรับแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปี)																	
8. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน (ประกอบด้วย SAR และผลการประเมินคุณภาพภายในระดับคณะ/วิทยาลัย และระดับมหาวิทยาลัย) ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาผ่านระบบ CHE QA Online (ภายใน 120 วัน)																	

แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

๑. ระบบการประกันคุณภาพ

สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติ หรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าระบบคุณภาพแบบใด จะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินภารกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่า สถาบันอุดมศึกษา สามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

๒. มาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานสำคัญที่เป็นกรอบในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา คือ มาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ยังต้องดำเนินการให้ได้มาตรฐาน และหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

ด้วยเหตุดังกล่าว ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นในองค์ประกอบคุณภาพทั้ง ๙ ด้าน จึงต้องสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพนั้น ได้ทั้งหมด

สำหรับเกณฑ์การประเมินในแต่ละตัวบ่งชี้ได้กำหนดเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนหนึ่งพัฒนาจากแนวปฏิบัติที่ดี อีกส่วนหนึ่งเป็นเกณฑ์ที่กำหนดโดย สกอ. และ/หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สมศ. และ ก.พ.ร. เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษามีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

๓. กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ทีมีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพ การปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชา ระดับ

คณะไปจนถึงระดับสถาบัน โดยจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน ที่สำคัญ คือ คณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ ต้องประสานงานและปลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

๔. ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ

เป็นที่ทราบกันดีว่าการวิเคราะห์และวัดผลการดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็น ในกระบวนการประกันคุณภาพ การจัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ หากปราศจากฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติงาน การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนการปรับปรุงพัฒนา

บทที่ ๒
กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชธานี

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งขึ้นในการขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้ไปสู่เป้าหมาย โดยมหาวิทยาลัยราชธานีได้ให้ความสำคัญกับกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยแบ่งเป็นหลายระดับตามหน้าที่และความสำคัญดังนี้

๑. คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย โดยมี อธิการบดีเป็นประธาน ประกอบด้วย รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการ เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

๑) กำกับนโยบายและให้ความเห็นชอบแผนดำเนินงานของคณะกรรมการดำเนินการ

๒) กำกับมาตรฐานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

๓) พิจารณาเป้าหมายและผลการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเสนอการรับรอง

๔) กำกับและติดตามผลการประเมินคุณภาพภายใน

๒. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย โดยมี อธิการบดีเป็นประธานที่ปรึกษา รองอธิการบดีเป็นที่ปรึกษา ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษาเป็นประธาน คณบดี และผู้อำนวยการสำนัก/ศูนย์ เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่ดังนี้

๑) วางระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย

๒) กำหนด/พัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา

๓) จัดทำแผนและควบคุมติดตามกิจกรรมต่างๆ ของการประกันคุณภาพการศึกษา

๔) จัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับมหาวิทยาลัย

๕) ประสานงานกับคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะ

๖) เตรียมความพร้อมในการรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก

๓. คณะกรรมการพัฒนาการตรวจสอบและการประเมินคุณภาพภายใน โดยมีรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นประธาน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษาและผู้ประเมินภายในของมหาวิทยาลัยที่ขึ้นทะเบียนเป็นกรรมการ โดยทำหน้าที่ดังนี้

๑) พัฒนาระบบและกลไกในการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

๒) วางแผนการตรวจสอบและประเมินภายในมหาวิทยาลัย

๓) จัดทำรายงานผลการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัย และภาพรวมของมหาวิทยาลัยเสนอต่อคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย

กลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพระดับคณะ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จ และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการบริหารที่คณบดีได้แต่งตั้งขึ้นในการขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้ไปสู่เป้าหมาย คณะวิศวกรรมศาสตร์ได้ให้ความสำคัญกับกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยแบ่งเป็นหลายระดับตามหน้าที่และความสำคัญดังนี้

๑. คณะกรรมการบริหารคณะวิศวกรรมศาสตร์ มี คณบดีเป็นประธาน ประกอบด้วยผู้ช่วยคณบดี และหัวหน้าฝ่ายงานด้านต่างๆ เป็นกรรมการ โดยมีหน้าที่หลักดังนี้

๑) กำกับนโยบายและให้ความเห็นชอบแผนดำเนินงานของคณะกรรมการดำเนินการ

๒) กำกับมาตรฐานการทำงานภายในคณะ

๓) พิจารณาเป้าหมายและผลการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเสนอการรับรอง

๔) กำกับและติดตามผลการประเมินคุณภาพภายใน

๒. คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะ โดยมี คณบดีเป็นประธาน ผู้ช่วยคณบดี อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นกรรมการโดยมีหน้าที่ดังนี้

๑) วางระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะให้สอดคล้องกับของมหาวิทยาลัย

๒) กำหนด/พัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา ให้สอดคล้องกับของมหาวิทยาลัย

๓) จัดทำแผนและควบคุมติดตามกิจกรรมต่างๆ ของการประกันคุณภาพการศึกษา

๔) จัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับคณะ

๕) ประสานงานกับคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

๖) มีการใช้ข้อมูลสารสนเทศของมหาวิทยาลัยเพื่องานประกันคุณภาพ

๗) เตรียมความพร้อมในการรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

บทที่ ๓
การพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษา

การพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชธานี

มหาวิทยาลัยราชธานีได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และได้วางเกณฑ์การพัฒนาตัวบ่งชี้ใหม่ โดยยึดแนวทางของคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งมีหลักการในการพัฒนาตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

๑. เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพตามกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

๒. เป็นตัวบ่งชี้ที่ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีความครอบคลุมตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายในของคณะกรรมการการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้ สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

๓. เป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถประเมินได้ครบทุกมิติของระบบการประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลลัพธ์ สำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ ได้เสนอแนวการปฏิบัติที่ดี และตัวอย่างแนวทางการพัฒนาตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ด้วย

๔. เป็นตัวบ่งชี้และเกณฑ์เฉพาะของสถาบันกลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี ตามประเภท/กลุ่มสถาบันที่กำหนดไว้ภายใต้มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

๕. จำนวนตัวบ่งชี้และเกณฑ์กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ ใช้จำนวนทั้งหมดที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาพัฒนาขึ้นเป็นประเภททั่วไป และประเภทเฉพาะของสถาบันกลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี รวมทั้งเพิ่มเติมในบางองค์ประกอบเพื่อให้เหมาะสมกับการพัฒนาสถาบัน และให้สามารถรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้

การกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน

มหาวิทยาลัยราชธานีได้ดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบันได้มีการพัฒนาคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษามาโดยตลอด โดยเฉพาะได้มีการปรับปรุงตัวบ่งชี้ การประเมินคุณภาพภายในให้มีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ของการประเมินคุณภาพภายนอกและลดความซ้ำซ้อน เพื่อให้หน่วยงานและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองกับความต้องการขององค์กรภายนอก และคำนึงถึงจุดเน้นของมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี ซึ่งในปีการศึกษา ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยราชธานีได้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยแยกตัวบ่งชี้และพัฒนาขึ้นใหม่ตามภารกิจหลักของหน่วยงาน โดยแยกองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ออกเป็น ๓ กลุ่มหลัก ได้แก่

๑. ระดับมหาวิทยาลัย

๒. ระดับคณะและหน่วยงาน ซึ่งแบ่งเป็น

๑) คณะวิชา

๒) หน่วยงานสายสนับสนุน

๓. ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

ทั้งนี้ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับคณะ (ข้อ ๒.๑) และ ตัวบ่งชี้ระดับภาควิชา (๓) จะดำเนินการพัฒนาโดยคณะวิชานั้นๆ ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินระดับมหาวิทยาลัย

การพัฒนาการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะวิศวกรรมศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ได้พัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยยึดแนวทางของการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชธานี ซึ่งมีหลักการในการพัฒนาตัวบ่งชี้ตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) รวมทั้งได้วางเกณฑ์การพัฒนาตัวบ่งชี้ใหม่ โดยยึดแนวทางของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินของคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความสอดคล้องกับของมหาวิทยาลัย โดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ขอไม่ตรวจประเมินตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑๒ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน

ตารางที่ ๓.๑ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง	
			สกอ.	สมศ.
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ				
1.1	กระบวนการพัฒนาแผน	P	✓	✗
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต				
2.1	ระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	P	✓	✗
2.2	อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	I	✓	✗
2.3	อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	I	✓	✗
2.4	ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	P	✓	✗
2.5	ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	I	✓	✗
2.6	ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	P	✓	✗
2.7	ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	P	✓	✗
2.8	ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	O	✓	✗
๒.๑	(สมศ.๑) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	O	✗	✓
๒.๒	(สมศ.๒) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	O	✗	✓
๑๔	(สมศ.๑๔) การพัฒนาคณาจารย์	P	✗	✓
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา				
3.1	ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	P	✓	✗
3.2	ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	P	✓	✗

ตารางที่ ๓.๑ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง	
			สกอ.	สมศ.
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย				
4.1	ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	P	✓	✗
4.2	ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	P	✓	✗
4.3	เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย	I	✓	✗
๕	(สมศ.๕) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	O	✗	✓
๖	(สมศ.๖) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	O	✗	✓
๗	(สมศ.๗) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	O	✗	✓
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม				
5.1	ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	P	✓	✗
5.2	กระบวนการบริการวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	P	✓	✗
๘	(สมศ.๘) การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย	P	✗	✓
๙	(สมศ.๙) การเรียนรู้และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	P	✗	✓
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนะธรรม				
6.1	ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	P	✓	✗
๑๐	(สมศ.๑๐) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	P	✗	✓
๑๑	(สมศ.๑๑) การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	P	✗	✓

ตารางที่ ๓.๑ องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ชนิดตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง	
			สกอ.	สมศ.
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ				
7.1	ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน	I	✓	✗
7.2	การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	P	✓	✗
7.3	ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	P	✓	✗
7.4	ระบบบริหารความเสี่ยง	P	✓	✗
๑๓	(สมศ.๑๓) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน	I	✗	✓
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ				
8.1	ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	P	✓	✗
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ				
9.1	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	P	✓	✗
๑๕	ผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	O	✗	✓
๑๖.๑	(สมศ.๑๖.๑) ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	O	✗	✓
๑๖.๒	(สมศ.๑๖.๒) ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์	O	✗	✓
๑๗	(สมศ.๑๗) ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	O	✗	✓
๑๘.๑	(สมศ.๑๘.๑) ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑	O	✗	✓
๑๘.๒	(สมศ.๑๘.๒) ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒	O	✗	✓
องค์ประกอบที่ 10 การดำเนินงานเพื่อการบรรลุถึงอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย				
10.1	การดำเนินกิจกรรม/โครงการเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	P	✗	✗
รวมจำนวนตัวบ่งชี้ ทั้งสิ้น ๔๑ ตัวบ่งชี้			๒๓	๑๗

จำนวนตัวบ่งชี้	สกอ.	สมศ.	สถาบัน	I	P	O
รวม ๔๑ ตัวบ่งชี้	๒๓	๑๗	๑	๖	๒๓	๑๒

หมายเหตุ : I คือ ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้า , P คือ ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ , O คือ ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต และ ผลลัพธ์

การกำหนดเกณฑ์การประเมิน

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ได้มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินตามประเภทของตัวบ่งชี้ คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

๑. ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ จะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ และกำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น ๕ ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ ๑ ถึง ๕ การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ ๑ คะแนน ให้ถือว่าได้ ๐ คะแนน

๒. ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ อยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง ๑ ถึง ๕ โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน ๕ ไว้

ในการสรุปผลการประเมินในแต่ละองค์ประกอบ หรือภาพรวมของการประเมิน ของทุกองค์ประกอบในระดับสถาบันซึ่งมีค่าคะแนนเต็ม ๕ คะแนน นั้น ให้นำค่าคะแนนเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน ดังตารางที่ ๓.๒

ตารางที่ ๓.๒ เกณฑ์การตัดสินผลการประเมินตามค่าคะแนนเฉลี่ย

ช่วงระดับคะแนน	หมายถึง
๔.๕๑–๕.๐๐	การดำเนินงานระดับดีมาก
๓.๕๑–๔.๕๐	การดำเนินงานระดับดี
๒.๕๑–๓.๕๐	การดำเนินงานระดับพอใช้
๑.๕๑–๒.๕๐	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
≤ ๑.๕๐	การดำเนินงานตองปรับปรุงเร่งด่วน

คำชี้แจงอื่นๆ ในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

๑. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน จะต้องใช้ตัวบ่งชี้คุณภาพทุกตัวในการประเมินคุณภาพ

๒. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร และคณะวิชา ให้คณะวิชานั้น ๆ พิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบท โครงสร้าง และระบบการบริหาร และปรับข้อความในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับหน่วยงานที่รับการประเมิน เช่น คำว่า

"สภาสถาบันและผู้บริหารของสถาบัน" อาจปรับเป็น "กรรมการประจำคณะวิชาและผู้บริหารคณะวิชา" เป็นต้น

๓. อาจารย์ประจำ หมายถึง บุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

๔. นักวิจัยประจำ หมายถึง บุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

๕. การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

≥๙ เดือน – ๑๒ เดือน	คิดเป็น ๑ คน
≥๖ เดือน – <๙ เดือน	คิดเป็น ๐.๕ คน
<๖ เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

๖. นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student: FTES) หมายถึงนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี: ลงทะเบียน ๓๖ หน่วยกิต/ปีการศึกษา (๑๘ หน่วยกิต/ภาคการศึกษา)

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาปฏิบัติงานปกติ หรือนอกเวลาปฏิบัติงานปกติ โดยมหาวิทยาลัยได้คำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

๗. นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาปฏิบัติงานปกติ หรือนอกเวลาปฏิบัติงานปกติ โดยมหาวิทยาลัยมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยได้วางแผนจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นปีการศึกษาที่จะเริ่มวงรอบการประเมิน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ดังนี้

๑. เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาได้ทันในปีการศึกษาถัดไป

๒. เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน ๑๒๐ วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษา

แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

คณะได้วางแผนจัดกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นปีการศึกษาที่จะเริ่มวงรอบการประเมิน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคณะ และของมหาวิทยาลัยต่อไป ดังนี้

๑. การประเมินระดับคณะ มีกำหนดระยะเวลาดำเนินการ ประมาณ ๑ วัน โดยคณะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑ กันยายน

๒. มหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ โดยคณะนำเสนอรายชื่อคณะกรรมการประเมินฯ ซึ่งประกอบด้วย ประธานฯ จากภายนอกมหาวิทยาลัย และกรรมการประเมินฯ ที่ผ่านการฝึกอบรมผู้ประเมินฯ ตามแนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินของ สกอ. ประมาณ ๓–๕ คน โดยมีผู้ประเมินภายนอกอย่างน้อย ๑ คน

๓. การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) เป็นฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้กับสถาบันอุดมศึกษาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และเอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ รวมทั้งการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในบนระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e – SAR) รวมทั้งเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในสังกัดใช้ฐานข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในและจัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในผ่านทางระบบออนไลน์และเปิดเผยต่อสาธารณชนตามกฎหมาย

๔. การเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

๑) เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุในรายงานการประเมินตนเองตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

๒) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยม โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งสามารถเรียกหาเอกสารได้รวดเร็ว และดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่างๆ ได้ในคราวเดียว เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้แต่ละตัวและองค์ประกอบคุณภาพถ้าเป็นไปได้ควรบรรจุหรือจัดเก็บ (upload)

หรือเชื่อมโยง (link) ไว้บนระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งทำให้การจัดเก็บเป็นระบบและง่ายต่อการค้นหาของคณะกรรมการประเมิน และไม่เป็นภาระเรื่องการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานของสถาบัน หรือนำเอกสารมารวมไว้ที่เดียวกันในห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้

ตารางที่ ๓.๓ แผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

กิจกรรมดำเนินงาน	**พ.ศ. ๒๕๕๕**								**พ.ศ. ๒๕๕๖**								
	พ.ค.	**มิ.ย.**	**ก.ค.**	**ส.ค.**	**ก.ย.**	**ต.ค.**	**พ.ย.**	**ธ.ค.**	**ม.ค.**	**ก.พ.**	**มี.ค.**	**เม.**	**พ.ค.**	**มิ.ย.**	**ก.ค.**	**ส.ค.**	**ก.ย.**
๑) หน่วยงานวางแผนดำเนินการ	↔																
๒) เก็บข้อมูล ๑๒ เดือนตามดัชนี		←	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	→				
๓) ประชุมฝ่ายประกันคุณภาพคณะ		✸		✸		✸		✸		✸		✸		✸		✸	
๔) จัดทำ SAR เตรียมการประเมิน													←	→			
๕) รับการประเมินระดับคณะ																↔	
๖) ส่งรายงานประกันคุณภาพประจำปี (SAR) ต่อมหาวิทยาลัย																↔	
๗) รับการประเมินระดับสถาบัน																	✸
๘) วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน และนำผลการประเมินมาจัดทำแผนกลยุทธ์ประจำปี																	✸

จากตาราง สามารถแยกได้เป็น ๔ ขั้นตอน ตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือการวางแผน (Plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

- P = กิจกรรมข้อที่ ๑ เริ่มกระบวนการตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้านี้มาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้วย กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบการประกันคุณภาพ

หรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมิน จะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถาบันได้รับทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกันก่อนเริ่มปีการศึกษา เพราะต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน

- D = กิจกรรมข้อที่ ๒ ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษาคือเดือนที่ ๑ ถึง เดือนที่ ๑๒ ของปีการศึกษา(เดือนมิถุนายน–เดือนพฤษภาคม ปีถัดไป)
- C = กิจกรรมข้อที่ ๓–๗ ประเมินกระบวนการประกันคุณภาพในระดับหลักสูตร คณะ และ สถาบันระหว่างเดือนมิถุนายน–สิงหาคม ของปีการศึกษาถัดไป
- A = กิจกรรมข้อที่ ๘ วางแผนปรับปรุง และดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมินโดยคณะกรรมการบริหารสถาบันนำข้อเสนอแนะ และผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภาสถาบัน) มาทำแผนกลยุทธ์ประจำปี และเสนอตั้งงบประมาณปีการศึกษาถัดไปหรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีก็ได้

บทที่ ๔
ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานีได้กำหนดระบบประกันคุณภาพสำหรับคณะวิชาที่ทำหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตและมีนักศึกษาอยู่ในความดูแล ต้องดำเนินการตามองค์ประกอบ ๑๐ ด้านตามเกณฑ์ สกอ. ๑๕ ตัวบ่งชี้ ๑๗ ประเด็น ตามเกณฑ์ สมศ. และ ๑ ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยคณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้กำหนดดัชนีตรวจสอบคุณภาพ จำนวน ๔๑ ตัวบ่งชี้ เพื่อตรวจสอบระบบและกลไกในการดำเนินการของคณะวิศวกรรมศาสตร์

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนตัวบ่งชี้ของคณะวิศวกรรมศาสตร์

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	จำนวนตัวบ่งชี้
๑. ปรัชญา ปณิธานวัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ	๑
๒. การเรียนการสอน	๑๑
๓. กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	๒
๔. การวิจัย	๖
๕. การบริการวิชาการแก่สังคม	๖
๖. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	๓
๗. การบริหารและการจัดการ	๕
๘. การเงินและงบประมาณ	๑
๙. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	๕
๑๐. การดำเนินกิจกรรม/โครงการเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	๑
รวม	**๔๑**

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ สำหรับหน่วยงานที่มีการเรียนการสอน (ผลิตบัณฑิต)

คณะวิศวกรรมศาสตร์ ได้พัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยอ้างอิงระบบคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชธานี มีมาตรฐานตามเกณฑ์คุณภาพที่กำหนดตามเกณฑ์การประเมินคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) มีองค์ประกอบ ๙ องค์ประกอบ จำนวน ๒๓ ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบตามเกณฑ์มาตรฐาน สมศ. จำนวน ๑๘ ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้อัตลักษณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่มหาวิทยาลัยราชธานีจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของมหาวิทยาลัยที่สนับสนุนภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๕๑–๒๕๖๕) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

กระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ สภามหาวิทยาลับเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในหน่วยงาน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกัน ทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๒. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

๓. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๔. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๕. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๖. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๗. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๘. หลักการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๔ ตัวบ่งชี้ คือ

1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
สถาบันอุดมศึกษามีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลัก มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยดำเนินงานสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของมหาวิทยาลัยแล้วจะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติรวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภาสถาบัน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงาน และได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๖๕) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๔) ๒. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน ๓. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ ๔ พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ๔. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี ๕. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ ๔ พันธกิจ	

เกณฑ์มาตรฐาน :	ข้อ
๖. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา ๗. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบันเพื่อพิจารณา ๘. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี	

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	**๒ คะแนน**	**๓ คะแนน**	**๔ คะแนน**	**๕ คะแนน**
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ หรือ ๗ ข้อ	มีการดำเนินการ ๘ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน และได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญา หรือปณิธานและพระราชบัญญัติสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับจุด เน้นของกลุ่มสถาบัน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑–๒๕๖๕) และแผน พัฒนาการศึกษาระดับ อุดมศึกษา ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๑–๒๕๕๔)	๑. มีการกำหนดหรือทบทวนปรัชญาหรือปณิธานของสถาบันที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยสมาชิกภายในสถาบันและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน ๑.๑ กรณีกำหนดปรัชญาหรือปณิธานใหม่: สถาบันควรดำเนินการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานร่วมกันทั้งผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากร โดยมีรายงานสรุปผลหรือรายงานการประชุมที่พิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน โดยอาจารย์ บุคลากร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการพิจารณา แล้วเสนอให้สภาสถาบันพิจารณาให้ความเห็นชอบ ๑.๒ กรณีการทบทวนปรัชญาหรือปณิธาน: สถาบันควรพิจารณาความเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันของสถาบัน โดยให้ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรภายในสถาบันและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบโดยทั่วกัน และเสนอให้สภาสถาบันพิจารณาให้ความเห็นชอบ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๒. มีการดำเนินการเผยแพร่หรือสร้างความเข้าใจในปรัชญาหรือปณิธาน เพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย อันนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามปรัชญาหรือปณิธานที่ได้กำหนดไว้ร่วมกัน โดยมีเอกสารหรือหลักฐานแสดงการเผยแพร่หรือสร้างความเข้าใจในปรัชญาหรือปณิธานของหน่วยงานให้แก่สมาชิกในหน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบ ๓. มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ (strategy) ของสถาบัน เพื่อนำหน่วยงานไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์ โดยแผนกลยุทธ์ประกอบด้วยวิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) เป้าประสงค์ (goal) และวัตถุประสงค์ (objective) ๔. มีการจัดทำหรือพัฒนาแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับปรัชญา หรือปณิธาน นโยบายของสถาบัน จุดเน้นของสถาบัน ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย และแผนอุดมศึกษาระยะยาว รวมทั้งหลักการและมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ๕. คณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ควรวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม) เพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจน และครอบคลุมทุกภารกิจของหน่วยงาน ๖. มีการจัดทำตารางวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายของสภาสถาบันและกลยุทธ์สอดคล้องกันในประเด็นใด อย่างไร หากมีประเด็นที่ไม่สอดคล้องควรพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้องกัน๗. มีการดำเนินการประชาพิจารณ์แผนกลยุทธ์ที่จัดทำขึ้นร่วมกัน ทั้งผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากร เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย ๘. สภาสถาบันพิจารณาให้ความเห็นชอบหรืออนุมัติแผนกลยุทธ์ที่ผ่านการประชาพิจารณ์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๒. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับสถาบันไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน	๑. มีการชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารหน่วยงานย่อยภายในถึงวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และเป้าหมายของกลยุทธ์ ๒. มีการกำหนดให้หน่วยงานย่อยภายในรับผิดชอบดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์อย่างเป็นทางการ ๓. มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของแต่ละหน่วยงานย่อยภายใน และมีการมอบหมายอย่างเป็นทางการ
๓. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ ๔ พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	๑. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปี ที่ครอบคลุมทุกพันธกิจของหน่วยงาน โดยมีการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategic map) เพื่อช่วยในการแปลงแผนกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการตามกระบวนการของ Balance scorecard ซึ่งได้รับการอนุมัติจากอธิการบดี ๒. มีการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนกลยุทธ์กับแผนปฏิบัติการประจำปีในทุกพันธกิจ
๔.มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี	๑. มีการจัดทำตัวบ่งชี้ (KPI) พร้อมทั้งเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี (ควรจัดทำพร้อมกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปี) ๒. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้บริหาร อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย ๓. มีรายชื่อผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดตัวบ่งชี้ และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้ในแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
๕. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ครบ ๔ พันธกิจ	๑. มีการจัดทำปฏิทินการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินการและสร้างความเชื่อมั่นว่าได้มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานในเวลาที่เหมาะสม ๒. มีการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการประจำปี และรายงานผลการดำเนินการต่อสภาสถาบัน เพื่อติดตามความก้าวหน้าและพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๖. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา	๑. มีการพัฒนาระบบการติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่ ๒. มีการรายงานผลการดำเนินตามตัวบ่งชี้เทียบกับค่าเป้าหมายเสนอต่อสภาสถาบัน เพื่อพิจารณาความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง) หากไม่เป็นไปตามแผน ควรจะมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปรับปรุง ๓. มีการดำเนินการปรับปรุง ในกรณีที่ติดตามผลและไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้
๗.มีการประเมินผล การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และรายงานผลต่อสภาสถาบันและผู้บริหารเพื่อพิจารณา	๑.มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์โดยการเปรียบเทียบผลของตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์กับค่าเป้าหมายเป็นประจำ ๒.มีการนำผลการประเมินเสนอให้สภาสถาบันพิจารณาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๘. มีการนำผลการพิจารณาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสภาสถาบันไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี	๑. มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการนำข้อเสนอแนะจากสภาสถาบันไปดำเนินการ และพิจารณาจัดทำแผนการปรับปรุงแผนปฏิบัติการประจำปีตามข้อเสนอแนะ ๒. มีการนำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีที่ได้รับการปรับปรุงเสนอสภาสถาบัน

หมายเหตุ: เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือสภาสถาบัน

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าว จึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักศึกษา (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ กำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๒. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๔. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๕. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๖. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

๗. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๘. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ กระทรวงศึกษาธิการ

๙. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๐. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๑. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑๒ ตัวบ่งชี้ คือ

2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

2,4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

๑ (สมศ.๑) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

๒ (สมศ.๒) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ

๓ (สมศ.๓) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

๔ (สมศ.๔) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

๑๔ (สมศ.๑๔) การพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคมมีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด ๒. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและดำเนินการตามระบบที่กำหนด ๓. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม "ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน" กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย (หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๕ ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘) ๔. มีคณะกรรมการรับผิดชอบ ควบคุม กำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ใน	

เกณฑ์มาตรฐาน :	ข้อ
ข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ๕ ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร ๕. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ ๔ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้ และทุกหลักสูตรเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติม	

หมายเหตุ: คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่ หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้พิจารณาตามตัวบ่งชี้กลาง ดังนี้

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ. ๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
๓. มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ. ๕ และ มคอ. ๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ. ๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
๗. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
๘. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
๙. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
๑๐.จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	**๒ คะแนน**	**๓ คะแนน**	**๔ คะแนน**	**๕ คะแนน**
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตร ตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	๑. มีคำสั่ง/เอกสารกำหนดหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาหลักสูตรใหม่และหลักสูตรปรับปรุง (คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรควรประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในสาขาวิชานั้นๆ) ๒. มีคู่มือ/เอกสารกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนในการดำเนินการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตร เช่น คู่มือบริหารหลักสูตร ๓. การเปิดหลักสูตรใหม่ ประกอบด้วยแนวทางการปฏิบัติดังนี้ ๓.๑ มีการศึกษาความต้องการบัณฑิตในสาขาวิชานั้นๆ ในตลาดงานว่ามีมากน้อยเพียงใด ๓.๒ การผลิตบัณฑิตสาขาวิชานั้นๆ สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือไม่ ๓.๓ สถาบันมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชานั้นๆ หรือไม่

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๓.๔ มีการวิเคราะห์ทรัพยากรของการดำเนินการของหลักสูตรใหม่ และคำนวณจุดคุ้มทุนประกอบการขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย ๔. การปรับปรุงหลักสูตร ประกอบด้วยแนวทางการปฏิบัติดังนี้ ๔.๑ การศึกษาความก้าวหน้าทาง วิชาการของสาขาวิชานั้นๆ ๔.๒ การศึกษาความคิดเห็นจากบัณฑิตและผู้ประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงานเพื่อให้ทราบจุดที่ควรปรับปรุงหลักสูตร ๕. การเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรที่ปรับปรุงผ่านการพิจารณาตามระบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ
๒. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	๑. มีคำสั่ง/เอกสารกำหนดบุคคลหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบพิจารณาหลักสูตร ๒. มีคู่มือ/เอกสารกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการขั้นตอนการดำเนินงานและการอนุมัติการปิดหลักสูตร เช่น คู่มือบริหารหลักสูตร ๓. การปิดหลักสูตร โดยพิจารณาหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการบัณฑิตในตลาดงาน หลักสูตรที่มีผู้สมัครเรียนน้อย หรือ หลักสูตรที่องค์ความรู้ล้าสมัยไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เป็นต้น ๔. หลักสูตรใดเข้าเกณฑ์ของการปิดหลักสูตร ให้เสนอเรื่องผ่านการอนุมัติของคณะกรรมการต่างๆ ตามที่สถาบันกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และเสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาอนุมัติ รวมทั้งแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่สภาสถาบันอนุมัติ
๓. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับ	๑. หลักสูตรทุกหลักสูตรที่เปิดสอนต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และยังต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์ฯ ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
อุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย	๒. มีการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ยกเว้นหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๕) ๓. มีการประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สะท้อนการดำเนินการตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขา หรือสาขาวิชา (กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาควรประเมินตามตัวบ่งชี้กลาง) ทั้งในประเด็นการบริหารหลักสูตร การบริหารทรัพยากร การเรียนการสอน การบริหารคณาจารย์ การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา ความต้องการของตลาดแรงงาน หรือความพึงพอใจ ของผู้ใช้บัณฑิต มีการควบคุม ติดตาม และประเมินคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด และรายงานผลการดำเนินการต่อผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน ๔. สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพ ผู้บริหารหลักสูตรควรทำการศึกษาอย่างละเอียดและรอบคอบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และรายละเอียดของการรับรองหลักสูตร ทั้งนี้ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรควรมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพอย่างน้อย ๑ คน ในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร และดำเนินการให้หลักสูตรได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องก่อนการรับนักศึกษาและจัดการเรียนการสอน และดำเนินการขอรับรองตามกำหนดเวลาอย่างต่อเนื่อง
๔. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อย ตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณี	๑. มีการสร้างกลไกกำกับดูแลให้ทุกหลักสูตรดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรมาตรฐานวิชาชีพและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตลอดเวลาที่จัดการศึกษา โดยจัดในรูปของคณะกรรมการ ทั้งนี้ อาจเป็นชุดเดียวกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรของภาควิชาหรือคณะวิชาที่มีอยู่ หรือแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบโดยเฉพาะ ๒. จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุกหลักสูตรตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยทุกปีการศึกษา เพื่อวัดคุณภาพของการดำเนินการหลักสูตรว่าเป็นไปตามมาตรฐาน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
หลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ๕ ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร	หลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพียงใด ๓. มีการกำหนดระบบการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดของแต่ละหลักสูตร โดยอาจจัดทำเป็นแบบฟอร์มให้ผู้รับผิดชอบระบุข้อมูลตัวบ่งชี้ วิเคราะห์ผลการประเมิน และแนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาเสนอต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
๕. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ ๔ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร	มีคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตรดำเนินการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรตามผลการประเมินที่ได้จากเกณฑ์มาตรฐานข้อ ๔ จนทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ปัจจัยนำเข้า

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ร้อยละ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความลุ่มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้นสถาบันจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก ๒ แนวทาง ดังนี้
แนวทางที่ ๑ ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็น ๕ คะแนน = ร้อยละ ๓๐ ขึ้นไป แนวทางที่ ๒ ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็น ๕ คะแนน = ร้อยละ ๖ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :
แนวทางที่ ๑ ๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก เท่ากับ $\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$ ๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๒ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ คะแนนที่ได้ เท่ากับ $\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$

สูตรการคำนวณ :
แนวทางที่ ๒ ๑. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา <u>เท่ากับ</u>ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน <u>ลบด้วย</u> ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก ในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน ๒. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ คะแนนที่ได้ เท่ากับ $\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็น ๕ คะแนน}} \times ๕$

หมายเหตุ :

๑. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

๓. คณะวิชาสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ปัจจัยนำเข้า

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ร้อยละ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน : สถาบันสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก ๒ แนวทาง ดังนี้
แนวทางที่ ๑ ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็น ๕ คะแนน = ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป แนวทางที่ ๒ ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราขารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็น ๕ คะแนน = ร้อยละ ๑๒ ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :
แนวทางที่ ๑ ๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเท่ากับ $\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$ ๒. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ คะแนนที่ได้ เท่ากับ $\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕$

สูตรการคำนวณ :
แนวทางที่ ๒ ๑. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเท่ากับ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมินลบด้วยร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน ๒. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ คะแนนที่ได้ เท่ากับ $\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็น ๕ คะแนน}} \times ๕$

หมายเหตุ :

๑. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

๒. คณะวิชาสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลาการสายสนับสนุน

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยรวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :	ข้อ

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

๒. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

๕. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ

๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ : หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ ๓ เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากรด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่น ๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีแผนการบริหาร และการพัฒนาคณาจารย์ ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการ	การวางแผนการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลควรครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ ๑. ข้อมูลอัตรากำลังของอาจารย์และบุคลากรในปัจจุบันรวมทั้งที่ต้องการในอนาคตอย่างน้อย ๕ ปีข้างหน้า เพื่อใช้ในการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
บริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์	วางแผนความต้องการด้านบุคลากรของสถาบัน กำหนดอัตรากำลังที่ต้องการ เพื่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์ และการพัฒนางานประจำ ๒. กำหนดแผนการจ้างงานและวิธีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติที่ดีให้เข้ามาสู่กระบวนการคัดสรร อาจมีการสรรหาทั้งจากภายนอกและภายในสถาบัน ๓. มีข้อมูลจากการสำรวจความต้องการในการอบรม (training needs) ของบุคลากร ทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน เพื่อให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินความต้องการนี้ได้ ๔. ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ในระดับต่างๆ เพื่อใช้ในการและฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในวิธีการทำงาน เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิด กฎเกณฑ์ มีทัศนคติและทักษะที่ดี เพื่อเพิ่มผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการสอนงาน การหมุนเวียนให้ไปทำงานในด้านอื่นๆ การเข้าศึกษาในโครงการที่สถาบันจัดขึ้น ๕. มีข้อมูลป้อนกลับของผลการปฏิบัติงานและผลการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าของสายงานในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการมอบหมายงานหรือมีข้อตกลงในการทำงานและใช้เพื่อการปรับปรุงแก้ไข ชมเชย ให้รางวัล ตลอดจนปรับปรุงค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสม และเป็นธรรมรวมทั้งการสรรหาคนเก่ง คนดีเข้ามาปฏิบัติงานในสถาบัน ๖. มีข้อมูลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนด้านทรัพยากรมนุษย์ว่ามีประเด็นใดบ้างที่ควรมีการวางแผน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาทรัพยากรให้สอดคล้องกับความต้องการ และความคาดหวังของผู้ปฏิบัติงาน และของสถาบัน
๒. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และ	๑. มีกระบวนการขั้นตอนการสรรหา คัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ โปร่งใสและกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
บุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	เพื่อให้ได้อาจารย์ หรือบุคลากรได้ทราบ ภายใต้เวลาที่กำหนด และเป็นไปตามกรอบอัตรากำลังที่สถาบันวางแผนไว้ ๒. มีการวิเคราะห์งาน (job analysis) โดยกำหนดให้มีคำ อธิบายลักษณะงาน (job description) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (job specification) รวมทั้งความสามารถที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศ และการฝึกอบรมวิธีการทำงานและทักษะที่จำเป็นให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในงาน ๓. มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน (job evaluation) ที่มีรูปแบบชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (career path) ของบุคลากรทุกกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณการเข้า – ออกของบุคลากรแต่ละกลุ่มและพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตามผล ๔. มีการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนและเส้นทางเดินของตำแหน่งงานที่กำหนด รวมทั้งติดตามตรวจสอบเป็นรายบุคคล เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. การสร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อม บรรยากาศการทำงาน การจัดสวัสดิการ การเอาใจใส่ดูแลบุคลากรทุกคนอย่างเสมอภาคทัดเทียมกัน การสร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงาน ๒. มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนทราบโดยเร็ว ๓. มีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพเพื่อขอรับรางวัลในด้านต่างๆ เช่น ช่วยจัดทำเอกสารการขอรับรางวัล ประสานงานในกระบวนการขอรับรางวัล หรืองานธุรการอื่นๆ ๔. มีการยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัลโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกสถาบัน หรือจัดบรรยากาศพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ พิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๕. มีระบบพี่เลี้ยง โดยจัดให้ผู้ที่มีประสบการณ์เคยได้รับรางวัลให้คำแนะนำช่วยเหลือและสนับสนุนอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนรุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่างๆ ๖. มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมมือในการทำงาน มีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา รวมทั้งระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพัฒนางานร่วมกัน ๗. มีนโยบายดูแลสุขภาพของบุคลากร ทั้งในเชิงป้องกันและส่งเสริมและมีสวัสดิการตรวจเช็คสุขภาพ ส่งเสริมการออกกำลังกายในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สนับสนุนด้านสถานที่ออกกำลังกาย สนับสนุนผู้เชี่ยวชาญในการแนะนำด้านการดูแลสุขภาพ
๔. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	๑. มีการกำหนดแนวทาง หรือวิธีการติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรม/การพัฒนา ในทุกหลักสูตรการฝึกอบรมหรือทุกโครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความรู้และทักษะการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าบุคลากรสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานหรือปรับปรุงตนเอง ๒. มีการกำหนดกลไกการติดตามผลการนำความรู้และทักษะไปใช้ภายหลังการอบรมหรือพัฒนา ๖ – ๙ เดือน หรือใช้กลไกการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรมหรือการพัฒนา เป็นต้น
๕. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนและดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ	๑. สถาบันได้มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ และกิจกรรมส่งเสริมการปลูกฝังจรรยาบรรณแก่คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ ๒. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณ ๓. มีการติดตามผลการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหาร และการพัฒนา	๑. สถาบันจัดให้มีการประเมินผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสาย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน	สนับสนุนตามตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) หรือเป้าหมายของแผนการบริหาร และการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน โดยตัวชี้วัดผลการดำเนินงานและค่าเป้าหมายนั้นควรมีความเชื่อมโยงกับกลยุทธ์ของหน่วยงาน ๒. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในรอบปีถัดไป
๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	๑. มีการนำผลการประเมินความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนไปปรับปรุงแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน ๒. มีการดำเนินการตามแผนปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามระยะเวลาที่กำหนด ๓. รายงานสรุปการสำรวจความต้องการ และความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในระยะต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ปัจจัยนำเข้า

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
นอกเหนือจากการเรียนการสอน หน่วยงานควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอุปกรณ์การศึกษา แหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้าน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
กายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้นักศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า ๘ FTES ต่อเครื่อง ๒. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา ๓. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ต ๔. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่น ๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยรักษาพยาบาล การจัดการและการจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา ๕. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคาร ตลอดจนบริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่อง ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๖. มีการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ ๒-๕ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕ ๗. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ ๖ มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดการบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ	

หมายเหตุ:

๑. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ ๑ ให้นับรวม notebook และ mobile device ต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ wi fi กับสถาบันด้วย

๒. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกัน โดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์	การวางแผนการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลควรครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ ๑. ข้อมูลอัตรากำลังของอาจารย์และบุคลากรในปัจจุบันรวมทั้งที่ต้องการในอนาคตอย่างน้อย ๕ ปีข้างหน้า เพื่อใช้ในการวางแผนความต้องการด้านบุคลากรของสถาบัน กำหนดอัตรากำลังที่ต้องการเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และการพัฒนางานประจำ ๒. กำหนดแผนการจ้างงานและวิธีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีทัศนคติที่ดีให้เข้ามาสู่กระบวนการคัดสรรอาจมีการสรรหาทั้งจากภายนอกและภายในหน่วยงาน ๓. มีข้อมูลจากการสำรวจความต้องการในการอบรม (training needs) ของบุคลากร ทั้งสายอาจารย์และสายสนับสนุน เพื่อให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่หน่วยงานกำหนด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นซึ่งหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินความต้องการนี้ได้ ๔. มีข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน ในระดับต่างๆ เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศและฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในวิธีการทำงาน เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวคิด กฎเกณฑ์ มีทัศนคติและทักษะที่ดี เพื่อเพิ่มผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกั การเข้าศึกษาในโครงการที่หน่วยงานจัดขึ้น ๕. มีข้อมูลป้อนกลับของผลการปฏิบัติงานและผลการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าของสายงาน ในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการมอบหมายงานหรือมีข้อตกลงในการทำงาน และใช้เพื่อการปรับปรุงแก้ไข ชมเชย ให้รางวัล ตลอดจนปรับปรุงค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมและเป็นธรรม รวมทั้งการสรรหาคนเก่ง คนดีเข้ามาปฏิบัติงานในหน่วยงาน ๖. มีข้อมูลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนด้านทรัพยากรมนุษย์ว่ามีประเด็นใดบ้างที่ควรมีการวางแผน เพื่อการปรับปรุงแก้ไข

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	แผนพัฒนาทรัพยากรให้สอดคล้องกับความต้องการ และความคาดหวังของผู้ปฏิบัติงาน และของหน่วยงาน
๒. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด	๑. มีกระบวนการขั้นตอนการสรรหา คัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบ โปร่งใสและกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ได้อาจารย์ หรือบุคลากรได้ทราบ ภายใต้เวลาที่กำหนด และเป็นไปตามกรอบอัตรากำลังที่หน่วยงานวางแผนไว้ ๒. มีการวิเคราะห์งาน (job analysis) โดยกำหนด ให้มีคำอธิบายลักษณะงาน (job description) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (job specification) รวมทั้งความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน เพื่อใช้ในการปฐมนิเทศ และการฝึกอบรมวิธีการทำงานและทักษะที่จำเป็นให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในงาน ๓. มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน (job evaluation) ที่มีรูปแบบชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (career path) ของบุคลากรทุกกลุ่ม วิเคราะห์ปริมาณการเข้า – ออก ของบุคลากรแต่ละกลุ่ม และพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตามผล ๔. มีการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนและเส้นทางเดินของตำแหน่งงานที่กำหนด รวมทั้งติดตามตรวจสอบเป็นรายบุคคล เพื่อการส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑. การสร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ ตั้งแต่สภาพแวดล้อม บรรยากาศการทำงาน การจัดสวัสดิการ การเอาใจใส่ดูแลบุคลากรทุกคนอย่างเสมอภาคทัดเทียมกัน การสร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงาน ๒. มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนทราบโดยเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๓. มีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้ที่มีศักยภาพเพื่อขอรับรางวัลในด้านต่างๆ เช่น ช่วยจัดทำเอกสารการขอรับรางวัล ประสานงาน ในกระบวนการขอรับรางวัล หรืองานธุรการอื่นๆ ๔. มีการยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัลโดยวิธีการต่างๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน หรือจัดบรรยากาศพิเศษเพื่อเป็นเกียรติ พิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ ๕. มีระบบพี่เลี้ยง โดยจัดให้ผู้ที่มีประสบการณ์เคยได้รับรางวัลให้คำแนะนำช่วยเหลือและสนับสนุนอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนรุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่าง ๆ ๖. มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาร่วมกัน เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมมือในการทำงาน มีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา รวมทั้งระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพัฒนางานร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทาง

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
เครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน:	ข้อ
๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร ๒. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ๓. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย ๔. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร ๕. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ๖. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕ ๗. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชาตามผลการประเมินรายวิชา	

หมายเหตุ :

๑. มหาวิทยาลัยจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงงาน สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

๒. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ ๕ หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของหน่วยงานที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดการสอนแต่ละภาคการศึกษาด้วย

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร	๑. มีการพัฒนาระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่น และหลากหลาย สามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียน ยอมรับความสามารถที่แตกต่างและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบวิธีการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ การมีทักษะในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ รวมทั้งการสร้างหรือพัฒนาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติจริงชี้แนะแหล่งข้อมูลความรู้ จัดการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสัมฤทธิผลในการเรียนรู้ทุกรายวิชา ๒. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกรายวิชา อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ อภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษา หรือโครงงานหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์ ๓. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละรายวิชา และมีการติดตามตรวจสอบ ประเมินผลความสำเร็จเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ๔. มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบฟอร์มมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มอค. ๒)
๒. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตรมีรายละเอียดของรายวิชา และของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิด	๑. อาจารย์จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา แต่ละรายวิชาระบุรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ซึ่งจะสอดคล้องกับรายละเอียดของหลักสูตรตาม

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
สอนในแต่ละภาคการศึกษาตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	แบบฟอร์มมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มอค. ๓) ได้แก่ ๑.๑ จุดมุ่งหมายของรายวิชา เป็นการระบุผลการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนได้เรียนรายวิชาเสร็จสิ้นแล้ว โดยเน้นพฤติกรรมที่เป็นผลจากการเรียนรู้ ซึ่งอิงมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ๑.๒ ลักษณะและการดำเนินการ เป็นการระบุคำอธิบายรายวิชา จำนวนชั่วโมงการสอน และการให้คำปรึกษา ๑.๓ การพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นการอธิบายความรู้ หรือทักษะที่รายวิชามุ่งหวังที่จะพัฒนาผู้เรียน วิธีการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ที่กำหนด ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ๑.๔ แผนการสอนและการประเมินผลในแต่ละคาบเรียนมีการระบุหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนที่ใช้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของหัวข้อหรือเนื้อหานั้นๆ ๑.๕ ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน ระบุเอกสาร หนังสือ ตำราที่ทันสมัยที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน รวมทั้งแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน ที่ช่วยเสริมประสบการณ์จริงหรือประสบการณ์เชิงปฏิบัติแก่ผู้เรียน ๑.๖ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา มีการประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งหลากหลาย เช่น ความเห็นของผู้เรียน ความเห็นของทีมผู้สอน ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และจากการสังเกตการณ์ เป็นต้น ๒. อาจารย์ผู้สอนแจกรายละเอียดของรายวิชาและแผนการสอนให้ผู้เรียนในคาบแรกที่พบผู้เรียน ๓. การประเมินผลการเรียนรู้ของรายวิชาให้มีการประเมิน ทั้งในระหว่างภาคการศึกษา (formative evaluation) และเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา (summative evaluation)
๓. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วย	๑. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรกำหนดให้ทุกหลักสูตรต้องมีรายวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
ตนเองและ การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียน หรือจากการทำวิจัย	จากการปฏิบัติจริง ทั้งในและนอกชั้นเรียน อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการอภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงงานหรือวิจัย เรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์ ๒. จัดให้มีระบบการรายงานพัฒนาการของผู้เรียนที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการปฏิบัติจริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหลังจบหลักสูตร
๔. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร	ทุกหลักสูตรมีการออกแบบให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากบุคคล หน่วยงานหรือชุมชนภายนอกในด้านวิชาการหรือวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงการนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในทางปฏิบัติและมีความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัย เช่น เชิญบุคลากรภายนอกมาเป็นอาจารย์พิเศษสอนทั้งรายวิชาหรือบรรยายในบางคาบเวลา นำนักศึกษาฟังการบรรยายและเยี่ยมชมหน่วยงานหรือสถานที่ภายนอกสถาบัน ให้นักศึกษาฝึกงานหรือปฏิบัติงานในวิชาสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ เป็นต้น
๕. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	๑. อาจารย์ควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่อง ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และวิธีการสอนควรวิเคราะห์การสอนที่ผ่านมา โดยการทำวิจัยในชั้นเรียนว่าวิธีการสอนและกระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงด้านใด อย่างไร ๒. จัดเวทีการสัมมนา หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัย และประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง
๖. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมิน	๑. เมื่อสิ้นภาคการศึกษา สถาบันจัดให้มีการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในทุกรายวิชา๒. มีการประเมินคุณภาพความเพียงพอและความเหมาะสมของอุปกรณ์และสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องเรียน คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ หนังสือ ตำรา และสิ่งพิมพ์ในห้องสมุด เป็นต้น ๓. นำรายงาน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
ความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕	สรุปผลการประเมินความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ๔. มีการระบุในรายละเอียดของรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไปด้วยว่า มีการนำการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร
๗. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนกลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ ทุกรายวิชาตามผลการประเมินรายวิชา	สถาบันมีการตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรทำหน้าที่ต่อไปนี้ ๑. พิจารณารายละเอียดของรายวิชาตามข้อ ๒ เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ ๒. ติดตาม วิเคราะห์ผลการดำเนินงานแต่ละรายวิชาและภาพรวมของทุกหลักสูตร ทุกภาคการศึกษา โดยเฉพาะจากผลการประเมินของผู้เรียน และวางแผนปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเสนอการปรับปรุงต่อคณะกรรมการระดับที่สูงขึ้น ๓. ดูแลให้การดำเนินการหลักสูตรได้รับการประเมินโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียนปัจจุบัน และผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาหรือศิษย์เก่าและกรรมการอิสระ ตามหลักเกณฑ์และกรอบเวลาที่กำหนดทุกปีการศึกษา ๔. ระบุถึงความจำเป็นต่อการปรับปรุง หรือปิด หรือเปิดรายวิชาหรือหลักสูตร ตามหลักฐานจากผลการประเมินของผู้เรียน/ของผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา/ของผู้ประเมินอิสระ และของผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 ระบบและกลไกพัฒนาสัมฤทธิผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐาน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
คุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐาน:	ข้อ
๑. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร ๒. มีการนำผลจากข้อ ๑ มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ๓. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต ๔. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างมหาวิทยาลัยหรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ ๕. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน	

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร	๑. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องสำรวจหรือวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นระยะ ๆ อย่างน้อยทุก ๕ ปี เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรหรือจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่สนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตให้มากที่สุด โดยนำข้อมูลจากการสำรวจมาบูรณาการร่วมกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ๒. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการทบทวน ปรับปรุงคุณลักษณะของบัณฑิตที่จำเป็น และเหมาะสมกับสาขาวิชาระดับการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตโดยคำนึงถึงความทันสมัยของหลักสูตรที่ต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงระดับท้องถิ่นระดับชาติ หรือระดับนานาชาติด้วย ๓. มีการกำหนดเป็นเป้าหมายการผลิตบัณฑิตระหว่างผู้สอนร่วมกันและเผยแพร่ให้ผู้ที่รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตทุกคนรับรู้และร่วมกันพัฒนานักศึกษา
๒. มีการนำผลจากข้อ ๑ มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษา และสัมฤทธิผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพ และคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต	๑. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวิเคราะห์ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรและนำข้อมูลจากผลการสำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร โดยเฉพาะประเด็นการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และการประเมินผล ๒. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับหลักสูตร โดยอาจมีการเชื่อมโยงรายวิชากับคุณลักษณะของบัณฑิตที่กำหนดเพื่อให้ผู้สอนแต่ละวิชาได้รับรู้และถือเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องพัฒนาผู้เรียนในทักษะที่จำเป็นของรายวิชานั้น ๆ อาจมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของการบูรณาการระหว่างรายวิชา และระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับนอกห้องเรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อให้มีทักษะการปฏิบัติงานในโลกแห่งการทำงานจริงได้ ๓. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการกำกับติดตามการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนของ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	อาจารย์ที่จะช่วยส่งเสริมเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา มีการประชุมวิพากษ์การจัดการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และวิธีการประเมินผล เพื่อให้ผู้สอนได้ข้อมูลในการปรับปรุงตนเองจากเพื่อนร่วมงาน ๔. มีการวางระบบการประเมินผลที่สะท้อนทักษะ ความสามารถด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) โดยเฉพาะความสามารถในการเรียนรู้ขั้นสูง ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย สะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงาน (performance) ของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ที่ใช้วิจัยเป็นฐาน ๕. จัดให้มีการประชุมหารือระหว่างคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรในการแลกเปลี่ยนกิจกรรมการเรียนการสอน และการแก้ปัญหาร่วมกันสำหรับผู้เรียนที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ
๓. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ ต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต	๑. คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางแผนการจัดหางบประมาณ หรือทรัพยากรที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตอย่างเพียงพอ ๒. หน่วยงานระดับคณะวิชา ภาควิชาสนับสนุน ส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อาจมีการจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์มีการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ในรูปของการสร้างชุมชนนักปฏิบัติ (community of practice) เพื่อให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลา
๔. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างมหาวิทยาลัยหรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ	๑. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โปรแกรมการประชุมวิชาการที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศให้นักศึกษารับรู้ ๒. มีการจัดหางบประมาณให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในหน่วยงานหรือนอกหน่วยงาน ๓. หากเป็นไปได้ สถาบันอาจมีการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องหาโอกาส เข้าร่วมประชุมวิชาการระดับชาติทุกปี หรือระดับนานาชาติอย่างน้อย ๑ ครั้ง ในระหว่างการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๔. ในระดับชั้นเรียน ผู้สอนมีการฝึกทักษะการนำเสนอผลงานทางวิชาการ สนับสนุนให้นักศึกษาส่งผลงานวิชาการให้ที่ประชุมวิชาการต่างๆ พิจารณา เรียนรู้เทคนิคการส่งผลงานวิชาการให้ได้รับการคัดเลือกไปเผยแพร่
๕. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยสถาบัน	๑. มีการจัดหางบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษา และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องทั้งกิจกรรมภายใต้หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ๒. มีการกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของสถาบัน โดยมีการประเมินผลที่เป็นรูปธรรม ซึ่งผลการประเมินควรเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลการเรียน หรือต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา
๖. มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากสารนิพนธ์ และ วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ	๑. มีการเชิญหน่วยงาน สถาบัน องค์กรภาครัฐ และเอกชน ผู้ใช้บัณฑิต หรือนักวิชาการมาให้ความรู้ หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นวิจัยที่ต้องการให้นักศึกษาจัดทำเป็นหัวข้อนิพนธ์ ประมาณภาคเรียนละ ๑ ครั้ง เพื่อให้นักศึกษาได้จัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่สนองความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๒. มีการประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยจากหน่วยงานต่างๆ ให้นักศึกษาทราบ และมีการพัฒนาทักษะการจัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับช่วงเวลาของการสมัครทุน ๓. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาเสนอข้อเสนอโครงการนิพนธ์ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอทุนสนับสนุนการวิจัย ๔. ในการสอบนิพนธ์ อาจมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นวิจัยของนักศึกษามาร่วมเป็นกรรมการสอบ เพื่อให้รับรู้ผลงานวิจัย และนำผลไปใช้ประโยชน์ ๕. มีการเผยแพร่ผลงานนิพนธ์ของนักศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ หรือจัดทำเป็นข่าว เพื่อเผยแพร่ตามสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอาจจัดทำบทคัดย่องานวิจัยป็นหมวดหมู่ เผยแพร่ไปยังสถาบันหรือองค์การที่เกี่ยวข้อง หรือนำออกเผยแพร่ในช่วงโอกาสที่กำลังเกิดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหา และสามารถใช้คำตอบจากผลการวิจัยที่นักศึกษาผลิตไปช่วยชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาได้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๖. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลงานนิพนธ์ที่มีบุคคลหรือหน่วยงานนำไปใช้ประโยชน์ โดยอาจใช้วิธีการสืบค้นการอ้างอิงหรือการสำรวจด้วยแบบสอบถามจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๗. มีการพัฒนาทักษะนักศึกษาในการจัดทำบทความจากนิพนธ์และมีการนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ	๑. ผู้สอนอาจมอบหมายให้นักศึกษาอ่านบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ มีการวิพากษ์บทความ การสังเคราะห์ความรู้จากบทความวิจัยในรายวิชาต่างๆ ๒. จัดหลักสูตรรายวิชาหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับการจัดทำบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร วิชาการให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการจัดทำบทความ ๓. อาจมีการตั้งคลินิกให้ความช่วยเหลือในการทำบทความวิจัย รวมทั้งการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ ๔. สนับสนุนให้นักศึกษาจัดทำบทความวิจัยจากผลการวิจัยบางส่วนที่สามารถตีพิมพ์เผยแพร่ได้ ส่งไปยังวารสารต่างๆ ในระหว่างการทำนิพนธ์ ๕. นำบทความวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกหรือไม่ได้รับการคัดเลือกให้ตีพิมพ์เผยแพร่มาเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียนและมีการวิพากษ์เพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลผลิต

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น สถาบันจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน:	ข้อ
๑. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ๒. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ ๑ ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน ๓. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ ๑ โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ ๔. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้ และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ ๓ โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ ๙๐ ของตัวบ่งชี้ ๕. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ	

หมายเหตุ :

๑. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัยต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ ๓ สถาบันขึ้นไป)

๒. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	๑. มีการกำหนดอัตลักษณ์ของนักศึกษาของสถาบัน
๒. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน	๑. มีการประกาศอัตลักษณ์ของนักศึกษาให้ทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน
๓. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ ๑ โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ	๑. มีแผนการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม และระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จที่ชัดเจน
๔. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ ๓ โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ ๙๐ ของตัวบ่งชี้	๑. รายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนจากเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ ๓
๕. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ	๑. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับรางวัลระดับชาติ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ร้อยละ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา ๑ ปีนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเปรียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ :	**ร้อยละ**
$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$	

หมายเหตุ : ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)

เกณฑ์การให้คะแนน :
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ ๗๐ และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ ๗๐ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำ โดยผลการสำรวจต้องสะมารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้ ๑. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๓. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ ภายใน ๑ ปีหลังสำเร็จการศึกษา ๔. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปีหลังสำเร็จการศึกษา ๕. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา ๖. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ ๗. จำนวนเงินเดือน/รายได้ต่อเดือน (ตามเกณฑ์ ต่ำกว่าเกณฑ์ หรือสูงกว่าเกณฑ์) ของบัณฑิตที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ โดยอ้างอิงเกณฑ์ของ กพ.

ตัวบ่งชี้ สมศ.๒ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ค่าเฉลี่ย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ. ระบุ โดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่สถาบันกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน คือ ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม ๒) ด้านความรู้ ๓) ด้านทักษะทางปัญญา ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตจากกรอบมาตรฐานทั้ง ๕ ด้าน ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ :	ค่าเฉลี่ย
<u>ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต</u> จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด	

เกณฑ์การให้คะแนน :
ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณา ดังต่อไปนี้ ๑. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ที่สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเอง โดยใช้แนวทางจากตัวอย่างแบบสอบถามที่เผยแพร่โดย สมศ. ๒. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ ๓. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ๔. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง ๕ ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ สมศ.๓ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ร้อยละ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพขั้นสูง ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือบทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปะนิพนธ์ การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การเผยแพร่ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ วารสารวิชาการ หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
มหาวิทยาลัย หรือระดับคณะ และต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceeding) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อย ร้อยละ ๒๕ งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedingx) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อย ร้อยละ ๒๕ การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ. งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการรับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ :	ร้อยละ
	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท / จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด x ๑๐๐

หมายเหตุ : นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือ มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nation) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึง นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ กำหนดร้อยละ ๒๕ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๑ จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น ๒ จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่ พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชั้น ๓ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ไม่รับการประเมินเนื่องจากทางคณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่มีนักศึกษาระดับปริญญาโท

ตัวบ่งชี้ สมศ.๔ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ร้อยละ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพขั้นสูง งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceeding) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อย ร้อยละ ๒๕ งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedingx) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อย ร้อยละ ๒๕ การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิขาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ. งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank:www.scimagojr.com) /ฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) /ฐานข้อมูล Scopus /วารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ :	ร้อยละ
ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก / จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด x ๑๐๐	

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ / นานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nation) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึง นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน :
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๕๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๑ จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น ๒ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

ไม่รับการประเมินเนื่องจากทางคณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่มีบัณฑิตระดับปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๔ การพัฒนาคณาจารย์

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ค่าเฉลี่ย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของคณาจารยเปนปจจัยสำคัญที่สงผลตอคุณภาพของผูเรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการสงเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารยเพื่อใหอาจารยติดตามความกาวหนาทางวิชาการอยางตอเนื่อง อันจะทำใหสถาบันสามารถแขงขันไดในระดับสากล คุณภาพอาจารย์ พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การพิจารณา :

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา / ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	๐	๒	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐

วิธีการคำนวณ :

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ คำนวณดังนี้

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๑. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา ๒. นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง และที่ลาศึกษาต่อ โดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ

หมายเหตุ การคิดคะแนนกรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ

- คุณวุฒิคณาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ ให้รับรองการเทียบเท่าตามเกณฑ์ของ สกอ. และกรณีสายวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ ก.พ.

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา แบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (๑) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งหน่วยงานจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (๒) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษา ซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริม จากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๒. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๔. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๕. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๖. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๗. มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๘. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
สถาบันควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (๑) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (๒) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (๓) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา ๒. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ๓. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา ๔. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า ๕. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า ๖. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ ๑ – ๓ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕ อย่างน้อย ๑ ครั้ง/ปีการศึกษา ๗. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา	

หมายเหตุ : ในคณะหรือสถาบันที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ ๔ และ ข้อ ๕ โดยอนุโลม

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีการจัดบริการให้คำปรึกษา ทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา	๑. สถาบันจัดทำฐานข้อมูลนักศึกษา ประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้ ๑.๑ ข้อมูลด้านสุขภาพทางกายและทางจิต ๑.๒ ข้อมูลด้านการเรียน ๑.๓ ข้อมูลด้านครอบครัว ๑.๔ ข้อมูลบุคคลที่หน่วยงานสามารถติดต่อเมื่อนักศึกษามีปัญหา ๒. หน่วยงานระดับภาควิชา มีระบบการตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่เหมาะสม คำนึงถึงสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาที่ทำให้อาจารย์สามารถดูแลนักศึกษาได้ทั่วถึง มีระบบการช่วยเหลือนักศึกษาในความดูแลอย่างใกล้ชิด เน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการประชุมระหว่างอาจารย์ ทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เพื่อส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนในกลุ่มผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตร เน้นการให้บริการความช่วยเหลือนักศึกษาในรูปแบบของการป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ปัญหา ๒.๑ แผนการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ๒.๒ เอกสาร/รายงานสรุปรายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการในระดับ ภาควิชา / สาขาวิชา โดยคำนึงถึงสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ๒.๓ เอกสาร/รายงานการประชุมระหว่างอาจารย์ทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เพื่อส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้อง ๒.๔ แผนการจัดกิจกรรม/โครงการเพื่อบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา โดยเน้นการบริการให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในรูปแบบของการป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ปัญหา ตัวอย่างเช่น การจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมก่อนสอบ โครงการให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการลงทะเบียนเรียนเพื่อให้จบตามหลักสูตร หรือเกี่ยวกับการศึกษาต่อการฝึกอาชีพ เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๓. หน่วยงานระดับคณะ/สถาบัน เช่น ฝ่ายกิจการนักศึกษา มีหน่วยให้บริการหรือให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาชีวิต โดยมีเจ้าหน้าที่คอยรับเรื่องร้องทุกข์ของนักศึกษาที่ขอใช้บริการตลอดเวลา อาจมีการจัดบริการสายด่วน (hotline) สำหรับให้คำปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาวิกฤติและต้องการความช่วยเหลือด่วน และมีระบบการดูแลนักศึกษาในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาส่งนักศึกษามารับบริการ ๓.๑ ช่องทางหรือวิธีการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เช่น ● ระบบ e-counseling ● โทรศัพท์ ● การให้คำปรึกษาแบบ walk in ๓.๒ หน่วยงานมีฝ่ายกิจการนักศึกษาที่บริการให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษาที่มี ปัญหาชีวิตโดยมีเจ้าหน้าที่คอยรับเรื่องร้องทุกข์ของนักศึกษา ๓.๓ หมายเลขโทรบริการสายด่วน (hotline) ๓.๔ การบันทึก/เอกสาร/รายงานสรุปการให้บริการคำปรึกษา หรือให้ความช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาวิกฤติและต้องการความช่วยเหลือด่วน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ● วัน เวลา ชื่อนักศึกษา(code) เบอร์ติดต่อ ภาควิชา ● เรื่อง แนวทางแก้ปัญหา การนัดหมาย ● การติดตามผลการให้คำปรึกษา ● วันยุติการให้คำปรึกษา ๓.๕ การบันทึก/เอกสารการส่งตัวในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาส่งนักศึกษามารับบริการ ๔. มีระบบการส่งต่อการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลหรือหน่วยให้บริการเฉพาะทางในกรณีที่นักศึกษามีปัญหาที่รุนแรงเกินความสามารถของหน่วยงานที่จะดูแลได้ ● เอกสาร/รายงานสรุปการส่งต่อการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลหรือหน่วย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ให้บริการเฉพาะทาง ในกรณีที่นักศึกษามีปัญหาที่รุนแรงเกินความสามารถของหน่วยงานที่จะดูแลได้ ๕. ผู้เกี่ยวข้องกับนักศึกษาทุกระดับมีระบบการติดตามผลการช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่นักศึกษา จนสามารถแก้ไขปัญหาของนักศึกษาได้สำเร็จ ๖. มีการจัดประชุมพัฒนาอาจารย์หรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดูแลนักศึกษาเป็นระยะๆ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสร้างเครือข่ายการให้ความช่วยเหลือร่วมกัน ● รายงานสรุปกิจกรรม/โครงการ/การประชุมเพื่อพัฒนาอาจารย์ หรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดูแลนักศึกษา เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน และสร้างเครือข่ายการให้ความช่วยเหลือร่วมกัน ๗. มีการจัดประชุมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานกับครอบครัวของนักศึกษาเพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของนักศึกษา ● รายงานสรุปการประชุมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานกับครอบครัวของนักศึกา เพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของนักศึกษา ๘. มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ ๘.๑ กล่องรับความคิดเห็น ๘.๒ เว็บบอร์ด/อีเมล ๘.๓ สายด่วน และอื่นๆ
๒. การจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา	๑. สถาบันจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ บอร์ด เว็บไซต์ สำหรับประกาศข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา เช่น ข้อมูลทุนการศึกษา ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่ทันสมัยและที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่นักศึกษาจำเป็นต้องรู้ ● ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ได้แก่ บอร์ดประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์ ป้ายไฟวิ่ง ประกาศ แผ่นพับ สื่อสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา เช่น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	- ข้อมูลทุนการศึกษา ทุนวิจัย - การรับสมัครงาน - ข่าวสารวิชาการที่ทันสมัยที่นักศึกษาจำเป็นต้องรู้ ๒. มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา เช่น ● กล่องรับความคิดเห็น ● เว็บบอร์ด/อีเมล ● สายด่วน และอื่นๆ ๓. มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการข้อมูลข่าวสาร ● รายงานสรุปการประเมินผลการให้บริการข้อมูลข่าวสาร
๓. การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา	๑. มีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแหล่งดูงานแหล่งฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา และมีการติดตามประเมินคุณภาพของความเป็นแหล่งเรียนรู้ของแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดเตรียมแหล่งฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมาะสมต่อไป ๑.๑ เอกสารหลักฐานที่เสดงถึงการประสานงานหรือโครงการความร่วมมือของหน่วยงานกับองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแหล่งดูงาน หรือแหล่งฝึกประสบการณ์ของนักศึกษา ๑.๒ รายงานสรุปผลการติดตามประเมินคุณภาพของแหล่งเรียนรู้ หรือแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดเตรียมแหล่งฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมาะสมในปีต่อไป ๒. มีการจัดกิจกรรมวิชาการหรือกิจกรรมทางสังคม โดยให้นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานเพื่อฝึกทักษะประสบการณ์การทำงานร่วมกัน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	● รายงานสรุปกิจกรรมวิชาการ หรือกิจกรรมทางสังคมที่มีนักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงาน เพื่อฝึกทักษะประสบการณ์การทำงานร่วมกัน ๓. มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพของนักศึกษา เช่น ๓.๑ กล่องรับความคิดเห็น ๓.๒ เว็บบอร์ด/อีเมล ๓.๓ สายด่วน และอื่น ๆ ๔. มีระบบการติดตามประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพ ● รายงานสรุปผลการติดตามประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพชีพของนักศึกษา
๔. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ต่อศิษย์เก่า	๑. สถาบันมีฐานข้อมูลศิษย์เก่า และมีการจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์จดหมายข่าว ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับศิษย์เก่า เช่น ข้อมูลกิจกรรมการประชุมวิชาการ การสัมมนาความรู้ใหม่ๆ ข้อมูลแหล่งทุนการศึกษาต่อ ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา ๑.๑ ฐานข้อมูลศิษย์เก่าที่ประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ ● ประวัติศิษย์เก่า ● ประสบการณ์การทำงาน ● การได้รับรางวัล ๑.๒ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ จดหมายข่าวออนไลน์ ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับศิษย์เก่า เช่น ● กิจกรรมการประชุมวิชาการ ● การสัมมนาความรู้ใหม่ๆ ● ข้อมูลแหล่งทุนการศึกษาต่อ ● ทุนวิจัย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	● การรับสมัครงาน ● ข่าวสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชารวมทั้งช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า ได้แก่ บอร์ดประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์ ป้ายไฟวิ่ง ประกาศ แผ่นพับ สื่อสิ่งพิมพ์ และอื่นๆ ๒. มีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์เป็นระยะๆ ● การส่งข่าวสารผ่านทางจดหมาย/SMS/อื่นๆ ให้ศิษย์เก่ารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ ๓. เอกสารหลักฐานแสดงการเปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วม เช่น ๓.๑ การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ๓.๒ การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ๓.๓ การทำวิจัยแบบร่วมมือในลักษณะของสหวิทยาการ ๓.๔ การเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาความรู้ และประสบการณ์ที่ดีแก่นักศึกษาปัจจุบัน ซึ่งเป็นสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาปัจจุบันกับศิษย์เก่าแล้ว ยังทำให้ศิษย์เก่าและอาจารย์ได้เรียนรู้วิทยาการใหม่ๆ ในฐานะผู้ให้และผู้รับ ๔. ช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า ๔.๑ กล่องรับความคิดเห็น ๔.๒ เว็บบอร์ด/อีเมลล์ ๔.๓ สายด่วน และอื่นๆ
๕. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า	๑. มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์สำหรับศิษย์เก่าเป็นระยะๆ โดยมีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้ ๑.๑ แผนกิจกรรมพัฒนาความรู้หรือประสบการณ์ทางวิชาชีพให้กับศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๑.๒ รายงานสรุปกิจกรรม/โครงการทางวิชาการ และวิชาชีพที่จัดขึ้น เพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ สำหรับศิษย์เก่า ๑.๓ การส่งข่าวสารเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม/โครงการทางวิชาการ และวิชาชีพผ่านทางจดหมาย/SMS/อื่นๆให้ศิษย์เก่ารับรู้ ๒. มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงกิจกรรม เพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพของศิษย์เก่า เช่น ๒.๑ กล่องรับความคิดเห็น ๒.๒ เว็บบอร์ด/อีเมล ๒.๓ สายด่วน และอื่นๆ
๖. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ ๑-๓ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕	๑. หน่วยงานในระดับภาควิชา/ระดับหน่วยงาน มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการทุกด้านแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการประเมินและระยะเวลาในการประเมิน ● เอกสารที่แสดงถึงผู้รับผิดชอบ/คำสั่งแต่งตั้งในการประเมิน และระยะเวลาในการประเมิน ๒. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้าน และนำเสนอผลการประเมินแก่ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารระดับคณะ/หน่วยงาน ๒.๑ รายงานสรุปการประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ทั้งในระดับภาควิชา/สาขาวิชา และระดับหน่วยงาน ๒.๒ รายงานการประชุม/รายงานสรุปการนำเสนอผลการประเมิน แก่ผู้รับผิดชอบ และผู้บริหารระดับสถาบัน ๓. คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาควรอยู่ในระดับ ๓.๕๑ ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม ๕ จึงจะถือว่ามีการบริการที่อยู่ในระดับดี หากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการด้านใด ที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ต่ำกว่า ๓.๕๑ คะแนน) ให้ทำการวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหา อุปสรรค เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ ทั้งนี้ ควรเปิดโอกาสให้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	นักศึกษาหรือศิษย์เก่ามีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุง การให้บริการด้วย ● รายงานสรุปแนวทางการปรับปรุงการให้บริการที่ได้จากการวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหาอุปสรรค เพื่อจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการในปีต่อไป
๗. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา	๒. นำผลการประเมินคุณภาพการให้บริการเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุกระดับ ๓. มีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการ โดยเฉพาะการบริการในด้านที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ๔. มีการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านตามแผนที่กำหนด ● รายงานสรุปการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านตามแผนที่กำหนด ๔. รายงานสรุปผลการสำรวจความพึงพอใจในบริการที่สถาบันจัดให้ทุกด้านจากนักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการในปีต่อไป

หมายเหตุ :

๑. เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน

๒. คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาควรอยู่ในระดับ ๓.๕๑ ขึ้นไป จากคะแนนเต็ม ๕ จึงจะถือว่ามีการบริการที่อยู่ในระดับที่ดี หากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการ ด้านใดที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ต่ำกว่า ๓.๕๑ คะแนน) ให้ทำการวิเคราะห์สาเหตุ ปัญหาอุปสรรค เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ ทั้งนี้ ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาหรือศิษย์เก่า มีส่วนร่วม ในการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา หรือการปรับปรุงการให้บริการด้วย

ตัวบ่งชี้ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
สถาบันต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการ ทั้งโดยหน่วยงานและโดยองค์กรนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ๕ ประการ ได้แก่ (๑) คุณธรรม จริยธรรม (๒) ความรู้ (๓) ทักษะทางปัญญา (๔) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (๕) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน ๒. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา ๓. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย ๕ ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย ๒ ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้ – กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ – กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ – กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม – กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม – กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ๔. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยและมีกิจกรรมร่วมกัน ๕. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา ๖. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา	

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. สถาบันจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน	๑. หน่วยงานระดับคณะหรือสถาบันมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักศึกษาที่ชัดเจน นอกเหนือจากการพัฒนานักศึกษาผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรายวิชาในหลักสูตร ทั้งนี้ กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาจะมีทั้งที่จัดโดยหน่วยงาน หรือจัดโดยองค์กรนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษา ให้มีคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา ๑.๑ คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หน่วยงานเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สอดคล้องกับคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ๑.๒ แผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งที่จัดโดยหน่วยงาน และจัดโดยองค์กรนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ โดยในแผน มีการระบุตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดกิจกรรม ประกอบด้วยตัวบ่งชี้หลักตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และตัวบ่งชี้เฉพาะ (ถ้ามี) ๑.๓ จำนวนและรายชื่อกิจกรรม/โครงการระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาแยกตามประเภทกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยหน่วยงานและที่จัดโดยองค์กรนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม แยกตามประเภทกิจกรรม ๑.๕ หลักฐานที่แสดงถึงการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษา เช่น งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อื่นๆ ๑.๖ เอกสาร ประกาศ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ นโยบายของหน่วยงานเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษา ๒. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้หลักตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ และตัวบ่งชี้เฉพาะ (ถ้ามี) ที่นอกเหนือจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อใช้ในการติดตามประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาจากการทำกิจกรรม
๓. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา	๑. หน่วยงานมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาด้านการประกันคุณภาพ และกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาศึกษาระบุตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงาน วิธีการประเมินคุณภาพในโครงการหรือกิจกรรมที่นักศึกษาเสนอเพื่อขอรับการสนับสนุนจากสถาบัน ๑.๑ รายงานสรุปการจัดกิจกรรม/โครงการการพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา ๑.๒ เอกสาร/คู่มือการดำเนินงานกิจกรรม/โครงการของนักศึกษาที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับการเขียนข้อเสนอโครงการ เพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงาน โดยระบุวัตถุประสงค์ของกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรมที่จัดลักษณะของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย และวิธีการประเมินความสำเร็จ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงาน วิธีการประเมินคุณภาพในโครงการ เพื่อขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงาน
๔. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการ	๑. สำหรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันควรส่งเสริมให้นักศึกษา จัดทำแผนกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
ประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย ๕ ประเภท สำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย ๒ ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้ ● กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ● กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ ● กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม ● กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ● กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม	ระดับปริญญาตรีที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย ๕ ประเภท ได้แก่ ๑.๑ กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ๑.๒ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ ๑.๓ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม ๑.๔ กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ๑.๕ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ๒. สำหรับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันควรส่งเสริมให้นักศึกษาจัดทำแผนกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ดำเนินการโดยนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอกอย่างน้อย ๒ ประเภท โดยควรมีกิจกรรมวิชาการรวมอยู่ด้วยจากประเภทกิจกรรมต่อไปนี้ ได้แก่ ๒.๑ กิจกรรมวิชาการ ๒.๒ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ ๒.๓ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสิ่งแวดล้อม ๒.๔ กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ๒.๕ กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม ๓. การจัดกิจกรรมของนักศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีหรือบัณฑิตศึกษาทุกกิจกรรมต้องจัดทำข้อเสนอโครงการให้ผู้รับผิดชอบอนุมัติ (อาจารย์ที่ปรึกษา หรือฝ่ายกิจการนักศึกษา) โดยประกอบด้วยสาระสำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรมที่จัด ลักษณะของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย และวิธีการประเมินความสำเร็จ และการติดตามประเมิน ผลการดำเนินงานของกิจกรรมก่อนหน้านี้มาใช้ประกอบการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมใหม่ ๔. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้รับผิดชอบมีการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษาในการปรับปรุงพัฒนาการจัดทำข้อเสนอโครงการที่ถูกต้องเหมาะสม โดยเฉพาะในส่วนของการประกันคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ร่องรอยการขีดเขียนของการให้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรม หรือวิธีการประเมินความสำเร็จของโครงการ
๔. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย และมีกิจกรรมร่วมกัน	๑. สถาบันให้นักศึกษาเสนอแผนการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย และให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการจัดการความรู้ (KM: knowledge management) การให้นักศึกษานำเสนอผลการดำเนินงาน (ผลการประเมิน) ในที่ประชุม เพื่อให้นักศึกษากลุ่มอื่นรับรู้ร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการวางแผนการทำงาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จ การประเมินความสำเร็จ ๑.๑ แผนการจัดกิจกรรม การสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพระหว่างสโมสร/ชมรมภายใน หรือภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีกิจกรรม/โครงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงาน ๑.๒ รายงานสรุปผลการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรมการจัดการความรู้ (KM : knowledge management) โดยการให้นักศึกษาระหว่างสโมสร/ชมรม ภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยนำเสนอผลการดำเนินงานในที่ประชุม ในประเด็นเกี่ยวกับ ๑.๓ วิธีการวางแผนการทำงาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จการประเมินความสำเร็จ ๑.๔ การใช้ระบบการประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ๑.๕ ประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม ๒. ในระดับสถาบัน อาจารย์ที่รับผิดชอบฝ่ายกิจการนักศึกษาควรมีการประชุมกับหน่วยงานภายนอก เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างนักศึกษากับมหาวิทยาลัยอื่นๆ และส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งนี้ หน่วยงานควรให้ทุนสนับสนุนการจัดกิจกรรมระหว่างมหาวิทยาลัยด้วย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๒.๑ เอกสาร/รายงานสรุปการประชุมระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษาสโมสร/ชมรมภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของนักศึกษา ๒.๒ เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการให้งบประมาณหรือทุนสนับสนุนการจัดกิจกรรมเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยจากหน่วยงาน ๓. ในแต่ละปี สถาบันอาจหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพ ให้นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการจัดเวทีหรือการประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม หรือนำเสนอผลการจัดกิจกรรมของแต่ละสถาบัน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้ระบบการประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ๔. อาจมีการร่วมมือกันเพื่อสร้างช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ มีการรวมตัวกันเป็นเครือข่าย เพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยผู้รับผิดชอบอาจเป็นการทำงานร่วมกันของอาจารย์และนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยอื่นๆ ● ช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาร่วมกันของเครือข่าย ระหว่างสโมสร/ชมรมภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัย โดยผู้รับผิดชอบอาจเป็นการทำงานร่วมกันของอาจารย์และนักศึกษา
๕. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา	๑. สถาบัน (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มีระบบติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด ๒. สถาบันกำหนดให้นักศึกษาจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรม และนำรายงานผลการจัดกิจกรรมมาสังเคราะห์ เพื่อให้เห็นภาพรวมของกิจกรรมและผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในแต่ละรอบปี ๓. สถาบันมีการติดตามประเมินความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ระบบประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาจากรายงานผลการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๔. สถาบันมีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนักศึกษา เพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป ๔.๑ รายงานสรุปการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแผนพัฒนากิจกรรมนักศึกษา อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ๔.๒ รายงานสรุปผลการจัดกิจกรรม/โครงการแต่ละกิจกรรม/โครงการ ที่จัดโดยหน่วยงานและที่จัดโดยองค์กรนักศึกษา ทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ๔.๓ รายงานสรุปผลการสังเคราะห์ภาพรวมของกิจกรรม/โครงการ และผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในแต่ละรอบปี ทั้งที่จัดโดยสถาบันและที่จัดโดยองค์กรนักศึกษา ๔.๔ รายงานสรุปผลการติดตามประเมินความรู้ความเข้าใจ และการประยุกต์ใช้ระบบประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาจากรายงานผลการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ๔.๕ หน่วยงานมีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนักศึกษาเพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป ๔.๖ เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา
๖. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา	๑. สถาบันมีการนำผลการประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาและผลการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนไปใช้ในการวางแผนการพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในด้านที่ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ● แผนการพัฒนานักศึกษาปีถัดไป โดยที่สถาบันมีการนำผลการประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และผลการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนไปใช้ในการวางแผนโดยเฉพาะการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบ TQF ในด้านที่ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๒. หน่วยงานนำเสนอผลให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับรับรู้ และมีการระดมความคิดในการพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติผ่านกิจกรรมนักศึกษา ● รายงานการประชุมที่หน่วยงานมีการนำเสนอรายงานสรุปผล การจัดกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาต่อผู้บริหารสถาบันและผู้เกี่ยวข้อง และมีการระดมความคิดในการพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะตามกรอบ TQF ผ่านกิจกรรมนักศึกษา

หมายเหตุ :

๑. เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารสถาบัน

๒. คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดและต้องครอบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน

- ด้านคุณธรรม จริยธรรม
- ด้านความรู้
- ด้านทักษะทางปัญญา
- ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย

หลักการ

สถาบันแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ และคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑) หน่วยงานต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไก ตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน ๒) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่น ๆ ของหน่วยงาน และ ๓) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์ สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๔. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

๕. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๔) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

๖. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย พ.ศ. ๒๕๔๑ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๖ ตัวบ่งชี้ คือ

4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

สมศ.๕ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

สมศ.๖ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

สมศ.๗ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
สถาบันต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและคณะวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**

๑. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของหน่วยงาน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๒. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน

๓. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัย

๔. มีการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงาน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

๕. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบันอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้

- ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ
- ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)

๖. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ ๔ และข้อ ๕ อย่างครบถ้วนทุกประเด็น

๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน :	ข้อ
๘. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือจากสภาพปัญหาของสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด	

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของสถาบันและดำเนินการตามระบบที่กำหนด	๑. สถาบันควรวางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดหน่วยงาน บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบ และมีงบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ในการบริหารควรมีการวางแผน ตรวจสอบติดตามประเมินและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอเพื่อบรรลุตามเป้าหมายของแผนการวิจัยของหน่วยงาน ๑.๑ แผนกลยุทธ์หรือแผนปฏิบัติการด้านการวิจัยของหน่วยงาน ๑.๒ รายงานผลหรือรายงานการประชุมการติดตามประเมินและปรับปรุงแผน อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๒. การบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้บรรลุผลสำเร็จควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารงานวิจัย ● ประกาศทุนสนับสนุนการทำวิจัยทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน
๒. มีการบูรณาการกระบวนการ วิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน	● มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน เช่น ๑) การกำหนดให้นักศึกษาบัณฑิต ศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในคณะวิจัยของอาจารย์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๒) การกำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทำโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ ๓) การกำหนดให้นักศึกษาทุกระดับเข้าฟังการบรรยาย/สัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์/ศาสตราจารย์อาคันตุกะ/ศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)/เข้าร่วมการจัดแสดงงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ ๔) การจัดให้มีการประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือแสดงงานสร้างสรรค์ของนักศึกษา หรือส่งเสริมนักศึกษาเข้าร่วมประชุมการเสนอผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับชาติและนานาชาติ ๕) การส่งเสริมให้อาจารย์นำผลลัพธ์ที่เกิดจากการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น
๓. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำ และนักวิจัย	๑. จัดระบบการรับเข้าและกำกับดูแลอาจารย์และนักวิจัย เช่น วิเคราะห์กำลังคนวางแผน และรับเข้าบุคคล (ทั้งอาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาบัณฑิตศึกษา) ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจุดเน้นด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน ทำการกำหนดกฎเกณฑ์ แนวทางกำกับ และส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และตีพิมพ์ผลงานในวารสารหรือจัดแสดงผลงานที่ได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติ โดยกำหนดเป็นภาระงานที่ชัดเจนที่ต้องปฏิบัติ ๒. พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคล กรณีนักวิจัยรุ่นใหม่อาจเริ่มจากการฝึกอบรมการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์โดยได้รับการแนะนำหรือการร่วมคณะวิจัยกับนักวิจัยอาวุโส การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การช่วยให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา กรณีนักวิจัยทั่วไป การส่งเสริมให้มีโอกาสไปทำงานในห้องปฏิบัติการวิจัย หรือร่วมคณะวิจัยกับนักวิจัยชั้นนำนอกสถาบันทั้งในและต่างประเทศ เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่า อย่างไรก็ตาม การพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัยที่มีประสิทธิภาพที่สุด คือการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	ส่งเสริมการทำงานวิจัยเป็นคณะที่ประกอบด้วยนักวิจัยอาวุโส นักวิจัยระดับกลาง นักวิจัยหรือนักศึกษาหลังปริญญาเอก และนักศึกษาบัณฑิตศึกษา ผู้ช่วยวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยอย่างลุ่มลึกและต่อเนื่อง ๓. ให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณของนักวิจัยและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องแก่อาจารย์และนักวิจัย ตลอดจนจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด ๔. สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย เช่น การยกย่อง การให้ผลตอบแทน หรือการให้รางวัลสำหรับนักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น การจัดบรรยากาศและการบริการต่าง ๆ ในสถาบันให้เหมาะสมและจูงใจแก่การค้นคว้าวิจัยและผลิตงานสร้างสรรค์ เป็นต้น
๔. มีการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	๑. ในกรณีของนักวิจัยรุ่นใหม่ การแสวงหาทุนวิจัยจากภายนอกอาจทำได้ยาก ดังนั้น สถาบันจึงควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือผลิตงานสร้างสรรค์เพื่อให้นักวิจัยเหล่านี้ มีโอกาสสร้างผลงานที่สามารถนำไปใช้ประกอบการเสนอโครงการขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกสถาบันในโอกาสต่อไป ๒. สำหรับการเสนอขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกนั้น สถาบันอาจจัดให้มีระบบสนับสนุน เช่น การจัดให้มีข้อมูลรายละเอียด และเงื่อนไขของแหล่งทุนวิจัยต่างๆ ทั้งแหล่งทุนภายในประเทศและต่างประเทศที่อาจารย์และนักวิจัยสามารถเข้าดูได้อย่างสะดวกรวดเร็ว นอกจากนั้น อาจจัดให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญเป็นพี่เลี้ยงตรวจสอบข้อเสนอโครงการวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยที่เสนอขอทุนไปยังแหล่งทุนต่าง ๆ และช่วยเหลือปรับปรุงโครงการเหล่านั้นให้เหมาะสม เพื่อมีโอกาสได้รับทุนวิจัยมากยิ่งขึ้น
๕. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	หน่วยงานควรจัดหาทรัพยากรและหรือจัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอ ทั้งงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย แหล่งค้นคว้าทางวิชาการ และระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย ตลอดจนกิจกรรมอื่นๆ ที่ส่งเสริมการวิจัย ดังนี้ ๑. งบประมาณสนับสนุนการวิจัย ควรประกอบด้วย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๑) งบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยของกลุ่มวิจัย หรือห้องปฏิบัติการวิจัย หรือศูนย์วิจัยเพื่อให้สามารถผลิตผลงานระดับสากลหรือผลงานตามความต้องการของประเทศ หรือของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง นอกเหนือจากเงินทุนวิจัย ๒) งบประมาณสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ ๓) งบประมาณสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษาบัณฑิตศึกษา และของนักวิจัยหลังปริญญาเอก ๔) งบประมาณสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) เป็นต้น ๒. ห้องปฏิบัติการวิจัยที่เหมาะสมกับงานวิจัยแต่ละประเภทที่เป็นจุดเน้นของหน่วยงานระบบรักษาสุขภาพและความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐาน ศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยวิจัยหรือกลุ่มวิจัย หรือศูนย์วิจัย สามารถใช้ร่วมกันได้ หรือหากไม่มีศูนย์เครื่องมือระดับสูงดังกล่าว ก็ต้องจัดระบบผ่านเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศให้สามารถเข้าใช้ของหน่วยงานอื่นได้ เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการวิจัยของนักวิจัย ๓. แหล่งค้นคว้าทางวิชาการซึ่งนอกจากหนังสือและวารสารทั้งในรูปของเอกสาร (hard copy) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอแล้ว ยังหมายรวมถึงการสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) การสนับสนุนการไปร่วมทำงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์กับหน่วยงานอื่นที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศที่สอดคล้องกับงานวิจัยของอาจารย์ ๔. ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารอย่างน้อย ๕ ด้านต่อไปนี้ ๑) ข้อมูลด้านแหล่งทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ ๒) ข้อมูลด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของหน่วยงานทั้งปัจจุบันและผลงานที่ผ่านมา ๓) ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๔) ข้อมูลด้านระบบและกลไกของหน่วยงานในการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการส่งเสริมด้านการจดสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร และการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติอื่น ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและงานสร้างสรรค์
๖. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ ๔ และข้อ ๕ อย่างครบถ้วนทุกประเด็น	● หน่วยงานจัดให้มีระบบประเมินผลสำเร็จของการสนับสนุนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ โดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักวิจัย เช่น "การประเมินผลสำเร็จของการให้ทุนวิจัย" ทั้งในประเด็นงานวิจัยเสร็จทันตามกำหนดเวลา คุณภาพของผลงานวิจัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ผู้รับทุนสามารถแสวงหาทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกได้ในโอกาสต่อมา หรือ"การประเมินแหล่งค้นคว้าสนับสนุนงานวิจัย" ในประเด็นความเหมาะสมและเพียงพอเทียบกับงานวิจัยของอาจารย์ และนักวิจัยในปัจจุบัน หรือ "การประเมินระบบสารสนเทศ" ในประเด็นความเหมาะสมกับความต้องการใช้ของอาจารย์และนักวิจัย เป็นต้น
๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ของสถาบัน	● สถาบันนำผลการประเมินไปจัดทำแผนการปรับปรุง โดยกำหนดกิจกรรมที่ต้องทำเพื่อการปรับปรุง กำหนดบุคคลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการปรับปรุง กำหนดงบประมาณที่ต้องใช้หากจำเป็นกำหนดระยะเวลาที่การปรับปรุงต้องแล้วเสร็จ จากนั้น จึงดำเนินการปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยตามที่กำหนด

หมายเหตุ : เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษา วงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบัน ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ ๒. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด ๓. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ ๒ สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง ๔. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน ๕. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ	● วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการตีพิมพ์หรือการเผยแพร่ผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ในวารสารหรือในที่ประชุมวิชาการที่มี peer review ในประเด็นต่อไปนี้ เช่น ๑) การจัดให้มีพี่เลี้ยงแก่นักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อช่วยเขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสาร ๒) การสนับสนุนการตรวจสอบภาษาอังกฤษของบทความวิจัยของอาจารย์และนักวิจัย ที่จะนำเสนอในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ๓) การสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัย หรือเผยแพร่งานสร้างสรรค์ ๔) การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ๕) การจ่ายค่าตีพิมพ์กรณีวารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพและจุดเน้นของแต่ละหน่วยงาน
๒. มีระบบและกลไกการรวบรวม คัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	● วางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการรวบรวม คัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมาย โดยยังคงความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบติดตามผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนักวิจัย คัดสรรผลงานที่น่าจะเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไป จัดให้มีการสัมภาษณ์อาจารย์เจ้าของผลงานวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลให้เป็นความรู้ที่น่าสนใจซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าใจได้ จัดหมวดหมู่ความรู้ที่ได้ให้เหมาะสมต่อการเผยแพร่
๓. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่	● นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในข้อ ๒ เผยแพร่สู่สาธารณชนผ่านสื่อต่างๆ อย่างเป็นระบบในเชิงรุก โดยเริ่มจากการวางแผนประชาสัมพันธ์ให้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
ได้จากข้อ ๒ สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง	เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ดำเนินการประชาสัมพันธ์ตามแผน ตลอดจนการติดตามข้อมูลป้อนกลับ นอกจากนั้น การประชาสัมพันธ์อาจรวมถึงการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า ชุมชน และองค์กรภายนอกทั้งรัฐและเอกชนโดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะสามารถสนับสนุนงานวิจัย หรือร่วมวิจัย หรือนำผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์
๔. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน	● สนับสนุนการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ เช่น ๑) กำหนดขั้นตอน วิธีการ และผู้รับผิดชอบเพื่อเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างอาจารย์ และนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัย และงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ ๒) ผู้รับผิดชอบแสวงหางานวิจัยจากภาครัฐและเอกชนทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการ ที่ต้องการรับบริการวิจัยในเรื่องเฉพาะใด ๆ จากสถาบัน (consultancy) และประสานงานต่อไปยังผู้วิจัย ๓) ผู้รับผิดชอบริเริ่มประสานงานหรือส่งเสริมการนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปสู่งานเชิงพาณิชย์ในลักษณะวิศวกรรมบุคคล (start – up company) เป็นต้น
๕. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	● หน่วยงานวางแนวทาง ขั้นตอน และหลักเกณฑ์ ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการเจรจาต่อรอง ทำข้อตกลงหรือสนับสนุนด้านระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่อาจารย์ นักวิจัย และหน่วยงาน ในการเจรจาเชิงธุรกิจ หรือการซื้อขายผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ตลอดจนสนับสนุนในการเจรจาเข้าไปร่วมเป็นพันธมิตรทางธุรกิจใด ๆ ที่เกิดจากผลของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ นอกจากนั้น ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรักษาสิทธิประโยชน์ของอาจารย์ นักวิจัยและของหน่วยงานในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการซื้อขาย หรือทำธุรกิจที่เป็นผลจากงานวิจัยโดยเป็นหลักเกณฑ์ ที่โปร่งใส เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๖. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร และมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร	● วางแนวทางและขั้นตอนตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนความรู้ และอำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแก่อาจารย์ และนักวิจัยในประเด็นต่าง ๆ เช่น ๑) การให้ความรู้และคำปรึกษาด้านทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งอาจดำเนินการโดยการฝึกอบรม หรือสัมมนา หรือจัดคลินิกให้คำปรึกษา ๒) ช่วยร่างคำขอและยื่นขอจดสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรต่อกรม ทรัพย์สินทางปัญญาหรือสำนักงานเทียบเท่าในต่างประเทศ ๓) ประสานงานการอนุญาตให้ใช้สิทธิในสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตร เพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ค่าเฉลี่ย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบัน คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น หน่วยงานจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในหน่วยงานและที่ได้รับจากภายนอกหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของหน่วยงาน นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่หน่วยงานได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของหน่วยงาน

๑. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี: จำนวนเงินสนับสนุนงาน วิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็น ๕ คะแนนเต็ม = ๖๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป/คน

๒. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ: จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็น ๕ คะแนนเต็ม = ๕๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป/คน

๓. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันที่กำหนดให้เป็น ๕ คะแนนเต็ม = ๒๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป/คน

สูตรการคำนวณ :
๑. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ (นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ) จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ = <u>จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก</u> จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ๒. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ คะแนนที่ได้ = <u>จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ จากภายในและภายนอก x ๕</u> จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯ ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การประเมิน :
ใช้การเทียบบัญญัติไตรยางค์ โดยกำหนดตัวเลขของแต่ละกลุ่มสาขาวิชาในเกณฑ์มาตรฐาน = ๕ คะแนน ทั้งนี้ ๑. คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกหลักสูตรในคณะวิชา ๒. คะแนนที่ได้ในระดับสถาบัน = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในสถาบัน

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยฯจากภายในและภายนอก (ปีงบประมาณ)}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ (ปีการศึกษา) (นับเฉพาะทีปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)}}$$

หมายเหตุ:

๑. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำ ให้นับตามปีการศึกษา และนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ

๒. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีปฏิทินนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง

๓. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัย ซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐาน จากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการ ให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน

๔. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัย สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๕ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ร้อยละ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง จากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedingx) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceeding) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อย ร้อยละ ๒๕ การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้ งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิขาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ. งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index,

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๒๕	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ / นานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
๐.๕๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๐.๗๕	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๓ หรือ ๔ (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
๑.๐๐	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ ๑ หรือ ๒ (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์*
๐.๑๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
๐.๕๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
๑.๐๐	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nation) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน ๑๐ ประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศ หมายถึง นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย ๕ ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

วิธีการคำนวณ :	**ร้อยละ**
	ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ x ๑๐๐ / จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ เท่ากับ ๕ คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	๒๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๒๐
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๐

การคิดคะแนนระดับคณะ ให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามาหาค่าเฉลี่ย และการคิดคะแนนระดับสถาบัน ให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาหาค่าเฉลี่ย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๑ จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีการศึกษาหรือปีปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น ๒ จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงานปีที่เผยแพร่ ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้แมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของผลงานสร้างสรรค์ ๓ หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

ตัวบ่งชี้ สมศ.๖ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ร้อยละ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้ จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัย โดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิขัยประจำ งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์ และ/หรือได้การรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้ ๑. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น ๒. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น ๓. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือ ผลิตภัณฑ์ ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น ๔. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้ **หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์** หมายถึง หน่วยงาน หรือองค์กร หรือชุมชนภายนอก สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีการนำงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ หรือการรับรอง / การตรวจรับงาน โดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา **การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์** ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทิน หรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างใดอย่างหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้น ในกรณีที่มีการการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

วิธีการคำนวณ :	ร้อยละ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}}$$

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๒๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑ จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ โดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วย ตามแนวทางดังต่อไปนี้

– การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย ภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

– การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

– การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

– การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

๒ จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๗ ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ร้อยละ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพ สะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ ผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้ – บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน – ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา – หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้ จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือ หรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ และผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ ๑ ชั้น

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :	
วิธีการคำนวณ :	**ร้อยละ**
$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times ๑๐๐$	

เกณฑ์การประเมิน :

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
๐.๒๕	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
๐.๕๐	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
๐.๗๕	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด
๑.๐๐	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การให้คะแนน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๑๐ เท่ากับ ๕ คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑ จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการ ตำรา หนังสือระดับอุดมศึกษา) ที่มีคุณภาพของอาจารย์ประจำ โดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น

๒ จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

องค์ประกอบที่ ๕ การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการวิชาการ นอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓. มาตรฐานหน่วยงานอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๔. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๔ ตัวบ่งชี้ คือ

๕.๑ ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

๕.๒ กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

สมศ.๘ การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

สมศ.๙ การเรียนรู้และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างสถาบันเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด ๒. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน ๓. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย ๔. มีการประเมินผลสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย ๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย	

หมายเหตุ : เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ ๔ ต้องมีการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อที่ ๒ และ ข้อที่ ๓

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
๑. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	๑. มีการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของสถาบัน โดยนำผลการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพมาประกอบการพิจารณา ๒. มีการวางแนวทาง ขั้นตอน หลักเกณฑ์และระเบียบของการให้การบริการวิชาการด้านต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับพันธกิจของหน่วยงาน ๓. มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนและจูงใจให้อาจารย์ บุคลากรทุกระดับ มีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ เวลา และจิตแห่งการบริการ (service mind) ในการให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบันอย่างเป็นรูปธรรม หรือลายลักษณ์อักษร และมีการประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน ๔. มีการจัดหางบประมาณสนับสนุนด้านการบริการวิชาการ ๕. มีการกำหนดให้งานบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภาระงานของอาจารย์และบุคลากรอย่างชัดเจน โดยมีระบบการเทียบเคียงและทดแทนระหว่างภาระงานด้านต่างๆ ๖. มีการวางแผนการบริการทางวิชาการประจำปีอย่างเป็นรูปธรรม โดยผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสถาบัน ๗. มีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามแผนงานที่กำหนด และนำเสนอผลการตรวจสอบฯ ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ ๘. มีการนำข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารหสถาบันไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
๒. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน โดยร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่นำมาใช้ใน	๑. มีการกำหนดประเด็นหรือแผนในการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานประจำด้านอื่นๆ ของอาจารย์และบุคลากร เช่น ๑.๑ การกำหนดให้นักศึกษานำความรู้ไปจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
การเรียนการสอนต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	๑.๒ การให้นักศึกษาไปร่วมกิจกรรมบริการการวิชาการ โดยให้นักศึกษาใช้องค์ความรู้จากการเรียนการสอนมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรม ๑.๓ การนำความรู้หรือองค์ความรู้ไปปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน หรือกระบวนการเรียนการสอน ๒. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามประเด็นหรือแผนการบูรณาการ โดยผ่านพิจารณาอนุมัติจากผู้บริหารสถาบัน ๓. มีการดำเนินการตามประเด็นหรือแผนการบูรณาการที่กำหนดโดยมีรายงานผลการดำเนินการนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบัน เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการของหน่วยงานมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน เช่น ๓.๑ อาจารย์นำความรู้และประสบการณ์มาปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน ๓.๒ นักศึกษานำความรู้และประสบการณ์มาพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา ๓.๓ นักศึกษานำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการผลิตโครงงานของนักศึกษา
๓. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย โดยร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่นำมาใช้ในการวิจัยต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	๑. มีการกำหนดประเด็นหรือแผนการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัยอย่างเป็นระบบ เช่น ๑.๑ การนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์จริง โดยตอบสนองต่อความต้องการของทุกภาคส่วนในทุกระดับ ๑.๒ การนำความรู้ ประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการกลับมาพัฒนาต่อยอดไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการวิจัย ๑.๓ การนำความรู้หรือองค์ความรู้จากการให้บริการทางวิชาการมาพัฒนาต่อยอดในลักษณะของการสร้างนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
	๒. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการตามประเด็นหรือแผนการบูรณาการ โดยผ่านการพิจารณาอนุมัติจากผู้บริหารสถาบัน ๓. มีการดำเนินการตามประเด็นหรือแผนการบูรณาการที่กำหนด โดยมีรายงานผลการดำเนินการนำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบัน เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย ทั้งนี้ ร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการไปขยายผลสู่การปรับปรุงรายวิชา/การเปิดรายวิชาใหม่ต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕	๑. มีระบบติดตามและประเมินผลความสำเร็จในการบูรณาการตามประเด็นหรือแผนการบูรณาการที่หน่วยงานกำหนด ๒. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย โดยให้มีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และนักศึกษา ซึ่งเป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ๓. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัย ทั้งในระดับแผนการดำเนินงาน เป้าหมายของหน่วยงาน ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร คุณภาพของบุคลากร คุณภาพของการให้บริการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด ๔. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการของหน่วยงานมาสู่การปรับปรุงรายวิชา โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ ๕.๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรหรือคณะกรรมการกำกับดูแลหลักสูตรและรายวิชา ในประเด็นการปรับปรุงรายวิชา โดยนำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการมาเป็นฐานในการปรับปรุงรายวิชา ๕.๒ รายละเอียดของการปรับปรุงรายวิชาที่ผ่านการอนุมัติจากที่ประชุมที่เกี่ยวข้อง
๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียน	๑. มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาแผนและพัฒนากระบวนการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และผลสัมฤทธิ์ที่ได้อย่างสม่ำเสมอ และเป็นรูปธรรม มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการมาสู่การผลิตหนังสือ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
การสอนและการวิจัย โดยมีร้อยละของจำนวนโครงการบริการวิชาการที่การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการทางวิชาการมาต่อยอดสู่หนังสือหรือตำราต่อโครงการบริการวิชาการทั้งหมดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕	หรือตำรา โดยเน้นที่องค์ความรู้เชิงวิชาการ กล่าวคือ หนังสือหรือตำราที่ใช้ประกอบการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือหนังสือหรือตำราที่มีคุณภาพสูง มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการ และเป็นที่พึ่งของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของหน่วยงาน พิจารณาได้จาก (๑) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (๒) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (๓) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้นั้นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยนั่นคือ โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึงโครงการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมือดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปใยทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่าง ๆ หรือทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามรถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัย	

เกณฑ์มาตรฐาน :	ข้อ
๒. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) และมีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ ๓. การดำเนินบรรลุเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ และ มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม ๔. มีการนำผลการประเมินในข้อ ๓ ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมให้บริการทางวิชาการ โดยชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำและสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน และคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร ๕. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน ส่งผลให้มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน หรือองค์กรมีความเข้มแข็ง	

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
๑. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐหรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของหน่วยงาน	๑. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดนโยบาย ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการวิชาการ ตามจุดเน้นของสถาบัน การสำรวจสามารถดำเนินได้หลายลักษณะ เช่น การประชุมสัมมนาชุมชน ผู้เกี่ยวข้องหรือกลุ่มเป้าหมายในการบริการทางวิชาการเพื่อหาความต้องการ การจัดทำแบบสำรวจความต้องการแล้วเก็บข้อมูลมาวิเคราะห์ เป็นต้น
๒. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) และมีความร่วมมือด้านบริการทาง	๑. มีการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมจากชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่จะให้บริการ มาร่วมมือ รวมพลัง (Collaboration) ในลักษณะการสร้างเครือข่าย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
วิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ	(Networking) ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงาน ในรูปแบบต่างๆ เช่น ความร่วมมือกับสถานประกอบการในการนำผลการวิจัย ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาของสถานประกอบการ เป็นต้น โดยมีการกำหนด ๑.๑ นโยบายหรือทิศทาง วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงานของสถาบันในการจัดตั้งเครือข่าย ๑.๒ ข้อมูลหรือฐานข้อมูลของเครือข่าย ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น โครงการจัดตั้งเครือข่าย และวัตถุประสงค์ในการสร้างเครือข่าย ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างองค์กร (MOU) เป็นต้น ๒. มีการกำหนดแผนงาน/โครงการเครือข่ายตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ มีการดำเนินการโครงการที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเป็นไปตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือองค์กร ดังนี้ ๒.๑ แผนการดำเนินโครงการ ซึ่งมีการกำหนดตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมาย ๒.๒ การดำเนินการตามแผนและรายงานผลการดำเนินการตามแผน ๒.๓ การประเมินผลการดำเนินการตามแผน ๒.๔ การปรับปรุงแผนหรือการดำเนินโครงการ ๒.๕ รายงานผลการดำเนินการโครงการเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ ๓. มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมเครือข่าย ในลักษณะของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการทำกิจกรรมหรือโครงการร่วมกับชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชนที่เป็นเครือข่าย ๔. จัดให้มีช่องทางในการสื่อสาร เช่น การประชุมรับทราบความคิดเห็นด้านต่างๆ กับกลุ่มเครือข่าย การจัดทำเว็บบอร์ดเพื่อการสื่อสารระหว่างเครือข่าย เป็นต้น ๕. มีการประเมินผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมร่วมกันของเครือข่ายกับหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
	๖. มีการวิเคราะห์ความสำเร็จในการดำเนินโครงการ/กิจกรรมเครือข่าย โดยพิจารณาตามวัตถุประสงค์/เป้าหมายของเครือข่ายที่กำหนดไว้
๓. การดำเนินบรรลุเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ และ มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม	๑. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการสังคมว่าสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อม ๒. มีการประเมิลผลที่เกิดกับนิสิต อาจารย์ และบุคลากรผู้ให้บริการ ทั้งในด้านการนำความรู้ความเชี่ยวชาญไปใช้ประโยชน์ ๓. มีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนว่ามีการดำเนินการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้เท่าใด โดยพิจารณาผลการบรรลุเป้าหมายตามแผนที่ตั้งไว้
๔. มีการนำผลการประเมิน ในข้อ ๓ ไปพัฒนาระบบและกลไกหรือกิจกรรมให้ บริการทางวิชาการมีการนำผลการประเมินในข้อ ๓ ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมให้บริการทางวิชาการโดยชุมชน หรือองค์กรมีผู้นำและสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนและคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร	๑. มีการนำผลการประเมินการให้บริการทางวิชาการ ไปพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของการให้บริการ ระบบและกลไกการให้บริการ ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบการให้บริการ ขอบเขตการให้บริการค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณ ระยะเวลาในการให้บริการ สัญญาหรือข้อตกลงการบริการ การควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการ ๒. มีการควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการด้วยการจัดระบบการให้ข้อมูลการบริการที่ชัดเจน มีความเป็นธรรม โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ โดยมีหลักฐานอ้างอิงได้แก่ ๒.๑ เอกสารแสดงขั้นตอนหรือกระบวนการให้บริการ ที่ประกาศให้ ผู้รับบริการทราบ ๒.๒ เอกสารหรือหลักฐานแสดงให้เห็นระบบการควบคุมและการกำกับคุณภาพที่หน่วยงานใช้ในการกำกับดูแลกิจกรรมการให้บริการ ๒.๓ ช่องทางในการสื่อสารกับผู้รับบริการ ๒.๔ รายงานผลการดำเนินการหรือการให้บริการที่ผู้รับบริการหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถตรวจสอบได้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ
	๓. มีผู้นำและสมาชิกของชุมชนหรือองค์การที่มีการเรียนรู้และเป็นแกน ในการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องมีกลไกในการพัฒนาตนเองอย่างยั่งยืนของชุมชนหรือองค์กร โดยนำเสนอระบบและกลไกในการพัฒนาตนเองของชุมชนหรือองค์กร ซึ่งผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบจากชุมชนหรือองค์กร
๕. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในสถาบันและเผยแพร่สู่สาธารณชน ส่งผลให้มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคมหรือชุมชนหรือองค์กรมีความเข้มแข็ง	๑. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการแบบต่อยอดองค์ความรู้ดังกล่าว โดยมีผลการพัฒนาในลักษณะของผลงานวิจัย ผลงานทางวิชาการ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ฐานข้อมูล เป็นต้น ๒. มีการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในลักษณะการถ่ายทอดความรู้จากการบริการบริการทางวิชาการหรือองค์ความรู้ที่ต่อยอดสู่บุคลากร และผู้เรียนภายในสถาบันในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ ๒.๑ การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (ประชุม/สัมมนา) โดยมีหลักฐานแสดงกระบวนการจัดกิจกรรมและรายงานผลการจัดกิจกรรม ๒.๒ การเผยแพร่ประสบการณ์ในการให้บริการผ่านสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ๒.๓ การจัดทำฐานข้อมูลการบริการวิชาการเผยแพร่สู่สาธารณะ ๓. มีรายงานผลการพัฒนาชุมชนหรือองค์กร ซึ่งเกิดจากผลของการจัดโครงการ โดยพิจารณาผลกระทบที่ก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน หรือองค์กร

ตัวบ่งชี้ สมศ.๘ ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ร้อยละ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่สถาบันการศึกษาซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคมหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทน และบริการวิชาการให้เปล่า โดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนหรือการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนามี ๒ ประเภท คือ ๑. การพัฒนาการเรียนการสอน ๒. การพัฒนาการวิจัย **ในการประเมินตัวบ่งชี้นี้ต่องมีโครงการทั้งสองประเภท ทั้งนี้ ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้งสองประเภท และผลการใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัยต้องเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน**

วิธีการคำนวณ :	**ร้อยละ**
	$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผนที่สภาสถาบันอนุมัติ}} \times ๑๐๐$

เกณฑ์การให้คะแนน :
ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ ๓๐ เท่ากับ ๕ คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๑ หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวม จัดระบบ และมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนและการวิจัย โดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่ ๒ โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมิน และโครงการวิชาการที่เป็นตัวหาร เป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ผ่านมา โครงการหนึ่งๆ จะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอน หรือเฉพาะกับงานวิจัย หรือจะบูรณาการทั้งการเรียนการสอน และการวิจัยก็ได้ ๓ การบริการวิชาการ เป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือน่วยงานภายนอกสถานศึกษา ทั้งการประเมินในระดับคณะและระดับสถาบัน

ตัวบ่งชี้ สมศ.๙ ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลผลิต

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

ประเด็นการพิจารณา :	ข้อ
๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ๔. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชนหรือองค์กร ๕. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง	

เกณฑ์การให้คะแนน				
คะแนน 1	**คะแนน 2**	**คะแนน 3**	**คะแนน 4**	**คะแนน 5**
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑ แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร

๒ รายงาน เอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ

๓ ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการ โดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาตามอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๔ ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมการดำเนินงานด้านนี้ ให้เป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติ ของแต่ละสถาบันและมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่น ๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานพัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น นั่นคือ สถาบันมีการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับบุคคลและระดับสถาบัน โดยมีระบบและกลไกเป็นหน่วยส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม โดยเฉพาะในการส่งเสริมให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อม เพื่อให้นักศึกษาและบุคลากรของสถาบันได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ ตระหนักถึงคุณค่า เกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพ มีวิถีชีวิตที่ปรารถนา และเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ มหาวิทยาลัยมีการกำกับดูแลและส่งเสริมการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๑–๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๔. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

๖.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

สมศ.๑๐ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

สมศ.๑๑ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ 6.1 ระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
สถาบันต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดีงามของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่มหาวิทยาลัยพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในมหาวิทยาลัยอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่าสามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมจำเป็นต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจ ได้อย่างต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืนโดยการกำหนดวัตถุปรางค์และเป้าหมายที่ชัดเจนและสามรถประเมินผลได้

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด ๒. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา ๓. การดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) และมีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน ๔. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ และมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา ๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งมีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม	

เกณฑ์มาตรฐาน :	ข้อ
๖. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ และ/หรือนานาชาติ	

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด	● สถาบันมีการกำหนดระบบและกลไกทางด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรนำกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติ และมีผลลัพธ์ชัดเจนตามแนวทางที่กำหนดไว้ เช่น มีการกำหนดนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการจัดทำแผนงบประมาณโครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการนำงานศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยทุกคนมีส่วนร่วม มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีการนำสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๒. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา	● สถาบันสนับสนุนให้มีการนำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา คือมีการจัดการเรียนการสอนที่นำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน หรือบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งที่จัดโดยสถาบันและที่จัดโดยองค์การนักศึกษา
๓. การดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) และมีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุง	๑. สถาบันมีนโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม ๒. สถาบันมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มี

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
ศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน	การบริหารจัดการ โดยมีผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการจัดสรรงบประมาณด้านศิลปะและวัฒนธรรม ๓. สถาบันจัดทำวารสารศิลปะและวัฒนธรรมระดับต่าง ๆ เช่น วารสารระดับสถาบัน ระดับชาติโดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน ๔. สถาบันมีการบริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีความร่วมมือกัสถาบันหรือองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่าย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบอย่างชัดเจน
๔. บรรลุเป้าหมายตามแผน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา	● มีโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการ/กิจกรรม มีการติดตามผลการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา มีการกำหนดตัวบ่งชี้และติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ
๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งมีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม	๑. มีรายงานผลการสรุปผล/ประเมินโครงการ/กิจกรรม และนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักการของ PDCA ๒. หลักฐานที่แสดงว่ามีกิจกรรมหรือโครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สถาบันดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา อาทิ รายงานประจำปี ผลการประเมินโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ หรืองบประมาณสนับสนุนโครงการ เป็นต้น รวมทั้งมีแผนปรับปรุงและพัฒนาการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมนำสู่การปฏิบัติและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ๓. มีผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามแผนปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งหลักฐานที่อธิบายรายละเอียด และแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	แบบสำรวจ/แบบสอบถาม/แบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
๖. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ	๑. สถาบันมีการกำหนด/การสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีการใช้ผู้เชี่ยวชาญและมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ ๒. สถาบันได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น มีศิลปินแห่งชาติ มีบุคลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือเป็นที่ประจักษ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กรระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ๓. สถาบันมีจำนวนผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาคหรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัล ได้รับการอ้างอิงเป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๐ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลผลิต

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดีงามของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถานศึกษาพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในสถานศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่อง ที่มั่นคงและยั่งยืน โดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดเจนและสามารถประเมินผลได้

ประเด็นการพิจารณา :	**ข้อ**
๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง ๔. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก	

ประเด็นการพิจารณา :	ข้อ
๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ	

เกณฑ์การให้คะแนน				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑. นโยบาย แผน ระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

๒. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรม รวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ

๓. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม

๔. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่าง แบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมิน วิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น

๕. รายงาน รางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่อง ระดับชาติและนานาชาติ จากสถาบันหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๑ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลผลิต

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนาให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถเลือกรับ รักษา และสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงาม อย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

ประเด็นการพิจารณา :	ข้อ

๑. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี

๒. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีคุณค่าทางสุนทรีย์

๓. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ

๕. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑ – ๔ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕

เกณฑ์การให้คะแนน				
คะแนน 1	**คะแนน 2**	**คะแนน 3**	**คะแนน 4**	**คะแนน 5**
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :

๑. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่สถาบันดำเนินการตลอดปีในแต่ละปีการศึกษา

๒. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม รายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วม

๓. เอกสารหลักฐานหรือผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อม ความปลอดภัย ความสะอาด สุขอนามัย และความสวยงาม

๔. รายงานสรุปผลการประเมินการจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ

๕. รายงานการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑–๔

หมายเหตุ

๑. สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก

๒. สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขกาย สบายใจ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ สถาบันจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อให้สัมฤทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๔. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

๕. เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติเพื่อสถาบันที่เป็นเลิศ 2009-2010

๖. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

๗. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง คู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๑

๘. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๔

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๔ ตัวบ่งชี้ คือ

๗.๑ ภาวะผู้นำของสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน

๗.๒ การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

๗.๓ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

๗.๔ ระบบบริหารความเสี่ยง

สมศ.๑๒ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน

สมศ.๑๓ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของคณะกรรมการบริหารคณะวิชาและผู้บริหารทุกระดับของคณะวิชา

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
สภามหาวิทยาลัยถือเป็นองค์กรหลักของมหาวิทยาลัยที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย กำหนดระบบและกลไกของกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย คือคณะกรรมการบริหารคณะวิชาและผู้บริหารทุกระดับของคณะวิชานั้นๆ หากคณะกรรมการบริหารคณะวิชาและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของคณะวิชาให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้คณะวิชาเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว คณะกรรมการบริหารคณะวิชา จึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของคณะวิชา กำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนคณะวิชา รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของคณะวิชาให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาคณะวิชาอย่างยั่งยืน การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของคณะวิชา จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของคณะกรรมการบริหารคณะวิชา ประสิทธิผลของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน :	ข้อ

๑. กรรมการบริหารคณะวิชาปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า

๒. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับมีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาคณะวิชา

๓. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของคณะวิชาไปยังบุคลากรในคณะวิชา

๔. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในคณะวิชามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม

๕. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของคณะวิชาเต็มตามศักยภาพ

๖. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของคณะวิชาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๗. กรรมการบริหารคณะวิชาประเมินผลการบริหารงานของคณะวิชา และผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

หมายเหตุ: หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ ๖ นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมภิบาลครบทั้ง ๑๐ ปะการ ตามนิยามศัพท์ที่ระไว้ ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ สมศ.

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. สภาสถาบันปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วน และมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า ซึ่งค่าคะแนนเต็มผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบันที่ ๕ คะแนน	๑. กรรมการสภาสถาบันทุกคนควรได้รับการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ที่มีต่อสถาบันก่อนจะปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย ข้อบังคับต่างๆ ๑.๑ ข้อบังคับที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลและผู้บริหาร ๑.๒ ทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ ๑.๓ กรอบทิศทางการพัฒนาหน่วยงานและสถาบัน ๑.๔ อัตลักษณ์ของหน่วยงานและสถาบัน ๒. กรรมการสภาสถาบันกำกับดูแลสถาบันไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถาบันและคณะกรรมการสภาสถาบัน และมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ รวมทั้งทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ๓. มีการเปิดเผยประวัติกรรมการสภาสถาบัน ตลอดจนหลักฐานนโยบายของสภาสถาบันที่กำหนดให้มีระบบการประเมินตนเอง และมีการดำเนินงานตามระบบนั้น มีรายงานการประเมินตนเอง และรายงานต่อสาธารณชน ๓.๑ การเปิดเผยประวัติของคณะกรรมการสภาสถาบัน ๓.๒ Job Description ของคณะกรรมการสภาสถาบัน ๓.๓ รายงานการประเมินตนเองของคณะกรรมการสภาสถาบันรายงานต่อสาธารณชน ๔. รายงานรการสังเคราะห์มติหรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของสภาสถาบัน
๒. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับมีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน	๑. ผู้บริหารและสภาสถาบัน มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจน โดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของงานที่ปฏิบัติ ซึ่งควรมีการพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้ ● มิติการพัฒนาองค์กร เช่นการส่งเสริมให้อาจารย์บุคลากร มีโอกาสศึกษา เรียนรู้ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	● มิติการพัฒนา หรือการปรับปรุงกระบวนหลักของสถาบัน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา ทิศทางการส่งเสริมการวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ● มิติผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงินงบประมาณ และให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบันอย่างเหมาะสมโดยพิจารณาจากความคุ้มค่าของการจัดเก็บข้อมูล และการรายงานข้อมูล กับประโยชน์ที่จะได้รับ ๒. ผู้บริหารสร้างระบบและกลไกการถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ให้หน่วยงานและบุคลากรทุกระดับทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน ● มีรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถาบัน รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของสถาบันตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารสถาบัน ● รายงานสรุป/รายงานการประชุมที่ผู้บริหารได้มีการชี้แจง/ถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ให้บุคลากรภายในสถาบันทุกระดับทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน ๓. ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานให้ทันสมัย นำมาใช้ในการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ การรายงาน ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาใช้เพื่อการตัดสินใจในการปรับแผนกลยุทธ์ได้อย่างทันการ ● ระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานมีความทันสมัย ข้อมูลมีความถูกต้อง และสามารถนำมาใช้ในการติดตามผลการบริหารงานได้เป็นอย่างดี ● รายงานการประชุมที่มีวาระเกี่ยวกับการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาใช้เพื่อการตัดสินใจในการปรับแผนกลยุทธ์ได้อย่างทันท่วงที
๓. ผู้บริหารมีการกำกับติดตามและประเมินผล การดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของสถาบันไปยังบุคลากรในสถาบัน	๑. รายงานการประชุมผู้บริหารที่มีวาระเกี่ยวกับผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามผลการนำนโยบายและแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ อย่างน้อย ปีละ ๒ ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมายหรือปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพการณ์มากยิ่งขึ้นพร้อมทั้งสร้างกลไกภายในเพื่อสื่อสารแผนการดำเนินงานไปยังบุคลากรกลุ่มเป้าหมายทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ๒. ผู้บริหารมีการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของหน่วยงานอย่างครบถ้วน รวมทั้งการติดตามผลสัมฤทธิ์ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมาย หรือปรับแผนการดำเนินงานในรอบปีถัดไป พร้อมแจ้งผลการดำเนินงานไปยังบุคลากรทุกระดับผ่านการสื่อสารภายใน โดยใช้สื่อต่างที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย ๒.๑ รายงานสรุปการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของสถาบัน เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้ารการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยดฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันที่เป็นมติสภาสถาบัน ๒.๒ รายงานการประชุมที่มีวาระเกี่ยวกับผู้บริหารมีการรายงานสรุปการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของสถาบัน รวมทั้งการติดตามผลสัมฤทธิ์อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมายหรือปรับแผนการดำเนินงานในรอบปีถัดไป ๒.๓ ช่องทางหรือวิธีการแจ้งรายงานสรุปการประเมินผลการดำเนินงานไปยังบุคลากรทุกระดับผ่านการสื่อสารภายใน โดยใช้สื่อต่างๆ ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น การประชุมชี้แจง ๓. แผน/ปฏิทินการประชุมประจำปี รายงานการประชุมและเอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบัน ๔. รายงานสรุปการจัดประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบัน เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ เช่น ตารางสรุปร้อยละของจำนวนครั้งของการจัดประชุมตามแผนการประชุม

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๕. รายงานสรุปการเข้าประชุมของกรรมการบริหารสถาบันที่แสดงถึงการเข้าร่วมประชุมของกรรมการ เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๔. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม	๑. ผู้บริหารควรมีระบบการสื่อสาร ๒ ทาง เพื่อรับฟังข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน อันจะทำให้ได้ข้อมูล เพื่อการปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ● ช่องทางที่ผู้บริหารได้รับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน เช่น ในที่ประชุม โทรศัพท์ อีเมล เว็บบอร์ด กล่องรับความคิดเห็น ฯลฯ ๒. ผู้บริหารดำเนินการปรับลดขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการ โดยการมอบอำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติระดับถัดไป เพื่อเพิ่มความคล่องตัว พร้อมกับมีการกำกับและตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าระบบการทำงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุ้มค่า และมีความเสี่ยงอยู่ระดับในที่ยอมรับได้ ● เอกสารหลักฐาน/คำสั่งการมอบอำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติระดับถัดไป ๓. รายงานสรุปผลกิจกรรม/โครงการที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคลากรเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เช่น ๓.๑ การจัดโครงการรางวัลคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ ๓.๒ โครงการพัฒนาองค์การให้คล่องตัว (lean organization)
๕. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงานเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันเต็มตามศักยภาพ	๑. ผู้บริหารมีการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ร่วมงาน โดยเน้นการเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ๑.๑ เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าผู้บริหารมีการสอนงานที่หน้างาน (on–the–job training) เช่น บันทึกการสอนงาน ภาพถ่ายอื่นๆ ๑.๒ คู่มือการปฏิบัติงานที่เขียนโดยผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๒. รายงานสรุปผลกิจกรรม/โครงการการจัดการความรู้เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน อาทิ ๒.๑ การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ๒.๒ การสร้างเครือข่ายชุมชนนักปฏิบัติ (community of practices)
๖. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลโดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๑. ผู้บริหารควรยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นเครื่องมือในการบริหารการดำเนินงานของสถาบันให้ไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารและกรรมการบริหารสถาบัน โดยให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ๒. ผู้บริหารมีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยเฉพาะในประเด็นการปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในเรื่องคุณภาพทางวิชาการและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน ๓. ผู้บริหารมีการเปิดเผยประวัติ มีรายงานประเมินตนเอง จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานและรายงานการเงินของหน่วยงานเสนอต่อคณะกรรมการบริหารสถาบันเป็นประจำทุกปี ๓.๑ การเปิดเผยประวัติของผู้บริหารหน่วยงาน ๓.๒ รายงานประเมินตนเองของผู้บริหาร ตามระบบการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น ๔. ผู้บริหารมีการติดตามผลการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และ การตรวจสอบภายในของสถาบัน และรายงานการเงินของสถาบันเสนอต่อคณะกรรมการบริหารสถาบันเป็นประจำทุกปี ● รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบันที่มีวาระเกี่ยวกับการติดตาม/การรายงานผลการดำเนินงาน ได้แก่ - รายงานการประเมินตนเองของสถาบัน - การรายงานการควบคุมภายใน - การบริหารความเสี่ยง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	- การตรวจสอบภายใน - รายงานการเงิน
๗. มีการประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม	๑. สถาบันมีการประเมินผลการบริหารงานของสถาบันและผู้บริหาร ตามที่ระบุไว้ในข้อบังคับสถาบันที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล ผู้บริหาร และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหรือตามข้อตกลงที่ทำร่วมกัน ๒. การประเมินควรยึดหลักการประเมินผลการบริหารงานแบบกัลยาณมิตร กล่าวคือใช้หลักการที่มุ่งเน้นการให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์ นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงสถาบันให้เจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ๓. ผู้บริหารมีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการบริหารงาน อาทิ จัดทำแผนการบริหารงาน และรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการบริหารสถาบันในโอกาสที่เหมาะสม ๔. รายงานการสังเคราะห์มติหรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารสถาบัน

หมายเหตุ : เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องมีการแสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารสถาบัน

หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ ๖ นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง ๑๐ ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ ๓ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ดังนั้น สถาบันจึงต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้เช่นกัน โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในสถาบัน ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในสถาบันสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันมีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันประกอบด้วย การระบุความรู้ การคัดเลือกการรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในสถาบัน การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในสถาบันให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย ๒. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ ๑ ๓. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge)เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ ๑ และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด ๔. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ ๑ ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) ๕. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง	

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย	๑. สถาบันควรศึกษาเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์ หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของสถาบัน ว่ามีประเด็นใดที่มุ่งเน้นเป็นสำคัญ หรือมุ่งสู่อัตลักษณ์ใดที่ต้องการ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย ๑.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานจัดการความรู้ ๑.๒ แผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจ ด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย และได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารสถาบัน ๒. คณะทำงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้องในการกำหนดประเด็นความรู้อาจประกอบด้วย คณบดี รอง/ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก/ศูนย์ รองผู้อำนวยการสำนัก/ศูนย์ ผู้ชำนาญการ ที่กำกับดูแลด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต ด้านวิจัย รวมทั้งด้านอื่นๆ ที่เป็นไปตามอัตลักษณ์ของสถาบัน ๓. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีเป้าหมายในการจัดการความรู้ โดยเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะ ความสามารถของบุคลากรภายในเป็นหลัก โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย รวมทั้งประเด็นการจัดการความรู้ที่สถาบันมุ่งเน้นตามอัตลักษณ์ เช่น - เทคนิคการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (learning outcome) - เทคนิคการเพิ่มผลงานวิจัยภายในสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๒. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ ๑	๑. กลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย อย่างน้อยควรเป็นบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตและการวิจัย เช่น คณาจารย์ หรือนักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความรู้ดังกล่าว รวมทั้งด้านอื่น ๆ ที่สถาบันมุ่งเน้น ๒. รายงานการสำรวจผลการปฏิบัติงานที่เป็นจุดเด่นของอาจารย์หรือนักศึกษาในแต่ละคณะ หรือสาขาวิชา โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยที่สะท้อนอัตลักษณ์ของสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นสำหรับใช้ในกระบวนการจัดการความรู้ให้ได้องค์ความรู้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา
๓. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ ที่กำหนดในข้อ ๑ และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด	๑. สถาบันควรเชิญบุคลากรภายใน หรือภายนอกที่มีผลงานดีเด่นทางด้านวิชาการและผลงานทางด้านวิจัย รวมทั้งผลงานด้านอื่น ๆ ที่สถาบันมุ่งเน้น มาถ่ายทอดความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอผ่านเวทีต่าง ๆ เช่น การจัดประชุมสัมมนา เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว ● รายงานการจัดประชุมสัมมนา เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรม ๒. สถาบันควรส่งเสริมให้มีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในหน่วยงาน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งด้านงบประมาณ เวลา สถานที่ ๒.๑ หน่วยงานมีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ เช่น ● การส่งเสริมให้มีชุมชนนักปฏิบัติ ● เครือข่ายด้านการจัดการความรู้ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ๒.๒ เอกสารหลักฐานแสดงการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทั้งด้านงบประมาณ เวลา สถานที่ ๒.๓ รายงานสรุปผลการประเมินโครงการแต่ละโครงการตามแผนการจัดการความรู้

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๒.๔รายงานสรุปผลการดำเนินงานภาพรวมตามแผนการจัดการความรู้ ที่ได้ตามเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
๔. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ ๑ ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ โดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)	๑. ผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เป็นหมวดหมู่เพื่อให้บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเข้าถึงแนวปฏิบัติที่ดีได้ง่าย ๒. ควรมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และเผยแพร่ความรู้ในหน่วยงานให้เกิดความประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด ๓. ควรมีการจัดพิมพ์วารสาร หรือสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของความรู้ เคล็ดลับ หรือนวัตกรรมดังกล่าว
๕.มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร(explicit knowledge) และจากความรู้ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติ งานจริง	๑. ผู้รับผิดชอบมีการวิเคราะห์ความรู้จากแนวปฏิบัติที่ดีจากแหล่งต่าง ๆ เช่น นวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม นำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถาบันที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ๒. ผู้รับผิดชอบควรขยายผลการปรับใช้ไปยังสถาบันต่างๆ และติดตามวัดผลตามประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย ๓. มีการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้ มาปรับปรุงและพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของสถาบัน ๔. รายงานสรุปผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน

หมายเหตุ : เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องแสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการบริหารสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้ เพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดรับกับนโยบายและการวางแผน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan) ๒. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของหน่วยงาน โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ๓. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ ๔. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ ๕. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด	

หมายเหตุ: ระบบข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ ครอบคลุมระบบฐานข้อมูลทั้ง ๓ ด้าน ได้แก่ การบริหาร การเรียนการสอน และ การวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)	๑. สถาบันควรตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนระบบสารสนเทศที่ประกอบไปด้วยผู้บริหารด้านระบบสารสนเทศของสถาบันและกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ ๑.๑ คณะกรรมการจัดทำแผนระบบสารสนเทศที่ประกอบไปด้วยกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ ๑.๒ นโยบายการจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ๒. แผนระบบสารสนเทศควรสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน ๓. ระบบสารสนเทศที่นำเสนอในแผนระบบสารสนเทศ ควรประกอบด้วย ๓.๑ วัตถุประสงค์ ความสามารถในการทำงานของระบบแต่ละระบบ ๓.๒ ความสอดคล้องของแต่ละระบบที่มีต่อแต่ละกลยุทธ์ของหน่วยงาน ๓.๓ ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่นำเสนอใหม่กับระบบสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน ๓.๔ ทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ ทั้ง hardware software (system software และ application software) database peopleware และ facilities อื่นๆ ๓.๕ งบประมาณที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ ๓.๖ การประเมินความคุ้มค่าของระบบสารสนเทศ ๓.๗ การจัดลำดับความสำคัญของระบบสารสนเทศ
๒. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ	๑. ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจเป็นระบบสารสนเทศที่นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศในการดำเนินงานตามปกติมาสร้างเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นพันธกิจของสถาบันได้อย่างครบถ้วน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การเงิน การบริหารจัดการด้านอื่นๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๑.๑ ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอน เช่น ระบบลงทะเบียนนักศึกษาระบบทะเบียนประวัตินักศึกษา เป็นต้น ๑.๒ ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย ๑.๓ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการเงิน เช่น ● ระบบทะเบียนประวัติบุคลากร ● ระบบบัญชี ๑.๔ ระบบสารสนเทศเพื่อการบริการวิชาการ ๑.๕ ระบบสารสนเทศเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ● ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ เป็นระบบสารสนเทศที่นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศในการดำเนินงานตามปกติ เช่น ระบบบัญชี ระบบลงทะเบียนนักศึกษา ระบบทะเบียนประวัติ เป็นต้น มาสร้างเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นพันธกิจของสถาบันได้อย่างครบถ้วน ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การเงิน การบริหารจัดการด้านอื่นๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วย ๒. แผนการติดตาม/รายงานการติดตามข้อมูลในระบบ เพื่อให้ระบบมีข้อมูลที่ครบถ้วน และสามารถรายงานข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทันกำหนดเวลา ๓. เอกสาร/บันทึก/รายงานการตรวจสอบข้อมูลในระบบเพื่อให้มีความถูกต้อง
๓. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ	๑. ผู้รับผิดชอบควรจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการเก็บแบบประเมิน ให้สอดคล้องกับลักษณะการเข้าใช้ระบบ เช่น มีการประเมินความพึงพอใจทุกครั้งที่มีการใช้ระบบหรือทุกเดือน ทุกภาคการศึกษา ทุกปีการศึกษา เป็นต้น ๑.๑ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ ๑.๒ กำหนดระยะเวลาในการเก็บแบบประเมินให้สอดคล้องกับลักษณะการเข้าใช้ระบบ เช่น มีการประเมินความ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	พึงพอใจทุกครั้งที่มีการใช้ระบบหรือทุกเดือน ทุกภาคการศึกษา ทุกปีการศึกษา เป็นต้น ๒. การประเมินความพึงใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศเป็นประจำ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๔. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ	๑. กำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ ๒. รายงานสรุปผลการประเมินความพึงพอใจ เพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดทำแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศ ๓. รายงานสรุปผลการประเมินประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล ๔. แผนปรับปรุงระบบสารสนเทศที่ผ่านการพิจารณาจากผู้บริหารแล้ว ๕. รายงานผลการดำเนินการตามแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่กำหนด
๕. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด	๑. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA online) ระบบฐานข้อมูลรายบุคคล ด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตร เป็นต้น ๒. เอกสาร/รายงานการส่งข้อมูลหรือหลักฐานแสดงวันที่การรายงานข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีการรายงานข้อมูลได้ครบถ้วน ถูกต้อง และทันเวลา ได้แก่ ๒.๑ ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA online) ๒.๒ ระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษา (QIS) ๒.๓ ระบบการจัดเก็บเอกสารการประกันคุณภาพ (e-SAR)

หมายเหตุ : เอกสารหรือหลักฐานที่นำมาประกอบการอ้างอิงต้องเป็นหลักฐานที่แสดงที่มาหรือมีการอนุมัติให้ความเห็นชอบจากผู้บริหารหรือคณะกรรมการสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
เพื่อให้มหาวิทยาลัยมีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงินหรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่างๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของหน่วยงานร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน ๒. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย ๓ ด้าน ตามบริบทของหน่วยงาน จากตัวอย่างต่อไปนี้ • ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่) • ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน • ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ • ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ • ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร • ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก • อื่นๆ ตามบริบทของสถาบัน	

เกณฑ์มาตรฐาน :	ข้อ
๓. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ ๒ ๔. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน ๕. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารสถาบันเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๖. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการบริหารสถาบันไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป	

หมายเหตุ :

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ ๐ หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในสถาบันในรอบปีการประเมิน ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียง ภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบัน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของสถาบันในการควบคุม หรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็น (๐) คะแนน เช่น

๑. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากรภายในสถาบัน ทั้งๆ ที่อยู่ในวิสัยที่สถาบันสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของสถาบันในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว

๒. สถาบันหรือหน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าว online เป็นต้น

๓. สถาบันหรือหน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงิน จนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ส่งผลกระทะต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

**หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (๐) แล้ว สถาบันก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (๐) ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้น

การไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (๐) ได้แก่

๑. สถาบันมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องร้ายแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน

๒. เป็นเหตุสุดวิสัย อยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของสถาบัน

๓. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมากจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๒ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

เกณฑ์มาตรฐาน : ค่าคะแนน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
สภาสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นองค์กรหลักของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา กำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนาส่วนงานอย่างยั่งยืน การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภาสถาบัน จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามหน้าที่และบทบาทของสภาสถาบัน การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุมสภาสถาบันอุดมศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน :
ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕) ที่ครอบคลุม ๕ ประเด็น ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การให้คะแนน :
๑. สภาสถาบันทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถานศึกษา ๒. สภาสถาบันกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ ๓. สภาสถาบันทำตารมกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๔. สภาสถาบันกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา ๕. สภาสถาบันดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลทั้ง ๑๐ ประเด็น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การให้คะแนน

หมายเหตุ เป็นการประเมินในระดับสถาบัน คณะไม่ต้องประเมิน

ไม่รับการประเมินในระดับคณะ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๓ การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถาบัน

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ค่าคะแนน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของสภาสถาบันอุดมศึกษา ประสิทธิผลของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การให้คะแนน :
ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๑. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแลสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามหน้าที่ และบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ๒. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ๓. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษา มีการติดตามผลการดำเนินงานสำคัญ เช่น ระบบในด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการเงินและงบประมาณ โดยเฉพาะการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เป็นมติสภาสถาบัน ๔. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของสถานศึกษาที่กำหนดให้มีระบบการประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น ๕. รายงานการสังเคราะห์มติหรือนโยบาย รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

หมายเหตุ

๑. ระดับสถาบัน ผู้บริหาร หมายถึง อธิการบดี

๒. ระดับคณะ ผู้บริหาร หมายถึง คณบดี หรือผู้บริหารของหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะที่มีการจัดการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบัน ไม่ว่าแหล่งเงินทุนของสถาบันจะได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของสถาบัน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ของสถาบัน รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันจะต้องมีแผนการใช้เงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่นักศึกษาใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามสาขาวิชา รายได้ทั้งหมดของสถาบันหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๒. แผนปฏิบัติงานประจำปีของมหาวิทยาลัยราชธานี

๓. มาตรฐานหน่วยงานอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๔. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชธานี พ.ศ. ๒๕๕๒ – พ.ศ. ๒๕๕๖ (แผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ ตัวชี้วัด)

๖. นโยบายด้านการบริหารจัดการ และด้านการเงินและงบประมาณ มหาวิทยาลัยราชธานี

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑ ตัวบ่งชี้ คือ

8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีแผนกลยุทธ์ทางด้านการเงิน มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากทุกแหล่งเงินทุนทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้จากค่าบำรุงการศึกษา รวมทั้งรายได้อื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยได้รับมีการนำเงินรายได้ไปจัดสรรอย่างเป็นระบบ มีระบบ ฐานข้อมูลทางการเงิน แยกค่าใช้จ่ายตามหมวดต่าง ๆ มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีการนำระบบโปรแกรมสามมิติ ด้านการเงินมาใช้รวมทั้งมีผู้ตรวจสอบการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องสามารถทราบข้อมูลด้านค่าใช้จ่ายทั้งหมดทั้งด้านการเรียน การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมและการพัฒนาบุคลากร เช่น ค่าใช้จ่ายในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา ค่าใช้จ่ายในการวิจัย ค่าใช้จ่ายของสถาบันในการบริการวิชาการวิชาชีพ ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมต่องบดำเนินการ สินทรัพย์ถาวรต่อนักศึกษางบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อนักศึกษา ระดับความสำเร็จของการประหยัดงบประมาณ รายจ่ายลงทุน ค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิง งบประมาณที่ประหยัดได้ ร้อยละเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบประมาณดำเนินการและต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตรายหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน ๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางด้านการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใส ตรวจสอบได้ ๓. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบันและบุคลากร ๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารสถาบัน อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง	

เกณฑ์มาตรฐาน :	ข้อ
๖. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด ๗. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ	

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบัน	๑. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน ๒. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ดำเนินการวิเคราะห์ทรัพยากรทางการเงิน ในลักษณะ ดังนี้ ● การวิเคราะห์ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของสถาบัน ● การประเมินมูลค่าของทรัพยากรที่ต้องใช้ ซึ่งจะเป็นงบประมาณในการดำเนินการ ● การกำหนดแหล่งที่มาของงบประมาณในการดำเนินการตามผลการวิเคราะห์และการประเมินมูลค่า (แหล่งที่มาของงบประมาณ คือ งบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้ของหน่วยงาน เงินบริจาค หรือการระดมเงินทุนจากแหล่งทุนต่าง ๆ) ● การจัดทำงบประมาณประจำปีของสถาบันตามแผนกลยุทธ์และเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๒. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางด้านการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้	๑. มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่ายหรือเงินทุน และเพียงพอสำหรับการบริหารภารกิจของหน่วยงาน ในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย ๒. มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และได้รับการยอมรับโดยทั่วไปของประชาชน ● กรณีสร้างหลักเกณฑ์ใหม่ : มีการสร้างหลักเกณฑ์การจัดสรรให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับผลการวิเคราะห์ทรัพยากรทางการเงินของสถาบัน โดยเป็นหลักเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับจากทุกหน่วยงานย่อยภายใน และคณะกรรมการบริหารสถาบัน ● กรณีการทบทวนหลักเกณฑ์ในการจัดทรัพยากร : มีการทบทวนความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นที่ยอมรับจากทุกหน่วยงานย่อยภายใน ๓. มีแผนจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ สำหรับการบริหารภารกิจของสถาบันในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อจะทำให้รายได้รายจ่ายเป็นไปอย่างเหมาะสม
๓. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาสถาบันและบุคลากร	๑. มีการวิเคราะห์ และจัดทำรายงานการวิเคราะห์งบประมาณ และการใช้จ่ายงบประมาณของสถาบันประจำปีในด้านต่างๆ ดังนี้ ๑.๑ ความสอดคล้องของงบประมาณที่ได้รับกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ว่ามีความสอดคล้องมากน้อยเพียงใด ๑.๒ ความเพียงพอของงบประมาณประจำปี ในแต่ละพันธกิจของสถาบันมีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด ๑.๓ ความเหมาะสมของงบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนาบุคลากรตามนโยบายหรือตามแผนการพัฒนาหน่วยงาน มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ๒. มีการนำเสนอรายงานการวิเคราะห์ตามข้อ ๑ ต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบัน
๔. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และ	๑. มีการจัดทำรายงานทางการเงิน ซึ่งประกอบด้วยงบรายรับค่าใช้จ่าย และงบดุลอย่างเป็นระบบ ทุก ๖ เดือน (ปีละ ๒ ครั้ง)

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
รายงานต่อคณะกรรมการบริหารสถาบันอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง	๒. มีการนำเสนอรายงานทางการเงินต่อคณะกรรมการบริหารสถาบัน อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๕. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน และความมั่นคงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง	๑. มีการจัดทำรายงานการใช้เงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงาน เสนอผู้บริหารสูงสุดของสถาบันเป็นประจำทุกเดือน โดยนำเสนอผลการใช้เงินตามแผนหรือไม่และได้ใช้เงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการดำเนินกิจกรรมอย่างไร มีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร ๒. มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา ๓. มีการจัดทำรายงานการลงทุนของสถาบัน ๔. มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต
๖. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด	๑. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบภายใน (Audit committee) เพื่อตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์สถาบันกำหนด ๒. มีการตรวจ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์เป็นประจำ และรายงานผลการตรวจ ติดตามต่อผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ๓. มีการกำหนดกระบวนการในการควบคุมและกำกับดูแลให้การใช้เงินเป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์
๗. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ	๑. มีระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการตัดสินใจด้านการเงินและงบประมาณ ๒. ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศหรือฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการตัดสินใจด้านการเงินและงบประมาณ ช่วยในการติดตามการใช้เงิน การจัดทำรายงานต่างๆ ที่ผู้บริหารต้องทราบ และสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของสถาบันได้ ๓. มีการรายงานทางการเงินเสนอคณะกรรมการบริหารสถาบันตามแผนที่กำหนด

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัย โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริหารการศึกษา

๒. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๓. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓

๔. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๕. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๖. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๗. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF : HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๘. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๙. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๒ ตัวบ่งชี้ คือ

9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สมศ.๑๕ ผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : กระบวนการ

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งสถาบันต้องระบบและกลไกการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชนมีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามระบบและกลไกของสถาบัน ซึ่งประกอบด้วยการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :	**ข้อ**
๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด ๒. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยคณะกรรมการบริหารสถาบันและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ๓. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน ๔. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย ๑) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ ๒) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อคณะกรรมการบริหารสถาบันตามกำหนดเวลา และรายงานข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดในระบบ CHE QA onlineและ	

เกณฑ์มาตรฐาน :	ข้อ
๓) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ๕. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้ ๖. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ครบทุกองค์ประกอบคุณภาพ ๗. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน ๘. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างสถาบันและมีกิจกรรมร่วมกัน ๙. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่สถาบันพัฒนาขึ้นและเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์	

เกณฑ์การประเมิน :				
๑ คะแนน	๒ คะแนน	๓ คะแนน	๔ คะแนน	๕ คะแนน
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ หรือ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ หรือ ๘ ข้อ	มีการดำเนินการ ๙ ข้อ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน :

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจ และพัฒนาการของสถาบัน ตั้งแต่ระดับภาควิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด	๑. มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของหน่วยงานและสอดคล้องกับระบบของมหาวิทยาลัย ๒. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันนำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำ โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบ ประเมินและการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินภารกิจบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นระบบและการดำเนินการ

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๓. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบและผู้ประสานงานด้านการประกันคุณภาพเพื่อผลักดันให้การประกันคุณภาพเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับหน่วยงาน ภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจนถึงระดับผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล โดยมีหลักฐานอ้างอิงดังนี้ ● เอกสารการกำหนดภาระหน้าที่ของบุคลากรในทุกภาคส่วนที่ต้องมีความรับผิดชอบในการประกันคุณภาพการปฏิบัติงาน ● คำสั่งแต่งตั้งกรรมการต่างๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือสอดคล้องกับกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบัน
๒. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญ เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการบริหารสถาบันและผู้ บริหารสูงสุดของสถาบัน	๑. คณะกรรมการบริหารหน่วยงานให้ความสำคัญในการกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงาน โดยมีการพิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย การถ่ายทอดนโยบายสู่ผู้ปฏิบัติ และการติดตามผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการประเมินคุณภาพภายนอก ดังปรากฏหลักฐานดังนี้ ● คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสถาบัน ที่ระบุหรือแสดงให้เห็นหน้าที่หรือความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารสถาบันในการประกันคุณภาพการศึกษา ● สรุปผลหรือรายงานผลการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะกรรมการบริหารสถาบัน ๒. มีการกำหนดหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบการประกันคุณภาพพร้อมทั้งกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม โดยมีหลักฐานแสดงการแต่งตั้งหน่วยงานหรือคณะกรรมการ ๓. มีกลไกเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า ถึงระดับหน่วยงาน เพื่อให้เกิดคุณภาพตามที่สถาบันกำหนด ดังนี้ ● หลักฐานแสดงการมอบหมายงานในลักษณะให้บุคลากร และทุกภาคส่วนประกันคุณภาพในการดำเนินงาน (อ้างอิงจากเอกสารการกำหนดภาระหน้าที่ของบุคคล และหน่วยงานย่อย)

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	● การกำหนดกรอบหรือเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการดำเนินงานของสถาบัน ● การกำหนดแผนที่หรือแผนผังความเชื่อมโยงการปฏิบัติงานระดับบุคคลสู่งานในภาพรวมของสถาบัน ๔. มีการจัดทำคู่มือคุณภาพของสถาบันอย่างเป็นรูปธรรม ๕. มีกลไกติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันกำหนดไว้ โดยมีการรายงานผลและรายงานการประเมินผลการดำเนินการเสนอต่อคณะกรรมการ บริหารสถาบันอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
๓. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่ม เติมตามอัตลักษณ์ของสถาบัน	๑. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของสถาบันภายใต้กรอบหรือแนวทางในการกำหนดตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ ดังนี้ ● สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การปฏิรูปอุดมศึกษาและการพัฒนาประเทศ ● ไม่ขัดกับมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ● สะท้อนอัตลักษณ์และจุดเน้น รวมทั้งวัตถุประสงค์เฉพาะตามพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย ● สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยตามกลุ่มสถาบันที่เป็นจุดเน้น ● สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๕ ปีของสถาบัน ● สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถาบัน ● สอดคล้องกับพันธกิจ วิสัยทัศน์ และแผนยุทธศาสตร์หรือแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานย่อย ● สามารถวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ ๒. มีการกำหนดเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ โดยต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้นั้นๆ และเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
๔. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบ ด้วย ๑) การควบคุม ติดตามการดำเนินงานและประเมินคุณภาพ ๒) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อคณะกรรมการ บริหารสถาบันตามกำหนดเวลา และรายงานข้อมูลครบถ้วนตาม ที่กำหนดในระบบ CHE QA online ๓) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบัน	๑. มีการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สมบูรณ์ครบถ้วน ครอบคลุมการกำหนดการควบคุมคุณภาพ การติดตามการดำเนินงาน และการประเมินคุณภาพ สอดคล้องกับวงจร PDCA โดยมีเอกสารหลักฐานแสดงผลตามที่ระบุในเกณฑ์มาตรฐานข้อ ๑ ๒. มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพตนเองเสนอคณะกรรมการบริหารสถาบัน ๓. หน่วยงานรายงานข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดในระบบ CHE QA online ๔. หน่วยงานได้รับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับหน่วยงานจากสถาบันเป็นประจำทุกปี ๕. การเผยแพร่ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบันสู่ สาธารณชน โดยอ้างอิงจากช่องทางการเผยแพร่ของสถาบัน
๕. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้	๑. มีการนำผลจากการประเมินคุณภาพมาวิเคราะห์แล้วจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพเป็นประจำทุกรอบปี ๒. มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ตามแผนกลยุทธ์ นำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และแผนการพัฒนาคุณภาพไปวิเคราะห์ และดำเนินการหรือประสานงานกับคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาปรับปรุงการดำเนินการในส่วนที่รับผิดชอบโดยตรง หรือร่วมรับผิดชอบ โดยมีเป้าหมายให้ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์มีการพัฒนาขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกตัวบ่งชี้ ๓. มีการรายงานพัฒนาการของผลการดำเนินการในแต่ละตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ของสถาบันทุกตัวบ่งชี้ในรายงานการประเมินคุณภาพตนเอง และนำเสนอคณะกรรมการบริหารสถาบันและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน
๖. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา	๑. มีการจัดให้มีระบบสารสนเทศที่สามารถนำเสนอข้อมูลประกอบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน ครบทั้ง ๙ องค์ประกอบ และสอดคล้องกับเกณฑ์หรือมาตรฐานคุณภาพจากหน่วยงานภายนอก เช่น สมศ. เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
ภายในครบทุกองค์ประกอบคุณภาพ	๒.ระบบสารสนเทศที่หน่วยงานจัดตามข้อ ๑ ต้องสามารถนำมาใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรืองานเทียบเท่าและระดับคณะวิชา รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงสู่ระดับสถาบันได้ โดยหน่วยงานแสดงผังความเชื่อมโยงของระบบสารสนเทศดังกล่าวเป็นหลักฐาน
๗. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบัน	๕. มีการส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ใช้บริการตามพันธกิจของสถาบันมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันในลักษณะ ดังนี้ ● การร่วมเป็นกรรมการ ● การร่วมกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมาย ● การให้ข้อมูลย้อนกลับ ● การเข้าร่วมกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพที่สถาบันจัดขึ้น ๖.มีการจัดทำรายงานสรุปผลการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพของหน่วยงานเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานหรือคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
๘.มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานหรือสถาบันและมีกิจกรรมร่วมกัน	๑. มีการสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพระดับหน่วยงาน หรือระดับสถาบัน และในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาและอื่นๆ ในลักษณะดังนี้ ● มีการร่วมลงนามในหนังสือความร่วมมือ ● มีการกำหนดแผนการดำเนินงานร่วมกันในประเด็นที่ทำความร่วมมือร่วมกัน ● มีการดำเนินการตามแผน ● มีการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนนำเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงหรือคณะกรรมการบริหารสถาบัน ๒. มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในเครือข่ายเพิ่มมากขึ้น โดยพิจารณาจากผลการดำเนินการในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน	ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติ
	๓. มีการประเมินผลการสร้างเครือข่าย เพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยนำเสนอรายงานผลการประเมินต่อผู้บริหารระดับสูงหรือคณะกรรมการบริหารสถาบันอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง
๙. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาที่สถาบันพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้สถาบันอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์	๑. มีกระบวนการคัดสรรแนวปฏิบัติที่ดี ในแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้น ในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น การประกวดแนวปฏิบัติที่ดี การคัดเลือกแนวปฏิบัติที่ดีโดยคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นต้น ๒. มีการเผยแพร่แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา ที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดีที่ได้รับการคัดสรรตามข้อ ๑ ให้กับสาธารณชนและให้สถาบันอื่นนำไปใช้ประโยชน์ โดยพิจารณาจากช่องทางการเผยแพร่ และข้อมูลย้อนกลับที่สาธารณชน หรือสถาบันอื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า มีการนำแนวปฏิบัติที่ดีดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ ๓. มีการวิจัยสถาบันด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และนำผลไปพัฒนางานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยปีละ ๑ เรื่อง

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๕ ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ค่าเฉลี่ย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ระบไว้ว่า “...ให้หนวยงานตนสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย างนอยหนึ่งครั้งในทุกสามป และแจงผลให สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบ รวมทั้งเปดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตอสาธารณชน ...” ทั้งนี้สถานศึกษาจะดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครอบคลุมตัวบ งชี้ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือตนสังกัดกำหนด โดยจะเปนตัวบงชี้ที่เนนดานปจจัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
นำเขาและกระบวนการ ซึ่งผลการประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัดนั้นจะเป็นคะแนนที่สามารถสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงาน ดานตางๆ ของสถาบันอุดมศึกษาได ดังนั้น ในการประเมินตัวบงชี้ที่จะใชคาเฉลี่ยคะแนนประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด โดยไม่ต้องทำการประเมินใหม่

เกณฑ์การให้คะแนน :
ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยต้นสังกัด

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
คะแนนประเมินผลการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาโดยต้นสังกัด

หมายเหตุ กรณีของการประเมินระดับคณะ หากประเมินการประกันคุณภาพภายในของคณะไม่ครบทุกตัวที่กำหนดในระดับสถาบัน ให้ใช้คะแนนจากการประเมินในระดับสถาบันของตัวบ่งชี้นั้นมาใช้แทน

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๖.๑ ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลผลิต

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

ประเด็นการพิจารณา :	ข้อ
๑. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถานศึกษาโดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน ๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ๓. ผลการประเมินของผู้เรียนและบุคลากรเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕ ๔. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม ๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน ได้รับการยกย่องหรือยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์	

เกณฑ์การให้คะแนน				
คะแนน ๑	**คะแนน ๒**	**คะแนน ๓**	**คะแนน ๔**	**คะแนน๕**
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ

๑. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้

๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้มน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานนด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๑. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน

๒. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับของคณะ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๖.๒ ผลการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลผลิต

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ค่าเฉลี่ย

วิธีการคำนวน :
$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$
เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษา ทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะ อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้ ๑. ปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจและวัตถุประสงคของสถานศึกษา รวมทั้งแผนกลยุทธ์ และแผนการปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ๒. แผนพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาในด้านต่างๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ๓. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปที่ไดรับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่สอดคลองกับปรัชญา วิสัยทัศนและพันธกิจของสถาบัน ๔. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ

หมายเหตุ “๑ สถาบัน ๑ อัตลักษณ์” โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน โดย

๑. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้

๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๑. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน

๒. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับของคณะ

ตัวบ่งชี้ สมศ. ๑๗ ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลผลิต

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
เอกลักษณ์ หมายถึง ความสำเร็จตามจุดเน้นและจุดเด่นที่สะท้อนให้เห็นเป็นลักษณะโดนเด่นเป็นหนึ่งของสถานศึกษา

ประเด็นการพิจารณา :	ข้อ
๑. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา โดยได้รับการเห็นชอบจากสภาสถาบัน ๒. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ๓. ผลการประเมินของผู้เรียนและบุคลากรเกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่นหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕ ๔. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษาและเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม ๕. ผู้เรียน/บุคลากร/คณะ/สถาบัน มีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ	

เกณฑ์การให้คะแนน				
คะแนน 1	**คะแนน 2**	**คะแนน 3**	**คะแนน 4**	**คะแนน 5**
ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๑. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการกำหนดเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถานศึกษา ๒. แผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงานประจำปี รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพที่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถานศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ๓. รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีที่ได้รับความเห็นชอบจากสภาสถาบัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานตามเอกลักษณ์ จุดเน้น จุดเด่นของสถานศึกษาที่กำหนด หรือผลการดำเนินงานและผลสำเร็จของการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจนถือเป็นเอกลักษณ์ จุดเน้น หรือจุดเด่นของสถานศึกษาที่ได้รับการยอมรับ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๔. หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็ฯที่เกี่ยวกับเอกลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ

๑. เอกลักษณ์ของคณะอาจเหมือน หรือแตกต่าง หรือส่งผลกับเอกลักษณ์ของสถาบันก็ได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้

๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๓. กรณีที่คณะกำหนดเอกลักษณ์เหมือนกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน

๔. กรณีที่คณะกำหนดเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับของคณะ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๘.๑ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

ประเด็นการพิจารณา :	ข้อ
๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน ๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน ๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ	

เกณฑ์การให้คะแนน				
คะแนน 1	**คะแนน 2**	**คะแนน 3**	**คะแนน 4**	**คะแนน 5**
-	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้	ปฏิบัติได้

เกณฑ์การให้คะแนน				
คะแนน 1	**คะแนน 2**	**คะแนน 3**	**คะแนน 4**	**คะแนน 5**
	๑ ข้อ	๒ ข้อ	๓ ข้อ	๔-๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ สมศ.๑๘.๒ ผลการชี้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน

<u>ชนิดของตัวบ่งชี้</u> : ผลลัพธ์

<u>เกณฑ์มาตรฐาน</u> : ข้อ

ประเด็นการพิจารณา :	**ข้อ**
๑. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ๒. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปี ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน ๔. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม ๕. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ	

เกณฑ์การให้คะแนน				
คะแนน 1	**คะแนน 2**	**คะแนน 3**	**คะแนน 4**	**คะแนน 5**
-	ปฏิบัติได้ ๑ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ ๔-๕ ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๑. โครงการหรือกิจกรรมที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ดำเนินงานที่มีประโยชน์ และสร้างคุณค่าต่อสถานศึกษา มีบทบาทในการชี้นำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ที่ระบุวัตถุประสงค์ และกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งความสำเร็จของโครงการ ๒. หลักฐานที่แสดงการเห็นชอบโครงการ/กิจกรรมจากสภาสถาบันที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้ดำเนินงานโดยมีบทบาทในการชี้นำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ๓. รายงานสรุปผลโครงการทุกโครงการ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา :
๔. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคมจากการดำเนินงานของโครงการ ๕. หลักฐาน เอกสาร ข้อมูลที่แสดงถึงการได้รับการยกย่องระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

หมายเหตุ

๑. มาตรการส่งเสริมของคณะอาจเหมือนหรือแตกต่าง หรือส่งผลกับมาตรการส่งเสริมของสถาบันก็ได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบัน

๒. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้

๓. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน

การคิดคะแนน

๑. กรณีที่คณะมีการดำเนินงานในประเด็นเดียวกับสถาบันและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับสถาบัน โดยคณะที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับสถาบัน

๒. กรณีที่คณะมีการดำเนินงานในประเด็นที่ต่างจากสถาบัน ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

องค์ประกอบที่ 10
การดำเนินงานเพื่อการบรรลุถึงอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

จากการที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดอัตลักษณ์ที่เป็นผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตและการให้บริการที่จะวัดผลได้จากคุณลักษณ์ของบัณฑิต เป็น “บัณฑิตราชธานีเป็นผู้นำ และเป็นที่ต้องการของสังคม” และกำหนดจุดเด่น จุดเน้นที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเป็น “รักษ์ความเป็นไทย ใส่ใจสังคม” มหาวิทยาลัยจึงกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อเร่งรัดสนับสนุนการบรรลุผลตามอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เพิ่มอีกจำนวน ๑ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 : การดำเนินกิจกรรม/โครงการเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 10.1 : การดำเนินกิจกรรม/โครงการเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะบัณฑิตให้เป็นไปตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

น้ำหนัก : ร้อยละ 5

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :
มหาวิทยาลัยได้กำหนดอัตลักษณ์ในลักษณะผลผลิต/ผลลัพธ์ของคุณลักษณะบัณฑิตให้เป็นผู้นำ และเป็นที่ต้องการของสังคม ซึ่งการจะบรรลุผลดังกล่าวมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องกำหนดตัวบ่งชี้กระบวนการเพื่อเร่งรัดสนับสนุนให้เกิดผลดังกล่าว ทั้งนี้กิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้นี้จะต้องเกี่ยวข้องกับกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตและการพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :
1. มีแผนดำเนินกิจกรรม/โครงการพัฒนากระบวนการผลิตบัณฑิตและการพัฒนานักศึกษาที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการพัฒนาบัณฑิตตามอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 2. มีการดำเนินกิจกรรม/โครงการตามแผนที่กำหนดในข้อ 1 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 3. มีการประเมินความสำเร็จของการดำเนินกิจกรรม/โครงการตามข้อ 2 ทุกกิจกรรม/โครงการ 4. มีการนำประเมินความสำเร็จของแผนในข้อ 1

เกณฑ์มาตรฐาน :
5. มีการนำผลการประเมินแผนตามข้อ 4 ไปปรับปรุงแก้ไขแผนดำเนินกิจกรรม/โครงการพัฒนากระบวนการผลิตบัณฑิตและการพัฒนานักศึกษาในปีการศึกษาถัดไป

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

บทที่ ๕
การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะวิศวกรรมศาสตร์มีการปรับปรุงรูปแบบการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้สะดวกต่อการประเมินฯ โดยการใช้ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐาน (Common data set) เป็นส่วนสำคัญที่แสดงที่มาของผลการประเมินฯ ในแต่ละองค์ประกอบ โดยแบ่งตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเป็น ๒ ตาราง คือ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ และตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงคุณภาพ รายละเอียดดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
1	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด	
2	- -ระดับอนุปริญญา	
3	- -ระดับปริญญาตรี	
4	- -ระดับ ป.บัณฑิต	
5	- -ระดับปริญญาโทที่มีเฉพาะแผน ก	
6	- -ระดับปริญญาโทที่มีเฉพาะแผน ข	
7	- -ระดับปริญญาโท ที่มีทั้งแผน ก และ แผน ข อยู่ในเอกสารหลักสูตรฉบับเดียวกัน	
8	จำนวนหลักสูตรระดับปริญญาโท แผน ก ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก	
9	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
10	- -ระดับปริญญาเอก	
11	จำนวนหลักสูตรระดับปริญญาเอก ที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียน	
12	จำนวนศูนย์จัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งทั้งหมด	
13	จำนวนหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้ง	
14	- -ระดับอนุปริญญา	
15	- -ระดับปริญญาตรี	
16	- -ระดับ ป.บัณฑิต	
17	- -ระดับปริญญาโท	
18	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
19	- -ระดับปริญญาเอก	
20	จำนวนหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนนอกสถานที่ตั้ง และแจ้งให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาทราบ	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
21	- -ระดับอนุปริญญา	
22	- -ระดับปริญญาตรี	
23	- -ระดับ ป.บัณฑิต	
24	- -ระดับปริญญาโท	
25	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
26	- -ระดับปริญญาเอก	
27	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF	
28	- -ระดับอนุปริญญา	
29	- -ระดับปริญญาตรี	
30	- -ระดับ ป.บัณฑิต	
31	- -ระดับปริญญาโท	
32	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
33	- -ระดับปริญญาเอก	
34	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF และมีการประเมินผลตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานฯ ครบถ้วน	
35	- -ระดับอนุปริญญา	
36	- -ระดับปริญญาตรี	
37	- -ระดับ ป.บัณฑิต	
38	- -ระดับปริญญาโท	
39	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
40	- -ระดับปริญญาเอก	
41	จำนวนหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนทั้งหมด	
42	- -ระดับอนุปริญญา	
43	- -ระดับปริญญาตรี	
44	- -ระดับ ป.บัณฑิต	
45	- -ระดับปริญญาโท	
46	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
47	- -ระดับปริญญาเอก	
48	จำนวนหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนและได้รับการรับรองหลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพทั้งหมด	
49	- -ระดับอนุปริญญา	
50	- -ระดับปริญญาตรี	
51	- -ระดับ ป.บัณฑิต	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
52	– –ระดับปริญญาโท	
53	– –ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
54	– –ระดับปริญญาเอก	
55	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ยังไม่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF แต่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 ครบถ้วน	
56	– –ระดับอนุปริญญา	
57	– –ระดับปริญญาตรี	
58	– –ระดับ ป.บัณฑิต	
59	– –ระดับปริญญาโท	
60	– –ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
61	– –ระดับปริญญาเอก	
62	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF ที่มีผลการประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานฯ ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรก และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี)	
63	– –ระดับอนุปริญญา	
64	– –ระดับปริญญาตรี	
65	– –ระดับ ป.บัณฑิต	
66	– –ระดับปริญญาโท	
67	– –ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
68	– –ระดับปริญญาเอก	
69	– –จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF ที่มีผลการประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานฯ ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้	
70	– –ระดับอนุปริญญา	
71	– –ระดับปริญญาตรี	
72	– –ระดับ ป.บัณฑิต	
73	– –ระดับปริญญาโท	
74	– –ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
75	– –ระดับปริญญาเอก	
76	จำนวนหลักสูตรสาขาวิชาชีพที่มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร	
77	– –ระดับอนุปริญญา	
78	– –ระดับปริญญาตรี	
79	– –ระดับ ป.บัณฑิต	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
80	– –ระดับปริญญาโท	
81	– –ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
82	– –ระดับปริญญาเอก	
83	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	
84	– –จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด – ระดับอนุปริญญา	
85	– –จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด – ระดับปริญญาตรี	
86	– –จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด – ระดับ ป.บัณฑิต	
87	– –จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด – ระดับปริญญาโท	
88	– –จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด – ระดับปริญญาโท (แผน ก)	
89	– –จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด – ระดับปริญญาโท(แผน ข)	
90	– –จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด – ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
91	– –จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด – ระดับปริญญาเอก	
92	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด รวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ	
93	– –จำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง	
94	– –จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ	
95	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ แยกตามวุฒิปริญญา หรือเทียบเท่า	
96	– –จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ วุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	
97	– –จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ วุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า	
98	– –จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ วุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	
99	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณีที่เลือกใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละฯ)	
100	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์	
101	– –จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	
102	– –จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า	
103	– –จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	
104	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
105	– –จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	
106	– –จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า	
107	– –จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	
108	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์	
109	– –จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	
110	– –จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า	
111	– –จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	
112	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์	
113	– –จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	
114	– –จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า	
115	– –จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	
116	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของปีที่ผ่านมา	
117	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร	
118	– –ระดับอนุปริญญา	
119	– –ระดับปริญญาตรี	
120	– –ระดับ ป.บัณฑิต	
121	– –ระดับปริญญาโท	
122	– –ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
123	– –ระดับปริญญาเอก	
124	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จัดบริการให้นักศึกษา	
125	จำนวน Notebook และ Mobile Device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ Wi–Fi กับสถาบัน	
126	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษา (จากคะแนนเต็ม 5)	
127	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ตในระบบไร้สาย (จากคะแนนเต็ม 5)	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
128	ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อาทิ งานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา (จากคะแนนเต็ม 5)	
129	ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อาทิ ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (จากคะแนนเต็ม 5)	
130	ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (เทียบจากคะแนนเต็ม 5) เฉลี่ยทุกหลักสูตร	
131	- -ระดับอนุปริญญา	
132	- -ระดับปริญญาตรี	
133	- -ระดับ ป.บัณฑิต	
134	- -ระดับปริญญาโท	
135	- -ระดับ ป.บัณฑิตขั้นสูง	
136	- -ระดับปริญญาเอก	
137	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด (ที่จัดเก็บข้อมูล สำหรับ สมศ1)	
138	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการมีงานทำ	
139	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหลังสำเร็จการศึกษา (ไม่นับรวมผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระ)	
140	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ	
141	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา	
142	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว	
143	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา	
144	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่อุปสมบท	
145	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่เกณฑ์ทหาร	
146	เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ (ค่าเฉลี่ย)	
147	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด (ที่จัดเก็บข้อมูล สำหรับ สมศ2 16.2)	
148	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาโททั้งหมด (ที่จัดเก็บข้อมูล สำหรับ สมศ2 16.2)	
149	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาเอกทั้งหมด (ที่จัดเก็บข้อมูล สำหรับ สมศ2 16.2)	
150	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
151	ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
152	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
153	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาโทที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	
154	ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
155	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
156	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาเอกที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	
157	ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
158	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
159	ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต ตามกรอบ TQF	
160	จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมิน ตามกรอบ TQF ทั้งหมด	
161	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตระดับปริญญาตรี โท เอก ตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	
162	จำนวนรวมของบทความวิจัยที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือบทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปนิพนธ์ [ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย]	
163	– –จำนวนบทความวิจัยฯ ที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง	
164	– –จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)	
165	– –จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ	
166	– –จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ	
167	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ (ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท)	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
168	– –จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับสถาบันหรือจังหวัด	
169	– –จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	
170	– –จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	
171	– –จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	
172	– –จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	
173	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด (ปีการศึกษาที่เป็นวงรอบประเมิน)	
174	จำนวนรวมของบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก)	
175	– –จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่นับซ้ำกับค่านำหนักอื่นๆ)	
176	– –จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏในประกาศของ สมศ. (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	
177	– –จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ. (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	
178	– –จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับ วารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) หรือ ISI หรือ Scopus (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	
179	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ (ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก)	
180	– –จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับสถาบันหรือจังหวัด	
181	– –จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	
182	– –จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
183	– –จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	
184	– –จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	
185	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด (ปีการศึกษาที่เป็นวงรอบประเมิน)	
186	ผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา (จากคะแนนเต็ม 5)	
187	ผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา (จากคะแนนเต็ม 5)	
188	ผลการประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา (จากคะแนนเต็ม 5)	
189	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	
190	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัย	
191	จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการยื่นการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	
192	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบัน	
193	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
194	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
195	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
196	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน	
197	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
198	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
199	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
200	จำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง (ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)	
201	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
202	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
203	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
204	จำนวนนักวิจัยประจำที่ปฏิบัติงานจริง (ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)	
205	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
206	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
207	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
208	จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
209	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
210	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
211	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
212	จำนวนนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ	
213	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
214	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
215	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
216	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	
217	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
218	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
219	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
220	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏในประกาศของ สมศ. (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	
221	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
222	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
223	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
224	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ. (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	
225	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
226	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
227	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
228	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) หรือ ISI หรือ Scopus (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	
229	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
230	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
231	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
232	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด (ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ)	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
233	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
234	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
235	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
236	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ (ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ)	
237	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
238	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
239	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
240	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ (ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ)	
241	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
242	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
243	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
244	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน (ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ)	
245	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
246	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
247	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
248	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ (ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ)	
249	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	
250	– –กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	
251	– –กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	
252	จำนวนรวมของผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์	
253	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	
254	จำนวนรวมของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	
255	– –บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ	
256	– –บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	
257	– –ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด (ผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน)	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
258	– –ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์ขอตำแหน่งทางวิชาการ (ผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน)	
259	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผนที่สภาสถาบันอนุมัติ	
260	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนา เฉพาะการเรียนการสอน	
261	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนา เฉพาะการวิจัย	
262	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนา ทั้งการเรียนการสอนและการวิจัย	
263	ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑ – ๔ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕	
264	คะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕)	
265	คะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)	
266	ผลการประเมินความเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ (จากคะแนนเต็ม ๕)	
267	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	
268	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม ๕)	
269	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาโทที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	
270	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตระดับปริญญาโทที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม ๕)	
271	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาเอกที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	
272	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตระดับปริญญาเอกที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม ๕)	
273	ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	
274	จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ ทั้งหมด	
275	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม ๕)	
276	ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา (จากคะแนนเต็ม ๕)	
277	จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาต่างประเทศทั้งหมด	
278	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเกาหลี	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
279	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเขมร	
280	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาจีนกลาง	
281	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาญี่ปุ่น	
282	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาทมิฬ	
283	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาพม่า	
284	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาฟิลิปิโน	
285	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามลายู	
286	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามาเลย์	
287	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาลาว	
288	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเวียดนาม	
289	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอังกฤษ	
290	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอินโดนีเซีย	
291	– –จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียนอื่นๆ	
292	จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศที่กำหนดทั้งหมด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
293	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาเกาหลีที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
294	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาเขมรที่กำหนด(ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
295	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนกลางที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
296	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
297	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาทมิฬที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
298	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาพม่าที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
299	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาฟิลิปิโนที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
300	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษามาเลย์ที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	

๕.๑ ตารางกรอกข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณ (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน
301	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษามลายูที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
302	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาลาวที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
303	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาเวียดนามที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
304	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
305	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอินโดนีเซียที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
306	– –จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียนอื่นๆ (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	
307	จำนวนกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3D ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย	
308	จำนวนกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3D ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย	
309	จำนวนกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3D ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด	

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

๕.๒ ตารางข้อมูลพื้นฐานเชิงคุณภาพ

รายการ	แหล่งข้อมูล
ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนงาน	ฝ่ายบริหาร
๑. มีการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ	
๒. มีการกำหนดปรัชญา หรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ	
๓. ระดับความสำเร็จของการสร้างความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาแห่งการจัดตั้งองค์กรให้กับบุคลากรของตนเอง	
การเรียนการสอน	ฝ่ายวิชาการ
๔. มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	
๕. มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	
๖. มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม	
๗. มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์	
๘. มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	
การพัฒนานักศึกษา	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
๙. มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า	
๑๐. มีการส่งเสริมกิจกรรมนิสิตที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์	
๑๑. ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา	
การวิจัย	ฝ่ายวิจัย
๑๒. มีการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	
๑๓. มีการพัฒนาระบบและกลไกการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	
๑๔. มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์	

๕.๒ ตารางข้อมูลพื้นฐานเชิงคุณภาพ (ต่อ)

รายการ	แหล่งข้อมูล
๑๕. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	
๑๖. มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย	
๑๗. ระดับความสำเร็จของการให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ	
การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	ฝ่ายกิจการนักศึกษา
๑๘. มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กองกลางการบริหารและจัดการ	
การบริหารจัดการ	ฝ่ายบริหาร
๑๙. มีระบบการบริหารจัดการที่ดีแบบธรรมาภิบาล และภาวะผู้นำ	
๒๐. มีการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	
๒๑. ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหน่วยงาน	
๒๒. ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล	
๒๓. สภามหาวิทยาลัยใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล	
๒๔. ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของมหาวิทยาลัย กองการเจ้าหน้าที่	
๒๕. มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์การเรียนรู้โดยอาศัยผลการประเมินจากภายในและภายนอก	
๒๖. มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ	
๒๗. ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอนและการวิจัย	
๒๘. ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย	

๕.๒ ตารางข้อมูลพื้นฐานเชิงคุณภาพ (ต่อ)

รายการ	แหล่งข้อมูล
๒๙. มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา	
๓๐. การใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมกัน	
๓๑. มีระบบการมอบหมายงานตามใบมอบหมายงาน (JA) หน่วยงานสนับสนุน	
๓๒. งานที่มีการวิเคราะห์และนำผลไปปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงานหน่วยงานสนับสนุน	
การเงินและงบประมาณ	ฝ่ายบริหาร
๓๓. มีระบบ และกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	
ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน	ฝ่ายประกันคุณภาพ
๓๔. มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นิสิต	
๓๕. ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพภายใน	
๓๖. มีระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา	
การพัฒนาและปรับปรุงระบบดำเนินงาน	ฝ่ายบริหาร
๓๗. ระดับความสำเร็จของการปรับปรุงการดำเนินงาน หน่วยงานสนับสนุน	

บทที่ ๖
แนวทางการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษา (SAR)

การจัดทำรายงานระดับคณะ จะอ้างอิงถึงการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษา (SAR) ระดับอุดมศึกษาประจำปี โดยปรับเปลี่ยนจากระดับสถานบันอุดมศึกษาเป็นคณะแทน รายละเอียดของการจัดทำเป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ความหมายของรายงาน

รายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี หมายถึง รายงานการประเมิน ตนเองที่สถาบันอุดมศึกษาเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแล และเปิดเผยต่อ สาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี

การจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ

๑. เพื่อให้สถานศึกษาดำเนินการตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ ที่ว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อ หน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

๒. เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาทราบสัมฤทธิผลในการดำเนินงานของตนเอง ทราบจุดแข็ง จุดที่ ควรปรับปรุง สำหรับเป็นข้อมูลในการวางแผนการดำเนินงานในปีต่อไป

๓. เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษามีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

รูปแบบรายงาน

รายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี ประกอบด้วย

๑. คำนำ สารบัญ สารบัญเรื่อง สารบัญตารางหรือสารบัญภาพ (ถ้ามี)

๒. ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ปณิธาน โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและกลไก ประกันคุณภาพของสถาบัน สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา และเป้าหมายสำคัญในปีปัจจุบัน (ควรสรุปเป็นตาราง)

๓. ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพเทียบกับเกณฑ์และเทียบกับเป้าหมายในรอบปีปัจจุบันตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ได้แก่

๑) องค์ประกอบที่ ๑ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ

๒) องค์ประกอบที่ ๒ การเรียนการสอน

๓) องค์ประกอบที่ ๓ กิจกรรมการพัฒนานิสิต/นักศึกษา

๔) องค์ประกอบที่ ๔ การวิจัย

๕) องค์ประกอบที่ ๕ การบริการวิชาการแก่สังคม

๖) องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๗) องค์ประกอบที่ ๗ การบริหารและการจัดการ

๘) องค์ประกอบที่ ๘ การเงินและงบประมาณ

๙) องค์ประกอบที่ ๙ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

๑๐) องค์ประกอบที่ ๑๐ การดำเนินงานเพื่อการบรรลุถึงอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา โดยแยกเป็นผลการประเมินในภาพรวมของ แต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนจุดเด่นและจุด ที่ควรปรับปรุง แผนและเป้าหมายการพัฒนาในปีต่อไป

การเขียนรายงาน

ข้อมูลเบื้องต้นของมหาวิทยาลัย

ประกอบด้วยรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญของสถาบัน การศึกษา โดยมีสาระประกอบด้วย ประวัติ ปรัชญา ปณิธาน จุดเน้น (วิจัย หรือพัฒนาสังคม หรือ พัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม หรือเน้นเฉพาะการผลิตบัณฑิต) โครงสร้างการบริหารจัดการ ระบบและ กลไกประกันคุณภาพของสถาบัน สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา ตลอดจน เป้าหมายที่สำคัญในปีปัจจุบัน ลักษณะการเขียนแบบบรรยาย สำหรับผลการปรับปรุงตามผลการ ประเมินในรอบปีที่ผ่านมาและเป้าหมายปีปัจจุบัน ควรสรุปเป็นตารางเพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน

ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน

เป็นส่วนที่เขียนถึงการดำเนินงานจริงเพื่อเป็น ข้อมูลสำหรับการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกตามแผนที่กำหนดไว้ โดยมี รูปแบบการนำเสนอตามตัวบ่งชี้

ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา และที่เพิ่มเติมของสถาบัน ทั้งนี้ควรเขียนให้สั้น กะทัดรัด โดยยึดการอ้างอิงจากแหล่งข้อมูล ต่าง ๆ ประกอบ

ลักษณะการเขียนรายงาน เป็นการบรรยาย สังเคราะห์ และการประเมินประสิทธิผลตามเกณฑ์ ที่ชี้ให้เห็นถึงการประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษา ประกอบด้วยสิ่งที่ต้องรายงานต่อไปนี้

๑. กิจกรรมที่สถาบันดำเนินการในแต่ละตัวบ่งชี้
๒. การประเมินผลตามเกณฑ์
๓. การประเมินผลเทียบกับเป้าหมายในตัวบ่งชี้นั้น ๆ
๔. จุดแข็ง จุดอ่อนและแนวทางการพัฒนาปรับปรุงในแต่ละตัวบ่งชี้

สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา

เป็นสรุปผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละ องค์ประกอบและมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมถึงวิธีการเสริมจุดแข็ง การปรับปรุงแก้ไขหรือการพัฒนา คุณภาพการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น การเขียนรายงานในบทนี้ จะเป็นการสังเคราะห์และการประเมินเพื่อ รายงานสรุปผลสำเร็จของการดำเนินงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาตามองค์ประกอบคุณภาพ และตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ตลอดจนแผนและเป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวใน อนาคต รายงานบทนี้ประกอบด้วย

๑) รายงานตัวเลขในตารางที่ ส ๑ และ ส ๒ ซึ่งเป็นผลการประเมินเฉพาะตามตัวบ่งชี้ของ สกอ. ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา แต่ทั้งนี้ สถาบันอาจเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ ย่อยของสถาบันลงในตารางดังกล่าว เช่น ตัวบ่งชี้ ๒.๑ ของ สกอ.อาจมีตัวบ่งชี้ ๒.๑.๑,๒.๑.๒ และ ๒.๑.๓ แทรกลงไป เป็นต้น ในกรณีเช่นนี้ขอให้แยกคะแนนการประเมินเป็นสองช่องคือ ตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ ของสกอ. และ ตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ของสถาบัน

๒) สรุปผลการประเมินรวมทั้งจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาในภาพรวมของสถาบัน แยกตามแต่ละ องค์ประกอบคุณภาพและแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษาและแนวทางการปรับปรุงพัฒนา

๓) เป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต

๔) แผนการพัฒนาสถานศึกษาในอนาคตให้สอดรับกับเป้าหมาย

บทที่ ๗
คำชี้แจงในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

๑. **การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับสถาบัน** แต่ละสถาบันอุดมศึกษาจะต้องใช้ตัวบ่งชี้คุณภาพทุกตัวในการประเมินคุณภาพ

๒. **การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และหน่วยงานที่มีการเรียนการเสอน** ให้สถาบันพิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบท โครงสร้าง และระบบการบริหาร และปรับตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของหน่วยงานที่รับการประเมิน เช่น ตัวบ่งชี้ที่ ๗.๑ การประเมินสภาสถาบันและผู้บริหารของสถาบัน อาจปรับเป็นการประเมินกรรมการประจำคณะวิชาและผู้บริหารคณะวิชาเป็นต้น

๓. การประเมินทุกตัวบ่งชี้เป็นการประเมินในรอบปีการศึกษา ยกเว้นตัวบ่งชี้ที่ ๑.๑ ตัวบ่งชี้ที่ ๔.๓ และตัวบ่งชี้ที่ ๘.๑ สถาบันอาจจะเลือกประเมินตามปีงบประมาณก็ได้ ในกรณีเช่นนี้จะต้องระบุให้ชัดเจนและต้องประเมินในรอบปีงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ พ.ศ. ของปีงบประมาณที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมิน สำหรับตัวบ่งชี้ของ สมศ. ให้ใช้รอบปีตามที่ สมศ. กำหนด

๔. **อาจารย์ประจำ** หมายถึง บุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

นักวิจัยประจำ หมายถึง บุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้

๙ – ๑๒ เดือน	คิดเป็น ๑ คน
๖ เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง ๙ เดือน	คิดเป็น ๐.๕ คน
น้อยกว่า ๖ เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

๕. **ตัวบ่งชี้** แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้

๑) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ เป็น ๕ ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ ๑ ถึง ๕ การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ ๑ คะแนนให้ถือเป็นว่าได้ ๐ คะแนน

๒) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง ๑ ถึง ๕ โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงาน

ตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำโดยการวางเทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้ จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน ๕ ไว้ คำนวณได้ดังนี้

$$\frac{\text{ค่าร้อยละที่ได้จากผลการดำเนินงาน}}{\text{ร้อยละที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕}} \times ๕ = \text{คะแนนที่ได้}$$

ทั้งนี้ ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน ๕ จะได้คะแนน ๕

๖. ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม ๒ ตำแหน่ง โดยการปัดทศนิยมตำแหน่งที่ ๓ ตามหลักการปัดทศนิยม (ตั้งแต่เลข ๕ ขึ้นไปปัดขึ้น) เช่น

๗๒.๓๖๔ เป็น ๗๒.๓๖

๓.๙๗๕ เป็น ๓.๙๘

๗. **เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้** เป็นแบบ ๕ ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ ๑ ถึง ๕ กรณีที่ไม่ดำเนินการใด ๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ ๑ คะแนน ให้ได้ ๐ คะแนน โดยมีความของคะแนนดังนี้

คะแนน ๐.๐๐ – ๑.๕๐ หมายถึง การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน

คะแนน ๑.๕๑ – ๒.๕๐ หมายถึง การดำเนินงานต้องปรับปรุง

คะแนน ๒.๕๑ – ๓.๕๐ หมายถึง การดำเนินงานระดับพอใช้

คะแนน ๓.๕๑ – ๔.๕๐ หมายถึง การดำเนินงานระดับดี

คะแนน ๔.๕๑ – ๕.๐๐ หมายถึง การดำเนินงานระดับดีมาก

นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดเป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง หรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงงานหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจในขอบเขตเนื้อหาของวิชานั้นๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษาไทยหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น

๑) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)

๒) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)

๓) การเรียนรู้แบบสรรคนิยม (Constructivism)

๔) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)

๕) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)

๖) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)

๗) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศการจัดสรรทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของสถาบัน (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์(Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกสถาบันการศึกษา หรือเป็นการให้บริการที่จัดในสถาบันการศึกษาโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและในการปฏิบัติแก่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหาหรือการเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้า หรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

จรรยาบรรณนักวิจัย หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย ดังนี้

๑) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ

๒) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด

๓) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย

๔) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต

๕) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย

๖) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย

๗) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ

๘) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น

๙) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องยึดมั่นในหลักการ ๖ ประการ คือ

๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ

๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ ๑๐ ประการ คือ

๑) จรรยาบรรณต่อตนเอง

๒) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

๓) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน

๔) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน

๕) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา

๖) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

๗) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน

๘) จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ

๙) จรรยาบรรณต่อประชาชน และ

๑๐) จรรยาบรรณต่อสังคม

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา ทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

ระบบทวิภาค

- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน ๓๖ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๑๘ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน ๒๔ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๑๒ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ)

ระบบไตรภาค

- สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน ๔๕ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (๑๕ หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน ๓๐ หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

๑) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม–ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

C_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

๒) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTE = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน}}$$

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยสถาบันมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทน ให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จหรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง กลุ่มคนต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบ หรืออาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการและความสำเร็จของสถาบัน ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น นักศึกษาผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงาน คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ คณะกรรมการกำกับดูแลสถาบันในด้านต่างๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง สถาบันการศึกษาอื่นๆ องค์การที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกฎ ระเบียบ องค์การที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ส่งมอบ ตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นและชุมชนวิชาการหรือวิชาชีพ

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของสถาบันโดยทั่วไปมักใช้เวลา ๕ ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทาง การพัฒนาของสถาบัน แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของสถาบันควรครอบคลุมทุกภารกิจของสถาบัน มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยสถาบันนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงาน หรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน ๑ ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้น ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการ งบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียด และทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

ระบบและกลไก

- **ระบบ** หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

- **กลไก** หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำ หน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำ การประมวลผลรวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ และนำส่งไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การบริหาร หรือการตัดสินใจ โดยมีคอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆเป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานของระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศในองค์การมีหลายประเภท ในแต่ละประเภทมีได้หลายระบบ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผย แพร่โดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) หรือวารสารวิชาการ ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai–Journal Citation Index Centre (TCI)

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ(Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆที่เป็นที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่าง ๆให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หาได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้มี ๑๐ องค์ประกอบ ดังนี้

๑) <u>หลักประสิทธิผล (Effectiveness)</u> คือ ผลการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติงานตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับหน่วยงานอื่น ที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติงานจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

๒) <u>หลักประสิทธิภาพ (Efficiency)</u> คือ การบริหารรการดำเนินงานตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี ที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติงานตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

๓) <u>หลักการตอบสนอง (Responsiveness)</u> คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

๔) <u>หลักภาระรับผิดชอบ (Accountability)</u> คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวัง ของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

๕) <u>หลักความโปร่งใส (Transparency)</u> คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาชี้แจงได้ เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

๖) <u>หลักการมีส่วนร่วม (Participation)</u> คือ กระบวนการที่บุคคลากร ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วม

เสนอปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

๗) <u>หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization)</u> คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจ ทรัพยากรและภารกิจจาส่วนกลางให้แก่หน่วยอื่น ๆ ดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

๘) <u>หลักวิศวกรรมธรรม (Rule of Law)</u> คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๙) <u>หลักความเสมอภาค (Equity)</u> คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

๑๐) <u>หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)</u> คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเป็นความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษาเพื่อให้ได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่กำหนดตามกฎหมาย

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้กลาง

กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้พิจารณาตามตัวบ่งชี้กลาง ดังนี้

๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตามและทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)

๓. มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา

๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา

๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วันหลังสิ้นสุดปีการศึกษา

๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา

๗. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว

๘. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

๙. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

๑๐. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี

๑๑. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

หมายเหตุ:

สถาบันอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดี จึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑ – ๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

บทที่ ๘
คำอธิบายตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม

กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินภายใต้ภารกิจของสถานศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินบนพื้นฐานที่ทุกสถานศึกษาต้องมีและปฏิบัติได้ ซึ่งสามารถชี้ผลลัพธ์และผลกระทบได้ดี และมีความเชื่อมโยงกับการประกันคุณภาพภายใน

ตัวบงชี้อัตลักษณ หมายถึง ตัวบงชี้ที่ประเมินผลผลิตตามปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงคของการจัดตั้งสถานศึกษา รวมถึงความสำเร็จตามจุดเนนและจุดเดนที่สงผลสะทอนเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละสถานศึกษา โดยไดรบการอนุมัติจากสภาสถาบันและต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาเป็นผู้กำหนดแนวทางการพัฒนา เพื่อร่วมกันชี้แนะ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้ชี้นำสังคม อาทิ การรักชาติ การบำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ การน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติเป็นแบบอย่าง การสร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง การส่งเสริมความร่วมมือในกรอบประชาคมอาเซียน การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม พลังงาน เศรษฐกิจ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ และความประหยัด รวมทั้งการแก้ปัญหาสังคม อาทิ ความขัดแย้ง อุบัติภัย และสิ่งเสพติด เป็นต้น

นิยามศัพท์

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

นักวิจัย หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานของมหาวิทยาลัย รวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิอชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่หรือนักวิจัย และมีสัญญาจ้างกับสถาบันอุดมศึกษา

งานวิจัย หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการ ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชา เพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่างๆ ที่มีความเป็นนวัตกรรม โดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะ ซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิม เพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์ อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ ตามการ

จัดกลุ่มศิลปะของอาเซียน งานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (๑) ทัศนศิลป์ (Vixual Arts) ประกอบด้วย ผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย ภาพยนตร์ สื่อประสม สถาปัตยกรรมและงานออบแบบประเภทอื่นๆ (๒) ศิลปะการแสดง (Performing Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมถึงการแสดงรูปแบบต่างๆ และ (๓) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

การประเมินงานสร้างสรรค์

๑) ประเมินในมิติการเผยแพร่ มิใช่ประเมินคุณภาพตัวผลงาน การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ต้องผ่านการรับรองหรือกลั่นกรองจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ หรือนักวิชาชีพในสาขาวิชา ซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพ โดยมีระดับเกณฑ์การประเมินตามที่ สมศ. กำหนด

๒) ระดับเกณฑ์การประเมินการเผยแพร่ ใช้เกณฑ์การประเมินมาตรฐานเดียวกันในทุกสาขาวิชา ถึงแม้ผลงานสร้างสรรค์จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันตามสาขาวิชา เช่น ขนาดผลงาน งบประมาณ เวลาการทำงาน จำนวนผู้ร่วมงาม วิธีการจัดการเผยแพร่ หรือประโยชน์ที่ได้รับ

๓) การประเมินในมิติการเผยแพร่ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สร้างผลงานสร้างสรรค์ ได้รับการประเมินผลงานมากขึ้น และเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์มีกำลังใจสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งยังเป็นการให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ เหมือนกับเป็นการเผยแพร่งานวิชาการทางการสร้างสรรค์ให้กว้างขึ้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์ การจัดนิทรรศการ (Exhibition) การจัดแสดง (Performance) หรือการจัดประกวด ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแขนงต่างๆ อาทิ งานศิลปะดนตรี การแสดง และงานออกแบบที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะ โดยมีการจัดการนำเสนอการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ อย่างเป็นระบบ และเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ โดยมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพผลงาน ก่อนการเผยแพร่ ประกอบด้วยศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

แหล่งเผยแพร่ หมายถึง สถานที่สำหรับการเผยแพร่ที่ยอมรับในวงวิชาการ โดยการจัดแสดงนิทรรศการ หรือการจัดแสดง ซึ่งเป็นผลงานสร้างสรรค์สู่สาธารณะ ประกอบด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพงานสร้างสรรค์ ดังต่อไปนี้

๑) ต้องเป็นแหล่งเผยแพร่ระดับสถานศึกษา อาทิ หอศิลป์ หอประชุม และลานศิลปวัฒนธรรม โดยการจัดงานแสดงเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพและผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นต้น

๒) หอศิลป์ขององค์กรหรือสมาคม จะต้องเป็นสถานที่จัดแสดงงานศิลปะ งานสร้างสรรค์โดยเฉพาะ และมีคณะกรรมการบริหารจัดการหอศิลป์ หรือมีคณะกรรมการรับผิดชอบดูแลการจัดนิทรรศการทางวิชาการ

๓) แหล่งเผยแพร่ระดับนานาชาติ ต้องได้รับการยอมรับในวงกาศิลปะ ในระดับนานาชาติ หรือเป็นโครงการความร่วมมือทางศิลปะงานสร้างสรรค์ ระหว่างประเทศ

๔) คณะกรรมการพิจารณาการกลั่นกรองงานสร้างสรรค์ ไม่ต่ำกว่า ๓ คน โดยมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหรือนักวิชาการที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการจากภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย (ผู้ทรงคุณวุฒิให้หมายความรวมถึงศิลปินแห่งชาติด้วย และผลงานเหล่านั้นจะต้องผ่านกระบวนการทางวิชาการ และการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือสมาคม/สภาวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้อง)

๕) ศิลปะ งานสร้างสรรค์ งานออกแบบ ที่ไม่ต้องการแสดงในหอศิลป์ จะต้องมีหลักฐานที่แสดงกิจกรรมการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีคุณภาพของงานที่แสดง พร้อมเอกสารโครงงาน แผนงาน และการประเมินผล โดยผลงานที่จัดแสดงต้องได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาไม่ต่ำกว่า ๓ คน ทั้งนี้ ต้องมีกรรมการจากภายนอกสถาบันร่วมพิจารณาด้วย

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม เพื่อการพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ เข้าใจคุณค่าและความสำคัญของศิลปะ ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษย์ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตและสังคม รวมทั้งผลที่เกิดจากกิจกรรมหรือผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล เปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่า สำหรับวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็นอุดมศึกษาที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความรู้ ความคิด ทัศนคติ และจิตใจ การมีน้ำใจเสียสละและการมีส่วนร่วมกับสังคม สามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่พึ่งของสังคม มีวัฒนธรรมในวิถีชีวิตมหาวิทยาลัยที่น่าศรัทธาเป็นที่ยอมรับ มีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสมอย่างฉลาดรู้

การพัฒนาสุนทรียภาพ หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างมีแผนที่เป็นระบบเกี่ยวกับความงามทางศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีผลกระทบต่อบุคคล สถาบัน สภาพแวดล้อม และสังคมในแนวทางที่ดีขึ้น โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน และเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้ ผลการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างสิ่งใหม่ต้องไม่เป็นการทำลายคุณค่าทางสุนทรีย์ของศิลปะและวัฒนธรรมเดิม การพัฒนาเชิงวัฒนธรรมสามารถสร้างวัฒนธรรมใหม่ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสังคมที่มีการ

เปลี่ยนแปลงและมีนวัตกรรมใหม่ ทั้งทางเทคโนโลยี ระบบสังคม และความนิยม เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจมีความเจริญก้าวหน้าอย่างสันติสุข

สุนทรียะทางศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง คุณค่าทางความงามของศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการรับรู้และความรู้สึก สามารถจรรโลงจิตใจให้มีความสุข มีรสนิยม ก่อให้เกิดวิถีชีวิตมนุษย์ที่งดงาม สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่เข้าใจและผูกพัน ตลอดจนการรับรู้ถึงคุณค่าที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมของศิลปะและวัฒนธรรมเชิงประวัติศาสตร์เพื่อการดำรงรักษ์สืบต่อไป

สะอาด หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก

สุขลักษณะ หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขกาย สบายใจ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

วิธีการนับ

การนับจำนวนบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้น สามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็นบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) เท่านั้น

การนับบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ให้นับตามปีปฏิทินหรือปีการศึกษา อย่างใดอย่างหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่บทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่เป็นผลงามเดิม แต่นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับได้เพียง ๑ ผลงาน ทั้งนี้จะนับเมื่อบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ได้ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ไปแล้ว

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจน โดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทินหรือปีงบประมาณ หรือปีการศึกษา อย่างใดอย่างหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้การการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชการทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือหรือตำราทางวิชาการ ซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์ และผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า ๑ ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ ๑ ชิ้น

การนับจำนวนอาจารย์และนักวิจัย ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษา โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

- กรณีมีระยะเวลาทำงาน ๙ เดือนขึ้นไป ให้นับเป็น ๑ คน
- กรณีมีระยะเวลาทำงาน ๖-๙ เดือน ให้นับเป็น ๐.๕ คน
- กรณีมีระยะเวลาทำงานน้อยกว่า ๖ เดือน ไม่สามารถนำมานับได้

ภาคผนวก

คำสั่ง คณะวิศวกรรมศาสตร์

ที่ ๐๐๓/๒๕๕๔

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ คณะวิศวกรรมศาสตร์

เพื่อให้การจัดเตรียมระบบประกันคุณภาพการศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานีสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้ และให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้นคณะวิศวกรรมศาสตร์ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ดังรายนามต่อไปนี้

1.	รศ.ดร.เตชะพันธ์	แรงขำ	ประธานกรรมการ
2.	อาจารย์ณัฐพงศ์	สอนอาจ	กรรมการ
3.	อาจารย์ดำรงศักดิ์	อรัญกูล	กรรมการ
4.	อาจารย์จิรวัฒน์	ตั้งวันเจริญ	กรรมการ
5.	อาจารย์กนกกาญจน์	ศรีสุรินทร์	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่ของคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์

๑. ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของคณะวิศวกรรมศาสตร์

๒. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในคณะวิศวกรรมศาสตร์

๓. ให้ความรู้ ความเข้าใจ และความชัดเจนที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรของคณะ

๔. ประสานงานกับคณะกรรมการ อนุกรรมการและหน่วยงานของมหาวิทยาลัย

๕. ติดตาม ประเมินผล และรายงาน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๔

ลงชื่อ.....

(รศ.ดร.เตชะพันธ์ แรงขำ)

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๓**, กรุงเทพมหานคร: ๒๕๕๔

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) **คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๘) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔),** กรุงเทพมหานคร: ๒๕๕๔

สำนักประกันคุณภาพการศึกษา ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชธานี (๒๕๕๕) **คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา ระดับสถาบัน ปีการศึกษา ๒๕๕๕** , อุบลราชธานี: ๒๕๕๕